

food appeal

תראו מה בישלנו לכם!
סדרת כלי בישול מנירוסטה
עכשיו, עם חתומת כשרות להחזרתי

מאגור לשימוש
מזין סטון סנילה והמגלה

ועד לזמן באור סניף נוסף

בשבע

יום חמישי, כ' באדר א' תשפ"ד, 29.02.2024 | פרשת כי תשא | גיליון מס' 1085

food appeal

זמני הדלקת נרות
כי תשא

מוצ"ש	הדלקת נרות	יום
18:15	17:01	יום
18:16	17:18	ת"א
18:15	17:10	חיפה
18:17	17:20	ב"ש

עם פודאפיל, השבת שלכם תראה אחרת

כרופסור עמוס עזריה לא מכחך משלטון האקדמיה, ומתכוון להיות ממקימי ההתיישבות החדשה בעזה // **אתנחתא**

"ארץ הקדושה": הפיוט שהביא הסב מכורדיסטן הונצח על ידי נכדו, סרן הראל שרביט הי"ד, בחווה שהקים בבקעה // **חגית רוזנבאום**

המושב בכנס ירושלים שהציף יותר מדרך אחת לשחרור החטופים // **יוסף ארנפלד**

הניצחון של דרעי, הסיעות הדתיות בירושלים שעברו בנס והמהפך של מצפה רמון: הדרמות בבחירות לרשויות המקומיות // **דביר עמר**

התפטרות הממשלה הפלשתינית היא הצגה בבימוי ממשל ביידן, שמטרתה הקמת מדינה פלשתינית // **ניצן קידר**

סיוע לשלטון חמאס

בזמן שהדיון על היום שאחרי המלחמה נדחה, וכוחות צה"ל ברצועת עזה מתמעטים, מידע שהוצג בפני הקבינט חושף כי פקידי חמאס משתלטים על חלוקת האספקה ועל סידורי קליטת הפליטים, וכך מבססים את שלטונם ומגבירים את התלות של תושבי עזה בארגון הטרור // **זאב קם**

צילום: עבד רחים קאטיב, פלאש 90

המבחן של המדינה בדק ומצא:

מיחסני חשמל

המבחן של המדינה

סקרי הכדאיות והאיכות המוניליים בישראל

1

נחתני חשמל

נותנת השירות הטוב ביותר בישראל!

מתוך סקר מכון גיאוקרטוגרפיה עבור "המבחן של המדינה" דצמבר 2023 מבין רשתות מוצרי החשמל בישראל

מכירה וקנייה של רכבים חדשים ויד שניה מכל הסוגים בשיתוף פעולה עם כל חברות הרכבים הגדולות בארץ

ליווי אישי והכוונה • מינימום מחיר, מקסימום שירות

תנאי מימון נוחים • אפשרות עד 100% מימון • טרייד אין לכל הרכבים • קילומטראז' נמוך
כל הרכבים שמורים ומטופלים • חיסכון לצרכן ומחירים מיוחדים • רכישות רכבים

מגוון רכבים מ-0 ק"מ 2024 במבצע! אספקה במקום

קיה נירו 2021, היבריד/
פלאג אין, יד ראשונה,
51,000 ק"מ!!

מיצובישי אאוטלנדר
2020, יד 1 פרטי,
7 מקומות, אינסטייל,
64,000 ק"מ, טסט
110,000, 3/25 שז,
(מחירון 128,000 שז)
מגוון 2023-2013

טויוטה CHR
2018, יד 1 פרטי,
41,000 ק"מ,
דגם chick
היבריד

פג'ו 2008, 2021,
יד ראשונה, טסט
40,000 ק"מ,
לשנה 93,000 שז

טויוטה וארסו
2015, יד 01,
158,000 ק"מ,
7 מקומות

מיצובישי ספייס סטאר
2019, יד 1 פרטי
54,000 ק"מ, 47,000 שז

קיה פורטה 2013,
יד 01, 181,000 ק"מ,
מצב מכאני מצוין,
24,000 שז!!

שבדולט אורלנדר
2017, יד 01,
107,000 ק"מ,
7 מקומות,
39,000 שז

מאזדה 3, 2018,
יד 01, 93,000 ק"מ,
64,000 שז

יונדאי i25
2014, יד 01,
מנוע 1.6
77,000 ק"מ!!!

מגוון אימונים החל מ-10 ש'

גל אורן לנדסברג

WOW

סרקו והצטרפו

למידע נוסף חייגו
074-7008669

חדש ממאחדת!

וואו, עולם שלם של בריאות באפליקציה אחת

מיינדפולנס

שינה בריאה

תזונה נכונה

אימוני כושר

מבוקר ע"י נשות חינוך

הזדמנות אחרונה!

מערך אופק מבית עלי שיח מגיש:

חלום בשניים

חזרנו בהפקה מורחבת!

עלי שיח מעלים לבמה
זוגות נשואים עם מוגבלות.
חלום. מציאות. אושר.

המופע לנשים בלבד
כניסה לנשואות\בנות
מגיל 23+ בלבד
לא תינתן כניסה
לתינוקות כלל!

שעה וחצי של הפקה
שטרם נראתה

סרטי וידאו
מרגשים

קטעי שירה
עם הזמרת צ.כהן

מחולות
יחודיים

כרטיסים אחרונים!

כרטיסים אחרונים!

בני ברק

אולמי ראסל
רח' מתתיהו מנדל 11 רמת גן

ל' אדר א'

יום ראשון 10.3.24

בית שמש

היכל התרבות
רח' מורדי הגטאות 13

כ"ו אדר א'

יום רביעי 6.3.24

ירושלים

היכל התרבות רמות
רח' רקאנטי 10 *5968

כ"ה אדר א'

יום שלישי 5.3.24

בנוסף להופעת ערב!
פאנל יחודי עם נשות
המקצוע של מערך אופק

כרטיס 120 ₪ | הופעת ערב 20:30

כרטיס 80 ₪ | הופעת צהריים 17:30

בפול: 052.7621250
באתר: טיקצ'אק/גלאטיקט
052.685.9506

רכישת
כרטיסים
מראש!

בימוי: עידית ליכטנפלד | ניהול הפקה: יפי כרמל | צילום סרטים: ליטל שחר

פתיחת שערים חצי שעה לפני המופע

אשדוד:

רובע ז'
משפחת קנופף
35 הרב ליון
058.3285592

רובע ו'
משפחת פרייא
שלמה בן יוסף 3 ב'
08.8006680

תל אביב:

משפחת פרקל
הצנחנים 26

בני ברק:

משפחת מונדרי
ברוך בן נריה 3
053.3168715

משפחת מונדרי
מעונות ויזניץ 10
054.8488212

ביתר:

משפחת אייכלר
רח' קדושת לוי 23/5
052.7121492

חפציבה

משפחת פרידמן
בן איש חי 46
073.7423115

קריה

משפחת מונדרי
בן קסמא 29
055.6720363

מודיעין עילית:

משפחת פאלרז
מסילת ישרים 46/5
050.3812118

בית שמש:

רמה ב
משפחת ממון
רבי צדוק 1/2
052.6859506

רמה ג
משפחת שטרנפלד
רבי עובדיה 12
053.4101260

רמה ד

משפחת לודמיר
האמוראים 17/6
050.4100783

ירושלים:

מקור ברוך
משפחת דרדי
יוסף בן מתתיהו 12
052.7674842

מלזסטון

משפחת מלאכי
הריף 10
052.7621208

פסגת זאב

משפחת ברדוגו
אורי בן ארי 25/2
058.4122998

אפשרות
לרכישת
כרטיסים
במוקדים:
בתאום
מראש

פסח מעבר לפינה הקדימו להזמין!

ותקין S בוטיק

בואו להתפנק בפסח ברמדה ירושלים

חדרי אירוח מרווחים ומאובזרים | מתאים למשפחות | בריכות שחיה וחדר כושר
כשרות מהדרין רבנות ירושלים וגלאט ט | שמיטה לחומרה | ללא שרויה | ללא קטניות
סעודות חג כיד המלך | מגוון פעילויות תוכן והעשרה המותאמות לכל המשפחה

גדול עליכם שבת הגדול? בואו לרמדה

להזמנות: 02-6599950 | www.ramadajerusalemhotel.com | reservations@ramadajerusalem.com

עמותת "רגעים" והמועצה הדתית בשיתוף עיריית נתניה
שמחות להזמין את הציבור

לשבת חזנות

(לזכרו של אהרון רט ז"ל)

החודש אשר נהפך מיגון לשמחה

בניצוחו של המאסטרו
יעקב (יענקל'ה)
רוטנר

בליווי
מקהלת החזנות
"שפתי נעים"

עם החזן
חיים שטרן

פרשת ויקהל (שקלים), כ"ט אדר א' תשפ"ד, 9.3.24
בית הכנסת הגדול "שונה הלכות", דיזינגוף 28 נתניה
תחילת התפילה ב-08:00
דברי תורה וברכה מפי הרב הראשי לנתניה,
הרב קלמן מאיר בר שליט"א

תפילות ליל שבת יתקיימו בבית הכנסת "בית אליהו", לבונטין 19 נתניה. מנחה בשעה 17.30

בתקופה כזאת אתם חייבים להגן על המשפחה שלכם

מצטרפים
לאינטרנט רימון
מ-
79
לחודש
ל-3 חודשים
ראשונים

הורים - רימון שומרת על המשפחה ברשת!

הסכנות ברשת תמיד היו גבוהות אך מאז שפרצה המלחמה הסכנות גדלו שבעתיים.
בדיוק כמו שאנחנו מחוייבים לביטחון הפיזי של ילדינו, אנחנו חייבים להגן גם על נפשם מתכנים קשים
שיכולים לפגוע בהם לא פחות. עברו עוד היום לרימון - והגנו על הילדים שלכם במחשב ובסמארטפון.

לפרטים
ולהרשמה ***8911**

למצטרפים חדשים | לא כולל תשתית סיבים אופטיים | במבצע ל-3 חודשים מחיר החבילה 79 ₪ לחודש, ובמחיר חודשי לחודשים 12-4: 99 ש"ח, החל מחודש 13: במחיר חודשי 124 ₪
מחיר ללא נתב. נתב בשכירות של 20 ₪ לחודש | בכפוף לפריסה ולתנאי הסכם ההתקשרות הרלוונטי | תוקף ההטבה עד 30.03.2024 | אינטרנט רימון, 2009 ח.פ. 5142564

מבט ממעוף הציפור. תמונה עליונה: ישוב נריה. תמונה תחתונה: ישוב טל מנשה
צילום: הרי זהב

גם איכות חיים זו שליחות

הציבור האמוני לא נטש את ערכיו, אך בשנים האחרונות הוסיף ערך חדש לעגלה המלאה: איכות חיים. אלו פתרונות הדיור הפופולריים ביותר למשפחות תורניות, שמחפשות קהילה עוטפת שלא חונקת ובית קרקע עם גינה במרחק סביר מהעיר הגדולה

אחד מרגיש בנוח להיות איפה שהוא נמצא, ואף אחד לא יגיד לו משהו אם הוא לא מגיע לשיעורים או לתפילות, אף אחד לא נכנס לשני לפרטיות, יש פה מרחב".

מיטב הרבנים באו לחזק

כאמור אחד המאפיינים הבולטים ביישוב נריה הוא היותו יישוב תורני. "משפחה שרוצה לחנך את הילדים שלה בדרך תורנית, היישוב נריה הוא הכתובת. יש פה שמונה גנים, תלמוד תורה עם קרוב ל-700 תלמידים, בית ספר יסודי לבנות שנפתח בשנים האחרונות, שני סניפי ענק של תנועת אריאל עם כ-300 חניכים בכל סניף, אולפנה לבנות, ובנוסף לכול עתידה לקום גם ישיבה תיכונית בשנה הבאה", מספרת מיכל גוטמן, מנהלת תחום הנוער ורכות התרבות ביישוב נריה. גוטמן מספרת על החסד הרב שהיישוב עושה מפרוץ המלחמה. "איך שהתחילה המלחמה כל

ביישוב. "העיר לא בשבילי, אף שהייתה לנו קהילה מדהימה וטובה מאוד. בשבת, כשביקרנו פה אצל גיטלי, לא הפסיקו לשאול אם אנחנו חרדים פה ומאיפה הגענו. החלטנו לקנות פה בית, ואנחנו שמחים על כך מאוד. מרגישים שאנחנו מוסיפים טוב ביישוב. בעלי חבר בכיתת הכוננות ובמזכירות, ואני מעורבת מאוד בקהילה ובקליטת פנים. אנחנו משקיעים הרבה מאוד בעזרה לאנשים בכל מהלכי החיים". בכל אירוע שבו המשפחה הייתה צריכה מעטפת, היישוב נריה היה שם בשבילה. "עברנו אירוע משפחתי לא פשוט של לידה שקטה, והייתה לנו מעטפת מלאה, אנשים לא הפסיקו לתמוך מהמעגלים הקרובים והרחוקים יותר. תמיכה מטורפת, כמעט לא היה יום שלא קיבלתי בו טלפונים והודעות מאנשים, ארוחות בוקר, הרבה אנשים טובים יש פה". לצד המעטפת, מרגישה כספי, יש לה פרטיות משלה. "האמירה הכללית והציבורית פה, וזה בעיניי מה שמיוחד, שאין פה כפייה, ובפרט משום שהיישוב גדול יחסית. כל

הרב ויחד תקעו יתד ביישוב נריה בראשית שנות התשעים, והשאר כאמור היסטוריה. לרגל פרישת הרב מיכאל הרשקוביץ מרבנות היישוב נריה, שיחזרו לאחרונה התושבים את הימים ההם. כך למשל, הרב צוקי שנדורפי סיפר על כישרון של הרב הרשקוביץ: "בכל התקופה הראשונה שלנו ביישוב הייתה פה דרך עפר בלבד. הרכב היחיד שהיה אפשר לצאת איתו היה הטרנזיט היישובי. בחורף, מרוב קור, הוא לא היה מנוע, אז הרב מיכאל היה מחמם אותו בשמיכה, מצפה אותו בניילונים, כדי שבבוקר יהיה אפשר להניע אותו".

מאז ימי הדובון והטרנזיט עברו שנים רבות, וכיום היישוב הוא מהפרחים והבולטים בהתיישבות, ובו דירות נאות ומרחב תורני מאפשר. תהילה כספי, תושבת היישוב נריה זה כ-7 שנים, הגיעה למקום מקהילת ישיבת מעלה אליהו בתל אביב. האווירה התורנית והשמחה ברחוב במהלך שבת אצל גיטלה משכה אותה למקום, לצד שלל מוסדות החינוך

מגמות חדשות במגזר התורני הלאומי: יותר ויותר משפחות תורניות במגזר עוברות ליישוב קהילתי ותומך עם מעטפת מלאה, קרבה למרכז הארץ ודירות נאות, אך לצד הכול אפשרות למרחב פרטי. תופעה זו של מעבר מסיבי ממרכז הארץ ליישובים דוגמת נריה וטל מנשה ניכרת כבר כמה שנים, אך כעת המגמה מראה התחזקות של ממש. הקרבה הריאלית למקומות העבודה בשעות הבוקר וגישה לכבישים מהירים, ובפרט הקרבה לכביש 6, מביאות עימן נופך נוסף. הדירות שבהן מתגוררות המשפחות הן רחבות ידיים, ובהן שוכנים אנשים יראי שמיים ועובדי ה' אשר משלבים תורה ועבודה. גם יוקר המחיה בערים, עודף הפתיחות והזדקנות בשכונות רבות מובילים את כל הנחלים אל יעד אחד.

אי שם בראשית שנות התשעים הופיעו ניצני המעבר מהעיר ליישוב. הרב מיכאל הרשקוביץ (80), ר"מ במרכז הרב ומגדולי תלמידי הרב צבי יהודה קוק, תושב ירושלים דאז, חבר לקבוצת תלמידים ממרכז

ערב נשים ביישוב נריה
צילום: תמר שוגרט

ראש מועצת בנימין ישראל גנץ: "בשנים האחרונות אנחנו זוכים לראות בפיתוח היישוב נריה, לב פועם בתוך גוש טלמונים המרהיב. אנחנו עמלים רבות לרתום את המדינה לפתח תשתיות ובעיקר מערך כבישים שיחבר את האזור באופן ישיר לכביש 443. זה צפוי להזניק את המרחב הזה, ועל זה אנחנו עובדים קשה ובעזרת ה' מצליחים"

צילום: ברוך גרינברג

תהילה כספי, תושבת היישוב נריה: "בעלי היה בעזה 3 חודשים והנוער פה לא הפסיק לתת ולעשות. רק זרקתי מילה שאני צריכה עזרה וישר המקרר שלי היה נראה כמו אחרי משלוחי מנות, במשך שלושה חודשים האוכל והעזרה בכל מה שנצרך לא הפסיק להגיע".

צילום: עטרת גרסטל

מיכל גוטמן, מנהלת תחום הנוער ורכזת התרבות ביישוב נריה: "משפחה שרוצה לחנך את הילדים שלה בדרך תורנית, היישוב נריה הוא הכתובת. יש פה 8 גנים, תלמוד תורה עם קרוב ל-700 תלמידים, בית ספר יסודי לבנות שנפתח בשנים האחרונות, 2 סניפי ענק של תנועת אריאל עם כ-300 חניכים בכל סניף, אולפנה לבנות, ובנוסף לכול עתידה לקום גם ישיבה תיכונית בשנה הבאה".

רעות נחום, משווקת הפרויקט של הרי זהב ביישוב נריה ועובדת סוציאלית במקצועה: "אם מתאים לכם להגיע להרצאה, מצד ימין גברים ומצד שמאל נשים, ברוכים הבאים, ואם לא בא לכם בטוב: רוב היישובים הם טובים עם אנשים טובים ויהיו בלי זה, בכבוד"

צילום: אלי נחום

הנוער שלנו התנדב. ביום הראשון, 8 באוקטובר, הוקם פה מערך התנדבויות של נוער לטובת משפחות המגויסים, כולל נשים שחזרו להוריהן כי הבעל נכנס לעזה. מערך ההתנדבויות כלל פירוק סוכות וחסד בלתי פוסק למשפחות, דבר מבורך שבעקבותיו נערך ערב הוקרה למאות בני הנוער. לצד העשייה הגשמית, פעל היישוב כל העת לחזק את הצד התורני. "הבאנו את מיטב הרבנים לחיזוק, בהם הרב שמואל אליהו, הרב יגאל קמינצקי והרב שלמה יוסף וייצן. נוסף על כך התקיימו ערבי חיזוק לנשים עם הרבנית דינה ראפ ודינדין אביב, ערב נוסף עם הרבנית ימימה מזרחי ורוחמה בן יוסף, הפרשות חלה משותפות והתוועדויות משותפות לבני הישיבות". היישוב נריה ספג גם מכות קשות, שלושה מבני היישוב נפלו בקרבות: בועז מנשה יוגב, אוריה מש ונריה נארי הי"ד. "בעקבות הנפילות נפתח פה תלמוד תורה אחרי הצהריים, ובכך ישנה תוספת של תורה לזכרם. שמו של תלמוד התורה הוא 'נריה בעוז לזכר נריה ובעוז'". רעות נחום, משווקת הפרויקט של הרי זהב ביישוב נריה ועובדת סוציאלית במקצועה מתארת את גדילת היישוב נריה ורואה בה חלק מההתפתחויות בציבור התורני-לאומי: "ביישובים קטנים, בשביל מכולת או בית ספר אתה צריך לצאת החוצה. בנריה יש הכול. אגב, כבר לפני 15 שנה, כשהגעתי לכאן, גולת הכותרת הייתה מובהקות היישוב כתורני ותלמוד תורה חזק וטוב שנמצא בו. אישית מה שהכי מרגש אותי הם האנשים זהב שיש כאן, כולם רשת חברתית קטנה אבל לא צפופה, אף אחד לא נותן לך דין וחשבון, ולצד זאת יש לך מענים קהילתיים רחבים מאוד, אף אחד לא חודר לך לנשמה. מי שרוצה מוזמן, ומי שלא רוצה, הכול בסדר. אחת החוויות שלי מהעבר זה השאלות איפה בעלך היה קודם ולמה ההוא טס לחו"ל. זה לא עניינכם. לצד זאת, יש כאן המון קבוצות של צעירים, קבוצות לבני 50 פלוס ועוד, הכול בהתאם לצרכים שלך. יישוב תורני עם מענה כולל. לפעמים יש יישובים שהם חזקים והמענים הקהילתיים בהם חזקים, אך יש בהם דרישה לקחת חלק דומיננטי, עד רמת חנק. כאן בנריה יש משהו בריא, ישנן כל הוועדות, בתי מדרש ובתי כנסת, פעילויות תרבות וכל מה שצריך, אך לא צריך לעשות חשבון לאף אחד.

"כשאנשים מתקשרים ושואלים אותי: מה זה אומר תורני? אני מביאה להם ציטוט אחד שמספר הכול על רגל אחת: אם מתאים לכם להגיע להרצאה, מצד ימין גברים ומצד שמאל נשים, ברוכים הבאים, ואם לא בא לכם בטוב: רוב היישובים הם טובים עם אנשים טובים ויהיו בלי זה, בכבוד. כאן זה האנשים, מוסדות החינוך והמשפחות שמגיעות, כי זה מה שהם מחפשים. לא לחוץ לנו כאן, אבל זו דרך החיים של מי שרוצה להגיע לנריה", מגדירה נחום.

מקבוצת אברכים חלוצית למעצמה

מי שמצטרף לדברים הוא ראש מועצת בנימין ישראל גנץ. "בשנים האחרונות אנחנו זוכים לראות בפיתוח היישוב נריה, לב פועם בתוך גוש טלמונים המרהיב. אנחנו עמלים רבות לרתום את המדינה לפתח תשתיות ובעיקר מערך כבישים שיחבר את האזור באופן ישיר לכביש 443. זה צפוי להזניק את המרחב הזה, ועל זה אנחנו עובדים קשה ובעזרת ה' מצליחים". ליאל צור, יושב ראש מזכירות היישוב נריה, מברך את גנץ על דבריו ומוסיף: "הקהילה בנריה היא קהילה פורחת ומשגשגת שבי-30 השנים האחרונות הפכה מקבוצת אברכים חלוצית, למעצמה של יותר מ-400 משפחות, והיא מתוכננת כמעט להכפיל את עצמה בעשור הקרוב. אנחנו גאים להיות יישוב תורני שנותן מקום לכל כך הרבה קהילות, עדות וזרמים, כדי שכל אחד יוכל לצמוח בדרך שמתאימה לו, ועם זאת להישאר עם שדרה קהילתית איתנה שמתאגדת יחד כשצריך. כל זה כשמוסדות החינוך, השירותים לתושב, התעשייה והמסחר גדלים משנה לשנה ומעשירים את איכות החיים של כולנו".

נריה כאמור לא לבד, גם בטל מנשה בצפון השומרון השיח הוא דומה. כך אומר שגאו מקון (53), מוחנך בבית ספר בפרדס חנה, נשוי לגאולה ואב ל-5 ילדים: "מדובר על יישוב שאני מרוצה ממנו מרמת הלימוד ומעושר המקצועות, מאנשי חינוך ועד הייטק".

פרט נוסף שמדגיש מקון הוא הנופים המדהימים שנשקפים מהמקום. "אדם הוא נוף מולדתו, הנוף שלנו הוא מדדהים ואפשר לתצפת על החרמון. במגז אוויר טוב אני רואה מהמטבח שלי נוף מושלג לנגד עיניי", מספר מקון בהתרגשות.

מקון מוחיך כשהוא מדבר על הנוף, וזה חשוב לו, אך אחד מהמאפיינים הבולטים שמשכו אותו היה החיים התורניים של היישוב. "יש מגוון שיעורים - החל משיעורים לנשים בשבתות, קבוצות דף יומי, והמשך בשיעורים קבועים לילדים מכיתה א' עד ו' שנמסרים על ידי תושבי היישוב. בשיעורים הללו כל אחד מוצא את מקומו, ויש בהם גם ממד רוחני נוסף, אחד השיעורים הקבועים הוא לזכרו של אלון מאור ז"ל, תושב היישוב שנפטר לפני כמה שנים.

"התורניות באה לידי ביטוי ביחס לכלל, לאחרים. כך למשל אשתי היא סייעת בגן ילדים, והייתה לפני שנה במקום אחר. מדובר באותם גילים, אבל הילדים כאן ביישוב הם נהדרים, משום שרוח התורה משרה התנהגות נכונה. ישנה קבוצה נעים שמנקה את שבילי היישוב, זה לא בא משום מקום. לימוד התורה, הערכיות וחשיבות הכלל השפיעו על כך בפועל. לצד זאת, קודם למגוריי פה גרתי ביישובים אחרים, ועל היישוב שלנו בהחלט ניתן לומר שמצד אחד יש פרטיות ומצד שני ישנו הכלל, זה מורגש מאוד. אדם שומר על הפרטיות ומרגיש הרבה יותר נוח, ומצד שני ישנה הקרבה לקהילה ולאנשים, כגבאי בית הכנסת אני ממש חש בכך".

מענה לזוגות צעירים

מקון למד בצעירותו בתיכון ימין אורד בחוף הכרמל ואחר כך בישיבת הר עציון. הוא בוגר שירות צבאי בחטיבת גבעתי, ובימים אלו, כשהוא משוחרר ממילואים עקב גילו, הוא בעיקר מתפלל על ילדיו שלוחמים בעזה. "המרחב החינוכי נותן מענה הן לזוגות צעירים שצריכים גנים ובתי ספר בקרבת מקום ושאר פעילויות אחר הצהריים, והן לזוגות מעט יותר מבוגרים אשר הילדים שלהם יוצאים למכינות

וישיבות, ורבים מהם בוחרים בשירות הקרבי. שלושה ילדים שלי הם משרתי מילואים, אחד היה בעזה ושני ילדים עדיין בעזה. בהתחלה היה קשה, אך מתחילים להתרגל, הם מרגיעים אותנו יותר ממה שאנחנו מנסים לעודד אותם".

אתגרי המלחמה צפו כמעט בכל מקום ציוני־דתי. מקומות יישוב אלו נושאים על שכמם את העול, בפרט היישובים התורניים, שם היו שיעורי גיוס גבוהים במיוחד, אחד מהם הוא כאמור היישוב נריה שבחבל בנימין. "בעלי היה שלושה חודשים בעזה, והנוער פה לא הפסיק לתת ולעשות", מספרת תהילה כספי, תושבת היישוב נריה. "רק זרקתי שאני צריכה עזרה, וישר המקרר שלי נראה כמו אחרי משלוחי מנות. במשך שלושה חודשים האוכל והעזרה בכל מה שנצרך לא הפסיקו להגיע. אגב, גם אחרי שבעלי יצא מעזה, המשיכו הפינוקים, מכאלו שתכננו ולא קרה בסוף, או כאלו שפשוט רצו להמשיך לפנק כי מגיע לנו. אני לא יוצאת דופן ביישוב, כך היה אצל יותר ממאה משפחות שהיו מגויסות, וחלקן עדיין מגויסות. הנוער עזר בלי סוף ונתנו לנו הרגשה שיש על מי להישען. בכל יום שיישי שלחו לנשות המילואים שאלון שבודק מה איתנו, כדי לוודא שכולן מסודרות עם אוכל לשבת או אם צריך להזמין ארוחות, אף אחת לא נשארה לבד".

גם ביישוב טל מנשה שבצפון השומרון הכתה המלחמה. "הקהילה עטפה את המשפחה, כולנו משפחה אחת, אחד הדברים המופלאים בטל מנשה הוא שכאישה יולדת, במשך שבוע התושבים מחזקים אותה ומכינים לה אוכל. זה מורגש מאוד, והקהילה נמדדת לא רק בעת אסון, קל וחומר כשיש אצלנו דברים קשים. אז מטבע הדברים יש הרבה יותר עטיפה", מספר שגאו מקון. לדבריו, "לאחרונה הוקם מעיין לזכר הנופל, שיהיה נגיש לכל אחד, והתקיים

ערב מרגש מאוד שחיבר את כולם לזכרו של תושב היישוב. יש כאן ברוך השם הרבה עשייה".

בחורף נראה כמו אירופה

היישוב טל מנשה הוא יישוב דתי־תורני השייך לגוש יישובי צפון השומרון: שקד, ריחן, חיננית, מכוא דותן וחרמש. בתקופה האחרונה, החלו תושבי היישוב בהכנות לקראת חגיגות ה־30 לייסודו, שיתקיימו בע"ה בקיץ הקרוב. החגיגות אינן רק על ההצלחות בעבר ובהווה בתחום החברתי וההתיישבותי - הקמת בית הספר היסודי הממלכתי־דתי האזורי 'טללי אורות', מערך התנדבות למתן שיעורים ופעילויות ביישובים הסמוכים ועוד - אלא גם על העתיד: בקרוב תחל חברת הרי זהב בבניית יחידות נוספות במסגרת שלב א', ויחל פיתוח שלב ב'. בשנה וחצי האחרונות נקלטו בטל מנשה 12 משפחות חדשות, בעיקר צעירות. חלק מהתושבים החדשים ממשיכים לעבוד במקומות העבודה שהועסקו בהם, וחלקם נעזרים באנשי היישוב במציאת מקומות עבודה חדשים באזור. אחד היתרונות של היישוב הוא קרבתו לחריש ולכביש 6 ונגישותו לצירי תחבורה ראשיים ולתחנת הרכבת בבנימינה. כמו כן, יש ביישוב רשת ענפה מאוד של בקשות והצעות טרמפים מדי שעה באמצעות הווטסאפ היישובי, כך שסטודנטית במכללת אריאל או תלמיד תיכון הלומד באזור המרכז יכולים להסתדר מדי יום, הלוך ושוב, בלי להזדקק לתחבורה ציבורית.

"חיפשתי יישוב קהילתי תורני, שניתן גם להשפיע בו ולהתחבר ליישובים שאינם דתיים. יש כאן מוסדות חינוך תורניים לכל הגילים, ממעון ועד סוף היסודי. אני פוגש כאן נוער מקסים, עם כוחות, עם אהבה ליישוב, עם מבט תורני על החיים ונכונות של הקהילה לקבל ולצמוח", מספר שלמה חזות, תושב היישוב, מנכ"ל

ישיבת הבקעה, המשווק את הפרויקט של הרי זהב. לדבריו, "נשביתי בקסמו של המרקם האנושי המיוחד - יש כאן סייעתא דשמיא שמנתבת את כל האנשים הפשוטים והצנועים מצד אחד ואנשי עשייה תורניים מצד שני. לאורך השנים קיבלנו המון תמיכה, עזרה וייעוץ מחברים רבים. אנו נהנים מאוד ממערך השיעורים של הרב ואחרים ביישוב, ומהחברה שאנו וילדינו נמצאים בתוכה".

מי שמצטרף לדברים הוא ראש מועצת שומרון יוסי דגן. "טל מנשה הוא יישוב שמתאפיין בקהילה מדהימה, אנשים טובים ומאירי פנים עם עולם תוכן שלם וערכות הדדית בקהילתיות - הרבה מעל הממוצע. אנשים חיוביים וטובים. היישוב משלב משפחות צעירות ויותר ותיקות, ומשמש מוקד קהילתי וחברתי לכל צפון השומרון. הקרבה שלו לכביש 6 היא יתרון אורבני ומוניציפלי מהשורה הראשונה, המיקום שלו הוא ציונות כפשוטו. טל מנשה הוא שילוב מושלם של ציונות סביב קהילה, חינוך ואיכות חיים". אביהוא שטראוס, מזכיר היישוב, מודה לדגן על הברכות ומוסיף: "טל מנשה הוא יישוב שבחורף נראה כמו אירופה ובקיץ נראה כמו פנינה בכרמל, יישוב תורני שעדיין מצליח להיות מגוון. אוכלוסייה מדהימה עם מלא ועדות קהילתיות ועזרה הדדית מטורפת, המון נכונות להיות שותפים בכל העשייה, ואין בו טיפת רוע, אנשים מדהימים אחד אחד, יישוב שלא ראיתי כמותו. אף שאני לא תושב היישוב, זה המקום הכי יפה לגדול בו".

המגמות בציבור התורני־לאומי יכולות תמיד להשתנות, אך התפתחות קבועה במשך כל כך הרבה שנים ובפרט בשנים האחרונות, במיוחד נוכח נסיקת מחירי הדיור במרכז הארץ, מראה שהיישובים התורניים בהתיישבות דוגמת נריה וטל מנשה הם הכתובת שאליה הציבור הולך ורק ימשיך ללכת.

ראש מועצת שומרון יוסי דגן: "טל מנשה הוא יישוב שמתאפיין בקהילה מדהימה, אנשים טובים ומאירי פנים עם עולם תוכן שלם וערכות הדדית בקהילתיות - הרבה מעל הממוצע".

אביהוא שטראוס, מזכיר טל מנשה: "טל מנשה הוא יישוב שבחורף נראה כמו אירופה ובקיץ נראה כמו פנינה בכרמל... אנשים מדהימים אחד אחד, ישוב שלא ראיתי כמותו".

שלמה חזות, תושב היישוב טל מנשה, מנכ"ל ישיבת הבקעה, המשווק את הפרויקט של הרי זהב: "חיפשתי יישוב קהילתי תורני, שניתן גם להשפיע בו ולהתחבר ליישובים שאינם דתיים. יש כאן מוסדות חינוך תורניים לכל הגילים, ממעון ועד סוף היסודי. אני פוגש כאן נוער מקסים, עם כוחות, עם אהבה ליישוב, עם מבט תורני על החיים ונכונות של הקהילה לקבל ולצמוח".

ליאל צור יו"ר מזכירות נריה: "הקהילה בנריה היא קהילה פורחת ומשגשגת שב-30 השנים האחרונות הפכה מקבוצת אברכים חלוצית, למעצמה של יותר מ-400 משפחות".

לתת לך את הכלים להתוות לה את הדרך

מכללת אורות ישראל
המכללה האקדמית הדתית לחינוך המובילה בישראל

יום פתוח בזום:

יום שני הקרוב כ"ד באדר א' 04/03/2024, 18:00

מגוון מסלולים לתואר ראשון B.Ed.

תקשורת | לשון | מתמטיקה | אנגלית | תנ"ך | מחשבת ישראל | היסטוריה
ארץ ישראל | חינוך חברתי | חינוך מיוחד | הגיל הרך | מחול ותנועה
מסלול מיוחד להסבת אקדמאים להוראה

תוכנית
להעצמה אישית

מערכת
לימודים גמישה

מגוון
מלגות ייחודיות

הסעות
מרחבי הארץ

נמשכת ההרשמה לתואר שני!

ייעוץ חינוכי | הוראת היסטוריה של עם ישראל*
ניהול וארגון מערכות חינוך | מקרא וספרות חכמים

חפשו ב-Google 'תואר באורות באלקנה'

* הענקת התואר מותנת באישור מל"ג | פתיחת התוכנית מותנת במספר הנרשמים

קמפוס אלקנה | לפרטים והרשמה:

03-3763767 | 052-4295209

תיקון ללא כפייה

כל עוד השירות בצה"ל מאיים על שמירת אורח החיים והזהות החרדית, החרדים לא יתגייסו בהמוניהם. אבל את הנטל הכלכלי מצד אלה שלא באמת לומדים ניתן להקל, בדרך שלטווח הארוך תועיל גם לעניין הגיוס

→ כל ניסיון לגיוס בכפייה ייתקל בחומת התנגדות ומרי אזרחי. הפגנה נגד גיוס תלמידי ישיבות, השבוע בירושלים

צילום: njחיים גולדברג, פלאש 90

שרואה ערך רב בלימוד התורה במתכונתו הישיבתית־חרדית, יתקשה להכחיש שלצד כל אברך הלומד בישיבה בהתמסרות מלאה נמצאים גם צעירים רבים שלא באמת שוקדים על לימודם. בעבור אותם צעירים חרדים, הרישום כתלמידים בישיבה הוא עיר מקלט מפני ההתחללות ואובדן הזהות החרדית הצפויים להם בצבא. אילו הותר להם, כמו לחבריהם הצעירים החרדים בארצות הברית, פשוט לצאת לשוק העבודה ללא גיוס לצבא, רבים מהם היו בוחרים בכך. זה אולי לא צודק ושוויוני, אבל זה חכם ומועיל.

באופן פרדוקסלי, מדינת ישראל כיום משרתת את מגמת ההסתגרות החרדית בכך שהיא מניפה את שוט הגיוס מעל לראשיהם של הצעירים החרדים, ובכך מחייבת אותם לשחות עם הזרם וללמוד בישיבות גם אם אינם מתאימים לכך.

גם מי שרואה ערך רב בלימוד התורה במתכונתו הישיבתית־חרדית, יתקשה להכחיש שלצד כל אברך שלומד בישיבה בהתמסרות מלאה נמצאים גם צעירים רבים שלא באמת שוקדים על לימודם. אילו הותר להם פשוט לצאת לשוק העבודה ללא גיוס לצבא, רבים מהם היו בוחרים בכך

התעצמותו הדמוגרפית של הציבור החרדי. מצד אחד, הציבור החרדי אינו נושא בנטל השירות בצה"ל ובמחיר הכבד הכרוך בו. מצד שני, תמיכת המדינה בתלמידי הישיבות מהווה נטל תקציבי הולך וגדל על הקופה הציבורית. ולבסוף, אורח החיים של 'חברת הלומדים' מוצמית מגזר דל במשאבים, שתומכתו הכוללת לכלכלת המדינה נמוכה באופן יחסי.

נראה כי עלייה דרמטית של שיעור הגיוס בקרב האוכלוסייה החרדית היא יעד שאינו ניתן להשגה בטווח הקצר. הציבור החרדי, ששירדותו והתעצמותו נבנו במדינה רבה על סגירות והסתגרות, חושש בצדק שגיוס המוני של צעיריו יגרור לאובדן הזהות החרדית בקרב אחוזים גבוהים מהמתגייסים. גם המגמה הגוברת של שילוב חיילות בכל יחידות צה"ל והפיכת היחידות הלוחמות למעשה ליחידות מעורבות, רק מרחיקה את היום שבו הציבור החרדי לא יראה סתירה בין אורח חיים חרדי לבין גיוס לצה"ל. כל ניסיון לקבוע מכסות שיגבילו את מספר תלמידי הישיבות מתנפץ על כוחן הפוליטי המתעצם של המפלגות החרדיות. גם אם יוטלו מכסות כאלה באחת ההודמנויות הפוליטיות הנדירות שבהן המפלגות החרדיות מחוץ לקואליציה, האכיפה שלהן תיתקל בחומת התנגדות ומרי אזרחי של הציבור החרדי ותהיה בלתי אפשרית.

המוצא מהמשבר ההולך ומעמיק טמון בהפרדה בין הפטור משירות צבאי שניתן לצעירים החרדים לבין חובת הלימודים בישיבה. במצב הקיים, מדינת ישראל מעניקה פטור משירות צבאי רק לחרדים שהם תלמידי ישיבות, ובכך יוצרת כמו ידיה את 'חברת הלומדים' שלא רק שאינה מתגייסת אלא גם נשענת על הקופה הציבורית ואינה תורמת לכלכלה. גם מי

בחירות בתוך פחות מארבע שנים. מעניין לבחון את הקובלנה השגורה כלפי תלמידי הישיבות בהשוואה ליחס אל שתי קבוצות אוכלוסייה נוספות, שהדילוג שלהן על שירות בצה"ל או על שירות לאומי־אזרחי עובר בשקט. צעירות חרדיות נפטרות מחובת הגיוס לצה"ל במחיר הצהרה על שהן מנועות משירות מטעמי דת ומצפון. בניגוד לבנות גילן בציבור הדתי־לאומי, צעירות חרדיות גם לא נוהגות לשרת בשירות הלאומי, ומרביתן פונות לאחר התיכון ללימודים גבוהים או ישירות לתעסוקה. צעירים וצעירות מהמגזר הערבי אינם נקראים לשירות צבאי, ומיד לאחר התיכון פונים ברובם המכריע ללימודים אקדמיים או לתעסוקה, ודרישה שיתרמו למדינה בשירות לאומי־אזרחי כמעט שאינה נשמעת.

נראה אפוא שחיצו הביקורת מתמקדים דווקא בתלמידי הישיבות, משום שבמקרה שלהם ההימנעות משירות בצה"ל כרוכה גם במחיר כלכלי הולך וגובר. הצעירות החרדיות והצעירים והצעירות הערביים משתלבים ברובם המכריע בשוק התעסוקה, לאחר הכשרה אקדמית ומקצועית או בלעדיה. לעומת זאת הצעירים החרדים הלומדים בישיבות, שמספרם הולך וגדל, מטיילים עול תקציבי על קופת המדינה, שתומכת כלכלית בלימודם במשך שנים ארוכות. בשנות לימודם הם ומשפחותיהם הצעירות נזקקים לתמיכות, הנהגות מהנחות שונות למעוטי הכנסה ואינם משלמים מס הכנסה. גם כשהם פונים אל שוק התעסוקה לאחר שנים רבות בישיבה, רובם אינם זוכים להכשרה מקצועית ואקדמית ונקלטים במקצועות מעוטי הכנסה. וכך רבים מהם ממשיכים להזדקק לתמיכות והנחות, והמס שהם משלמים הוא זעום. הציבור החילוני, שבניגוד להשקפה החרדית אינו רואה בלימוד תורה המוני צורך לאומי, מרגיש שהוא משלם מחיר כפול ומשולש על

לעיסוק המתחדש בימים אלו בסוגיית גיוס הצעירים החרדים יש שלושה מקורות שונים. המקור הראשון והרגיל - בכל עת שהשמאל מבקש לטלטל קואליציית ימין, לפגוע ביציבותה ולסכסך בין מרכיביה, נושא גיוס החרדים הוא תירוץ מצוין. החידוש הפרובוקטיבי הפעם היה מודעה בתשלום בעיתונות המגזר הדתי-לאומי מטעם גורם שמקפיד על אלמוניותו, ובה ניסיון ישיר לסכסך ספציפית בין הציונות הדתית לחרדים באמצעות אזכור מספר הנופלים בוגרי מוסדות הציונות הדתית. אבל תנו להם ממשלת שמאל בתמיכה חרדית ותרואו, כמו שהבטיח בני גנץ בעבר, שהחרדים יקבלו מהם דף ריק וחתום למלא בו מה שהם רוצים. המקור השני הוא משפטי־טכני. לפני כמה חודשים פקע תוקפו החוקי והמוגבל בזמן של הסדר 'תורתו אומנותו' הנוכחי, מצב שמעניק לארגונים דוגמת 'התנועה לאיכות השלטון' בקעה להתגדר בה בעתירה לבג"ץ בדרישה לגייס כאן ועכשיו את כל תלמידי הישיבות, שלימודם הפך כביכול בלתי חוקי.

הסיבה השלישית כנה ועמוקה יותר: המלחמה המתמשכת, מחירה בנופלים ובפצועים, בגיוס המילואים הממושך ובחוק הגיוס החדש המתקדם שיכביד את הנטל על משרתי הסדיר והמילואים. כשהנטל נעשה כבד יותר, באופן טבעי מחפשים עם מי עוד ניתן להתחלק בו. הערבים אינם אופציה, החיילות הרי לא באמת יכולות להילחם כמו החיילים, אז שוב מדברים על החרדים. אומנם כלונו יודעים שאי אפשר להפוך אלפי חרדים לחיילים קרביים באבחת החלטת ממשלה או בג"ץ, אבל לפחות אפשר בינתיים להשתלח ולפרוק כעסים.

את הדברים הבאים, שמציעים פתרון חלקי לטווח הארוך ומוגשים כאן בעדכונים קלים, כתבתי לספר בשם 'אמנה ישראלית' שיצא בהוצאת 'דיעות ספרים' לקראת יום העצמאות ה־75 למדינת ישראל, בעריכתם של עורך הדין ירון קנר, פרופ' שחר ליפשיץ ופרופ' אריאל בנדור. 75 כותבים ממגוון אידאולוגי וסוציולוגי רחב, מאהרן ברק ועד הרב שמואל אליהו, כתבו על נושאים שונים הנוגעים לעתידה של מדינת ישראל. בחרתי להתייחס לאתגר שמציב גידולו הדמוגרפי של המגזר החרדי בהיבטים של הנטל הביטחוני והנטל הכלכלי. אף שאסון 7.10 מזמין עדכונים מסוימים, הדברים בעיקרם נכונים בעיניי גם היום.

סוגיית גיוסם של צעירים חרדים לצה"ל היא אחד הנושאים שלא מפסיקים להעסיק את הציבור בישראל ולהזין את השטעם הפוליטי והחברתי. הציבור החרדי בישראל מתעצם דמוגרפית בקצב מהיר, וככל שגדל שיעורו היחסי בקרב כלל האוכלוסייה, כך גוברת התביעה לשנות את ההסדר הקיים, שבמסגרתו יכול כל צעיר חרדי להירשם כתלמיד בישיבה ולדחות את גיוסו משנה לשנה ולאורך שנים ללא הגבלה. המחלוקת בסוגיית גיוס החרדים חוללה גם משבר פוליטי עמוק, לאחר שהחלטת שופטי בג"ץ לפסול את ההסדר החוקי הקיים הייתה אחד הגורמים העיקריים לערעור היציבות הפוליטית, שהביא לסבב של חמש מערכות

למפלגת הציונות הדתית בבחירות המקומיות!

תודה

בזכותכם בנינו הנהגה מקומית חזקה שתייצג את הציונות הדתית ותעשה טוב לכל אזרחי ישראל.

תלמיז לחייוסים עבורכם!

בחירות מקומיות תשפ"ד - 2024

הציונות הדתית

מגוונת. גדולה. חזקה.

שב
באמונה
הסיעה הדתית המאוחדת
ברעננה

הציונות הדתית
טירת הכרמל
שגיא בן לישה

הציונות הדתית
בית שמש
נתי גבאי

ש' הציונות הדתית
לוד
יוסי הרוש

ש' הציננות הדתית
יהוד
שמעון בונים

15

הזכרונות הדתית
צפת
יוחס בן
פז

שב

הצינונות הדתית
החברתית
פרס חנה
נחמיה מנצור
וידידיה בן שימול

מחלה אדומים

יית ומועצות
ועמדים
ל מפלגת
שתייצג את
רחי ישראל.

עמים ב-80 רשו
או להצביע למ
אשי הרשויות ש
ות הדתית.

מקומית חזקה
זה טוב לכל אז

ת אלפי המצבי
חבי הארץ שיצ
ניציפאלים ולרא
הציונ
כם בנינו הנהגה
ת הדתית ותעש

לעשרו
בר
המונ
בזכות
הציונו

מציאות הדתיות
הציונות בהובלת
ברנדה הורוביץ פרוור
איל פישלר

ש ב

הציונות ו
תנועה

שלימים

יסיק עברכי
מיוזם חשפ"ד - 2024
נות הדתית
מגוונות. גדולה. חזקה.

תאריך לחנוכה
בחינוך חקלאי
הציונות

הציונות
ברא
חביב
הציונות הדתית
עכו

הציונות הדתית
קרית מלאכי
מליכנו זוהר

הציגונות הדתית
ראשון לציון
נועם חדד

צילנות

טב
טב לגבעה
בראשית

חמאס קם לתחייה

תמונת המצב שעולה מתוך דיוני הקבינט, כמו גם מדיוני ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, היא לא פחות ממדהימה – ההשפעה והשליטה של מנגנוני הניהול האזרחי של חמאס ברצועת עזה לא רק שלא קטנו, אלא הן חזקות היום יותר מאשר בימי השגרה שקדמו למלחמה – חברי הקואליציה בוועדה לבחירת שופטים מעדיפים שדווקא הנשיא פוגלמן הוא שיציע את הדחת השופט כבוב

→ "לעצור כל פעיל חמאס שמשמש בתפקיד ניהולי ברצועה". חבר הכנסת זאב אלקין

צילום: יונתן זינדל פלאש 90

אכן קרה בישיבת הוועדה הקודמת. אלא שבפגישת התיאום שכינסו השבוע לזין, סטרוק וקריוזר עלה נושא אחר לחלוטין, כזה שעוד יהדהד רבות גם לאחר סיום ישיבת הוועדה למינוי שופטים שכונסה ביום חמישי השבוע – בקשה תקדימית להדחת שופט בית המשפט העליון, אירוע שכמוהו לא זוכרים חברי הערכאה המשפטית הבכירה ביותר. מדובר בשופט העליון חאלד כבוב, שבשבועות האחרונים שמו נקשר במגוון אירועים וסיטואציות שבהם קודמו משרדי עורכי הדין של ילדיו בעזרת תמונתו של השופט, שמו והמוניטין שלו (הדברים נחשפו בסדרת דיווחים של אבישי גרינצייג).

על פי מה שדווח, מעטים הבנים או הבנות של השופט כבוב שלא השתמשו בשמו או בתמונתו של אב המשפחה כדי לקדם את משרדיהם. סדרת תמונות, של כבוב לבדו או לצד בני משפחתו, עיטרו את המשרד עצמו, את חשבונות הרשתות החברתיות של עורכי הדין והמשרדים ועוד. בתגובה טען כבוב שלא היה לו מושג. הוא לא ידע, מנותק שכמותו, שכל ארסנל התמונות הרחב הזה בכיסובו שימש לקידום משרדיהם של ילדיו, קידום שכמובן אסור לשופטים. אלא שבתגובתו הלך שופט העליון צעד נוסף קדימה והודיע שבכוננה גם הרחיק את עצמו מאירועים שארגנו המשרדים של ילדיו. אלא שאו נמצאו תמונות מהארכיון שמראות שהאב המסור נכח גם נכח באירועים נוצצים מטעם משרדי עורכי הדין של בתו מרים ושל בנו וליד. שימוש בתמונתו לקידום משרדי ילדיו זה משהו אחד. אירועים שנתפסים כפער באמינות הם כבר דבר בלתי נסבל בעבור נציג של המוסד הבכיר ביותר במערכת המשפט הישראלית.

שלושה גורמים בלבד יכולים לפנות כדי להעלות להצבעה בוועדה למינוי שופטים בקשה להדחת שופט – יושב ראש הוועדה עצמו, נשיא בית המשפט העליון שמכהן כחבר הוועדה או נציב התלונות על השופטים. נוסף על כך נדרש רוב של לפחות שבעה מבין תשעת חברי הוועדה כדי להדיח שופט. בפגישה ביניהם החליטו השבעה שלושת נציגי הקואליציה שהם מעלים את סוגיית הדחת השופט כבוב בישיבת הוועדה, אלא שזה יקרה ממקום קצת פחות צפוי. לכאורה, השר לזין, בהיותו יושב ראש הוועדה, הוא אחד הגורמים שיכולים להביא את הדחת השופט להצבעה בוועדה. אבל זו דווקא האופציה המועדפת פחות. "תעלה אתה את הנושא להצבעה", יגידו השלושה לממלא מקום נשיא בית המשפט העליון, השופט עוזי פוגלמן. "זה קודם כול אינטרס של שופטי העליון שהמוסד שבו הם מכהנים יהיה נקי ולא ידבק בו שום רבב". לזין, סטרוק וקריוזר אפילו לא יידרשו להגיד בקולם שאם זה לא יגיע מהכיוון של שופטי העליון, תמיד שמורה לשר המשפטים האפשרות להעלות את הנושא בעצמו להצבעה, ואז עשויה להיווצר סיטואציה מצערת מאוד שבה שופטי העליון יימצאו כמי שמגוננים בהצבעה על אחד משלהם, גם כשהפרטים שהתפרסמו בעניינו הם מאוד לא מחמיאים. יש דברים שאפילו אין צורך לומר אותם במפורש. ■

הכותב הוא פרשן ומגיש בכאן רשת ב' ובכאן 11

כשחקלאי עזתי מגיע לאחד מאותם שפזורים ברחבי הרצועה, המנהל שאחראי על המקום קובע אם הוא יקבל מקום באוהל הטוב או בזה המוצלח פחות, או שאולי בכלל יישאר בחוץ. המנהל הוא גם זה שיספק לו את המים ויקבע אם יזכה לקבל מצרכי מזון ומצרכים אחרים, ואפילו אם הוא יישן בלילה על מזרן נורמלי או שייאלץ לשכב על האדמה. הוא תלוי בו בכל דבר, מגדול ועד קטן. אובייקטיבית חמאס מסוגל לתת הרבה פחות ממה שהוא נתן לפני המלחמה, אבל הוא זה שנותן את כל מה שיש לתת

לשמש כנכס נוסף לעסקת החטופים שמנסים לקדם לאחרונה", הוסיף אלקין בדיונים הסגורים שהוזכרו. אבל יותר מזה – כשאצלנו מדברים כל הזמן על המלכת גורמים מקומיים אחרים שייכנסו לנעלי חמאס, יחלקו את הסיוע לאוכלוסייה וישמשו כתובת מקומית גרועה קצת פחות, יש דבר אחד ששוכחים להזכיר באותם פורומים – אף גורם שכזה לא יוכל להיכנס, וגם לא ירצה להיכנס, כל עוד שלוחי חמאס לניהול המנגנונים האזרחיים ברצועה עדיין פועלים בשטח. ונכון לעכשיו לא רק שהם שם ופועלים בשטח, אלא שתפקידם הפך למכריע פי כמה והתלות של האוכלוסייה בהם נהייתה מוחלטת.

תמונת הפסד

בקומה שמתחת לזו של ועדת החוץ והביטחון, ביום שני בשעות הערב, נכנסו בזה אחר זה השרה אורית סטרוק וחבר הכנסת יצחק קריוזר לחדרו של שר המשפטים יריב לזין. זה קרה שלושה ימים לפני עוד ישיבה שנקבעה לוועדה למינוי שופטים, שאמורה לדון במינוי שופטים נוספים לבתי המשפט המחוזי והשלום. בדיוק כמו לפני כל ישיבת ועדה שכזו, נפגשים שלושת נציגי הקואליציה כדי לדון בשמות המועמדים שעל הפרק, לתאם עמדות וגישות ובעיקר להחליט איך תתנהל ישיבת הוועדה מהצד שלהם. רוב בוועדה הם אומנם רחוקים מלהשיג, אבל כדאי לזכור שכל ישיבה של הוועדה מכונסת לפי שיקול דעתו של יושב הראש, השר לזין, וגם הנושאים שעל סדר יומה נמצאים בשליטתו. מה שאומר שגם בלי להחזיק ברוב המדובר, כדי למנות שופטים בערכאות השונות יש להגיע להסכמות, אחרת לא יעלו כלל מינויים להצבעה. וכך

בדיוק להפך. הם אלו שמאבטחים אותו מפני אחרים שמנסים להתנפל על המשאיות שעושות את דרכן ישירות למרכזים שנמצאים באופן מלא בשליטתו. הוא המוביל, המאבטח וגם זה שמחלק אותו. הוא נמצא בכל שלב בתהליך. ובעזרת המנוף האדיר הזה הוא גם מסוגל לגייס מחדש צעירים עזתיים לכוח הלוחם שלו. כל עוד התהליך הזה נמשך כסדרו ובאין מפריע, אין שום סיכוי לשינוי מציאות אזרחי ברצועה ולהקדסת חמאס. "צריך לקחת את כל מי שמשמש בתפקיד ניהולי כלשהו ברצועה, שהוא גם חבר חמאס, ופשוט להביא אותו לישראל", דחק בנציגי הצבא חבר הכנסת זאב אלקין בכמה מישיבות ועדת החוץ והביטחון האחרונות. העילה למעצר שכזה היא אפילו לא מורכבת – קוראים לזה חבר בכיר בארגון טרור. בצבא עוצרים היום חשודים אחרים ברצועה על הרבה פחות מכך. אבל איכשהו כמעט כל המערך המסועף הזה זכה בינתיים לחסינות מפני גורל דומה. דברים בסגנון הזה נאמרו גם מפי השר גדעון סער בדיוני הקבינט.

אלא שראש הממשלה נתניהו ושר הביטחון גלנט לא שם. גלנט, שמקפיד להיראות כלפי חוץ כמי שמנהל בפועל את המלחמה (מה שגם די נכון למעשה), עשוי היה להיחשף הרבה יותר לגישה הזאת, שאינה זוכה לנציג שיזעק אותה בתוככי הצבא, לו רק היה בוחר להגיע יותר לדיונים האינטימיים שנערכים בוועדות המשנה של ועדת החוץ והביטחון. אבל נכון לעכשיו הוא דווקא מעדיף להגיע לישיבות מליאת הוועדה, אלו שנערכות בפורום המורחב ושכל מילה שנאמרת בהן גם מוכוונת במידה מסוימת לכלי התקשורת, מתוך ידיעה שהכול יוצא משם החוצה. "כמות עצורים מהדרג הניהולי-אזרחי של חמאס גם יכולה

התיאור הבא ימחיש פעם נוספת איך לצד לחימת הגבורה שאין מרשימה ממנה מצד לוחמינו, בכל מה שקשור לניהול הלחימה מלמעלה, דרג מדיני ודרג צבאי כאחד, יש עוד הרבה לאן לשאוף. בשבועות האחרונים התפרסמו פה ושם תמונות וקולות מחאה מתוך האוכלוסייה העזתית שביטאו קריאות מתוך הרצועה נגד ארגון הטרור חמאס. בחטיבת דובר צה"ל עושים שימוש נהדר בכל תמונה שכזו, וזה כמובן מצוין, אבל מתברר שמדינת ישראל מונעת כמעט כמו ידיה את האפשרות שהתמונות הללו לא יהיו ודו"ף קטן אלא יהפכו לזרם סוחף שעשוי לבעוט החוצה את חמאס מתוך עזה בגל מחאה המונית. נכון להיום זה אנוח, ככל הנראה מתוך חלמאות ולא דווקא בכוונת מכון, שמטרפדים את האצת סילוקו של חמאס מניהול חיי היומיום של האוכלוסייה האזרחית. תמונת המצב שעולה מתוך דיוני הקבינט, כמו גם מדיוני ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, היא לא פחות ממדהימה – ההשפעה והשליטה של מנגנוני הניהול האזרחי של חמאס ברצועת עזה לא רק שלא קטנו, אלא הן חזקות היום יותר מאשר בימי השגרה שקדמו למלחמה. נשמע מופרך? ובכן, מתברר שכמעט כל הגופים האזרחיים ברצועה, כולל באזורים שבהם צה"ל פגע קשות בכוח הצבאי של חמאס, חזרו לפחות לתפקוד חלקי, וישנם מקומות שבהם התפקוד של אותם גופים חזר כמעט לרמתו המלאה.

בזמן שאצלנו בחרו השבוע את הרכב המועצות המקומיות ואת ראשי הערים ברחבי הארץ, בעזה חזרו העיריות לתת שירותים במקומות השונים, מפינוי האשפה ועד לניהול השווקים. מקלטי אונר"א, ארגון שהוא בשר מבשרו של חמאס, נפתחו מחדש במקומות שבהם נסגרו בתחילת המלחמה, רובם אף מאכלסים כמות גדולה בהרבה של תושבים עזתיים. גם בתי החולים בצפון הרצועה, כולל כאלו שצה"ל פשט עליהם, חזרו לפעול בעצימות כזו או אחרת. אפילו ועדות החירום השונות, שאחראיות על ניהול הרצועה בתקופת חירום ומזכירות את פיקוד העורף ואת רח"ל (רשות החירום הלאומית) שפועלים אצלנו, מורגשות היטב בשטח ומבצעות את התפקיד שיועד להן לימים כאלו בדיוק. אלו זרועות השלטון של חמאס שאינן הכוח הצבאי, וכולן מושרשות היטב בשטח. האוכלוסייה העזתית רואה את האנשים האלו כמו עיניה כשהיא יוצאת מהבית בבוקר, כשהיא מסתובבת בשוק המקומי, וגם בתוך המחסות שאליהם היא חוזרת בסוף היום כדי לישון. מה בכל זאת כן השתנה? התלות של האנשים ברצועה באותם גופי שלטון, שהייתה בעבר חלקית, הפכה בימים אלו לתלות מוחלטת. אין אדם אחד ברצועה שיכול לנהל את סדר יומו ולכלכל את משפחתו ללא אותם מוסדות. קחו חקלאי עזתי ממוצע. עד המלחמה הייתה לו חלקה חקלאית משלו, שפרנסה והעסיקה אותו. היו לו חיים ותעסוקה גם בלי חמאס. היום אותו חקלאי תלוי באופן מלא ובכל אלמנט בחייו באנשי חמאס.

כשהוא מגיע לאחד מאותם מחסות שפזורים ברחבי הרצועה, המנהל שאחראי על המקום קובע אם הוא יקבל מקום באוהל הטוב או בזה המוצלח פחות, או שאולי בכלל יישאר בחוץ. המנהל הוא גם זה שיספק לו את המים ויקבע אם יזכה לקבל מצרכי מזון ומצרכים אחרים, ואפילו אם הוא יישן בלילה על מזרן נורמלי או שייאלץ לשכב על האדמה. הוא תלוי בו בכל דבר, מגדול ועד קטן. אובייקטיבית חמאס מסוגל לתת הרבה פחות ממה שהוא נתן לפני המלחמה, אבל הוא זה שנותן את כל מה שיש לתת. אגב, באופן הפוך לחלוטין מאין שזה תואר כאן אצלנו, אנשי חמאס לא שודדים את הסיוע ההומניטרי שנכנס לרצועה, אלא

כל ישראלי ערבים זה בזה

רווח יהודית הדרך לניצחון!

מבית ארגון חותם - מדינה יהודית על סדר היום

מה מניע אזרחים רבים כל כך להיחלץ לעזרת היישובים המותקפים, להפסיק את הטיול בחו"ל ולעלות על מדים? ה-DNA היהודי המחבר כל אחד ואחד מאיתנו, הזהות היהודית המשותפת שלנו כעם, העבר המשותף שלנו, הערבות היהודית המדריכה אותנו לסכן את חיינו למען האחר ולמען המדינה.

על מקבלי ההחלטות לזנוח דפוסי חשיבה מסוכנים ומופקרים ולאמץ דפוסי חשיבה יהודית. זו הרוח הנושבת בעם, זו הדרך לניצחון.

בואו והשפיעו

בתרומה

ברכישת
מוצרים נילווים

בתליית
שלט במרפסת

בסיוע בשטח

חפשו בגוגל: 'חותם - יהדות על סדר היום' או סרקו את הברקוד

מה יאמרו הגויים

התקשורת הישראלית, למרבה הצער, משתדלת למעט בהישגי צה"ל ובביסוס אווירת ניצחון, אבל מומחי ביטחון בכירים בעולם, שאינם בהכרח אוהבי ישראל, מודים בפה מלא כי הלחימה של צה"ל בעזה היא לא פחות מהישג מזהיר וחסר תקדים

←
ההישג הדרמטי
נמדד במספר
האבדות הקטן
יחסית להערכות
המוקדמות. לוחמי
צה"ל בעזה

צילום: דוץ

כהן מתייחס בריאיון למספר האבדות משני הצדדים, כולל היחס בין אבדות אזרחיות לצבאיות בקרב תושבי עזה, כנתון חריג לעומת מה שאנחנו מכירים ממלחמות אחרות. "גם אם נקבל את הדיווחים של משרד הבריאות הפלשטיני, ואני לא בטוח שזה מדויק, ואת ההערכות של צה"ל לגבי מספר המחבלים מתוכם, אלה מספרים נמוכים יחסית של אבדות אזרחיות".

כהן, שמתגלה בריאיון כחובב ישראל קטן מאוד שמלא בביקורת על המדיניות הכללית של ישראל והדירקטיבה ליום שאחרי, נאלץ להודות תוך גילויי קושי רבים שהצבא הישראלי אכן עומד בחוקי המלחמה הבין-לאומיים ומגלה יכולות מגוונות בשדה הקרב. "אני חושב שהישראלים מגלים את התכונות המוכרות של יצירתיות, יכולת טכנולוגית ויכולת טקטית. השאלה היא לאן זה מוביל? כלומר, השאלה הישנה והמוכרת של האסטרטגיה".

מי שמרבה להתראיין ולדבר בשבח צה"ל במלחמה האחרונה הוא ג'ון ספנסר, מומחה אמריקני שעומד בראש המכון לחקר הלחימה האורבנית בווסט פוינט, האקדמיה הצבאית של ארצות הברית. אחד מהראיונות שהעניק היה לערוץ 14, כאן בארץ. "צה"ל מתקדם באופן היסטורי", אמר לכתב תמיר מורג. "הופתעתי מאוד מקצב ההתקדמות שלו. אין צבא שאני מכיר, מאז מלחמת העולם השנייה ואולי אפילו אי פעם, שהתמודד עם ארגון טרור כמו חמאס שמנסה להביא לכמה שיותר אבדות, גם אזרחיות. אם היית שואל אותי לפני כן, הייתי חושב שצה"ל יספוג הרבה יותר אבדות ולא ישיג שליטה בשטח גדול כל כך".

המשך בעמ' 20

"מה שכוחות צה"ל למדו מתוך הלחימה בעזה שווה יותר מכל טכנולוגיה מפותחת", טען בריאיון ג'ון ספנסר, ראש המכון לחקר הלחימה האורבנית באקדמיה הצבאית ווסט פוינט. "היכולת לסגור על האויב ולהשמיד אותו בתנאים הקשים ביותר צריכה להפחיד את חיזבאללה. אם יש זמן שלא כדאי להתעסק בו עם ישראל, זה עכשיו"

התודעה שלנו צריכה להשתנות: הניצחון של לוחמינו האמיצים מושג מפיר לפיר ומבניין לבניין, אך הוא עודנו ניצחון מזהיר.

"יצירתיות, יכולת טכנולוגית וטקטית"

המכון למחקרי אסטרטגיה ויחסים בין-לאומיים בארצות הברית היה גם הוא מהסקפטיים בתחילת הדרך. אך כבר באמצע ינואר, בניתוח שפורסם באתר הבית שלו, ההתרשמות הייתה שונה לגמרי. ד"ר אליזת כהן, מומחה לאסטרטגיה במכון ולשעבר יועץ בכיר במחלקת המדינה, דיבר על המלחמה בעזה בפרספקטיבה של ההיסטוריה הצבאית המוכרת לנו. "ישראל נכנסה לאזור צפוף ואורבני, שהתגלה אפילו כיותר מבוצר ממה שחשבה לכתחילה", אמר כהן. "זהו סוג של קרב שחיקה והתשה. ועם כל זאת, מבחינה צבאית, היא עושה שם עבודה מצוינת".

לבחון את ההערכות הללו. אנשים משכילים ורחבי אופקים נוהגים לחשוב שבעניינים כאלה, כמו ניצחון לאומי במלחמה, אין לסמוך על המדיה המקומית מפני שהיא מוטה. ואכן, התקשורת בישראל מוטה מאוד, אך באופן אבסורדי היא מוטה נגד ביסוס אווירת ניצחון והשמדת האויב. למרבה הצער, כדי לצרוך מידע אמין על התנהלות המלחמה והערכה אובייקטיבית לתפקוד צה"ל אנחנו צריכים לנדוד הרחק אל מדינות שמעבר לים, ולשמוע את ההתפעלות של גנרלים ומומחי הלחימה שלהן מניהול המלחמה שלנו.

והאופן שבו מדברים גנרלים ומכוני מחקר צבאיים מחו"ל הפוך כמעט ב-180 מעלות ממה שנשמע קודם הכניסה הקרקעית. צה"ל, אפשר לומר כבר עכשיו, עשה את הבלתי אפשרי והציג לעולם יכולות לחימה בתנאים קשים שטרם נראו. נכון, אנחנו כישראלים רגילים לניצחונות מובהקים בני שישה ימים, גג שלושה שבועות. אך כפי ששדה הקרב השתנה, גם

ב-20 באוקטובר, שבועיים אחרי הטבח הנורא, בשעה שמוטוסים ישראליים מפציצים את עזה מהאוויר וכוחות הקרקע עדיין המתינו לכניסה, פורסם בכתב העת הצבאי האמריקני Military Times מאמר שכותרתו "המלחמה בעזה תהיה גיהנום". מומחי לחימה, בעלי ניסיון מקרבות אורבניים במדינות שונות בעולם, ניתחו וקבעו שכניסה קרקעית לעזה תהפך למרחץ דמים ישראלי.

"ההערכות לגבי העיר מוסול, שדה הקרב הדומה ביותר לעזה על פי מומחים רבים, מדברות על 1,000 לוחמים של הקואליציה בהובלת ארצות הברית לעומת בין 7,000 ל-16,000 לוחמי דעא"ש שנפלו בקרב", נכתב במאמר. "בהתחשב בגודלה של רצועת עזה, בגודל האוכלוסייה ובעוד כמה אינדיקטורים, מבצע בעזה יגרום לצה"ל אבדות גבוהות אפילו יותר". לוחם לשעבר בקרבות בעיראק, שמשמש כיום כיועץ פוליטי, התבטא באותו מאמר במילים אלה: "זהו אחד הקונפליקטים המדממים בהיסטוריה, והוא עומד להיות מדמם אפילו יותר".

באותם ימים ממש הגיעה לישראל משלחת של גנרלים רמי דרג, מומחים ללחימה עירונית, כדי ליעץ לקבינט הביטחוני ולצמרת הצבא. על פי תיאורו של עמית סגל בטור שפרסם לאחרונה, לוטננט גנרל ג'יימס גלין נפגש עם חברי קבינט המלחמה ועם הרמטכ"ל, ובפיו קביעה נחרצת שכניסה קרקעית היא חסרת סיכוי ותוביל להרג המוני של 20 נופלים ביום לכוחותינו. אל האזהרות הללו אפשר לצרף גם מאמרים ונאומים של מומחי הביטחון שלנו מבית, שגם הם הזהירו מפני כניסה לבוך העזתי. חלפו מאז יותר מארבעה חודשים, זמן מספיק כדי

אשדוד

בית שמש

ירוחם

אשקלון

באר שבע

ירושלים

חצור

חדרה

חריש

אלעד

מבשרת
ציון

נתניה

עפולה

קרית גת

רחובות

טבריה

מודה!

לעשרות האלפים

שבחרו עוצמה יהודית

עוצמה יהודית

ברכת הצלחה לראשי הערים והמועצות

שתמכנו בהם ונבחרו:

יוסי אסרף בגבעת זאב | יהונתן קוזניץ בקרני שומרון | נילי אהרון בירוחם

ישראל ברמסון בקרית ארבע | עוזאל ותיק בקדומים | יוסי קקון בצפת

בית דגן

מעלה
אדומים

נתיבות

צפת

קרית
עקרון

תל אביב

בת ים

ימ אתר

הזדמנות
לרכוש כרטיסים

סוגרים מוקדים ביום

אנחנו יודעים שהראש שלכם לא נמצא עכשיו
בהגרות ובפרסים, אבל הילדים של 'עזר מציון'
זקוקים מאוד לתרומות שמגיעות מהגרות פרס
מציל חיים. לכן אנחנו מזמינים אתכם להיכנס ולרכוש
כרטיסים, להציל חיים, ועל הדרך לזכות בפרסים.

השתתפו בהגרלה השנתית של 'עזר מציון'!

זוכים בפרסים!

מצילים חיים <

רוכשים כרטיסים <

יום ונים!

אחרונה
ולהציל חיים!

חמישי 07.03 בחצות!

*2236

לחוברת הפרסים המלאה
ולהשתתפות בהגרלה:
www.ami.org.il

משולחנו של
הרב גדעון ויצמן,
רב יועץ ופוסק במכון
פוע"ה ומנהל המחלקה
לדוברי אנגלית

באחד מביקוריי במכון פוע"ה בניו יורק בסיומו של יום ארוך, עמוס הרצאות ופגישות, התקשרה אישה בסערת רגשות. ממצאי הבדיקה הרפואית מצאו אותה אחוזת הלם ודאגה. היא גילתה להפתעתה שלמרות הימנעותם מכניסה להריון, מתפתח הריון בגופה, ולא זו בלבד אלא שני דפקים פועמים בקירבה. בדיקת הרופא העלתה כי ישנם שני עוברים בשק אחד ועם שליה אחת בלבד.

מצב זה עלול לגרום לסיבוכים רבים חלילה ולכן המלצת הרופא היתה נחרצת לסיים הריון זה במייד.

הזמנתי את האישה מיד לפגישה. היא הגיעה לבדה. בעלה נאלץ להצטרף בשיחת זום בשל דחיפות העניין. היא היתה לחוצה והתלבטה מאד, מצד אחד ההריון לא היה מתוכנן וכעת עלול להסתבך, ומאידך, עכשיו היא בהריון ולא מוכנה להפסיקו. הוא מצידו לא הביע דעה רק אמר כי סומך על אשתו ומקבל החלטתה באשר תהיה.

לאחר פגישה ארוכה והעלאת כל האפשרויות, הוחלט כי נכון לפנות לרופאים נוספים לשמוע עוד דעות.

התחלנו סבב של רופאים מומחים בארץ ובעולם, והתקבלה תמונה אופטימית יותר, לדעתם ניתן להמשיך עם ההריון תוך מעקב אחר ההתפתחויות.

למורת רוח, באמצע ההריון המצב הסתבך עוד. בבדיקה עלה שאחד העוברים לוקה בכביה קשה מאוד בלבו. התחיל סבב חדש של מומחים ודיונים, הגישה הרווחת היתה שאם בהריון יחיד עסקין, יש לעשות כל מאמץ להצילו. אך מכיוון שמדובר בהריון תאומים ויש סכנה לשניהם, עדיף לנסות להפרידם למרות המורכבות והסיכון כי העובר החולה לא ישרוד. מנגד, זהו הסיכוי היחיד להציל את העובר הבריא.

נערך סבב דיונים נוסף עם הרופאים אודות המקום הטוב ביותר לביצוע הניתוח. לבסוף הוחלט כי בפלורידה יש מומחה בעל שם שהסכים לטפל באישה. הווג טס מניו יורק לפלורידה והאישה עברה את הניתוח, שהסתיים בהצלחה, לפחות חלקית. העובר החולה לא שרד, אבל ב"ה העובר הבריא-חי. לאחר כמה חודשים של מסע ארוך ומורכב זכו ב"ה בני הזוג לחבוק בת! תינוקת בריאה ויפה לשמחת ההורים המאושרים.

התמונות המרגשות של הורים אלו ואחרים מעודדות אותנו להמשיך בעשייה. אתגר זה מהווה דוגמא לאתגרים רבים עמם מתמודדים זוגות שפונים אלינו כמצב של חוסר אונים ויאוש.

זוגות המתמודדים עם קשיי פוריות והריון נמצאים בצמתים מורכבים מאוד של קבלת החלטות בתחום שברוב המקרים זר להם לחלוטין והוא קריטי עבור עתידם. לעיתים יש פתרונות רבים ומגוונים ולעיתים הפתרון אינו נראה באופק. עבורם אנחנו כאן, כדי לעודד במסע המיוחד שפקד אותם, לפתוח דלתות ולמצא בע"ה את הפתרונות המתאימים עבורם בכל מצב עד ללידת ילד בריא.

למענה לשאלות כתבו לנו:

www.puah.co.il
או בטלפון 02-6515050

קולנו ריצ'רד קמפ, בכיר בצבא הבריטי שפיקד על הכוחות באפגניסטן:
"היו אומנם שדות קרב עם מנהרות בעבר, אבל לא בהיקף וברמה כזאת. צה"ל נאלץ להתמודד עם מציאות שטרם נראתה בשדה הקרב. ונוסף על כל זה יש את הנושא של החטופים שצריך להילקח בחשבון. ועם כל זאת, שוחחתי עם גורמים בצה"ל ובחנתי את הפעילות שלו, והתרשמתי מאוד. הם פועלים ומתקדמים בצורה אפקטיבית מאוד"

מנהרות בעבר, אבל לא בהיקף וברמה כזאת. צה"ל נאלץ להתמודד עם מציאות שטרם נראתה בשדה הקרב. ונוסף על כל זה יש את הנושא של החטופים שצריך להילקח בחשבון. ועם כל זאת, שוחחתי עם גורמים בצה"ל ובחנתי את הפעילות שלו, והתרשמתי מאוד. הם פועלים ומתקדמים בצורה אפקטיבית מאוד."

בעולם מתוקן אמונתנו בצדקת הדרך ובבורא עולם, לצד הסיפורים שנשמעים מהמילואימנים ולוחמי הסדיר שמסתובבים בינינו, היו אמורים לספק לנו את תחושת הניצחון והנקמה בחמאס. אבל, לצערנו, משהו השתבש. כל ידיעה עוברת בתקשורת סיווג ראשוני בצומת "בעד ביבי" או "נגד ביבי", והמסגור שלה נקבע על פי זה. דוק של ציניות מפוכחת כביכול מכסה על כל גילוי גבורה של לוחמינו, ויוצר תמונה מעוותת של דשדוש וחוסר הכרעה. לעיתים, כמו אדם ששומע על בת זוגו שבחים מן החוץ ונוצר כמה יקרת ערך היא בעיניו, גם אנחנו נזקקים לשמוע מפי מומחים זרים על הגבורה שמתגלה בעם ישראל ועל הסייעתא דשמיא שעומדת לזכותו. בין אם בדרכים עקלקלות ובין אם בדרך הישר, מהמסקנה הברורה אי אפשר להתחמק: צה"ל עושה שמות באויב העזתי האכזר, ובעזרת ה' ימשיך כך. ■

צדק, ואכן נסראללה צריך לשנן ש"אם יש זמן שלא כדאי להתעסק בו עם ישראל, זה עכשיו".

"שדה הקרב המסובך בהיסטוריה"
גם קולנו ריצ'רד קמפ, בכיר בצבא בריטניה שפיקד על הכוחות הלוחמים של המדינה באפגניסטן, מרבה לטעון בראיונות ובחשבון שלו ברשת החברתית X (טוויטר) שישיראל עושה פלאות בעזה. השבוע פרסם סרטון הומוריסטי, מומלץ לצפייה, שעוקץ את ה"מומחים" שמייצעים לצה"ל כיצד להתנהל בעזה. "אני מזמין את כל הקולונלים, הגנרלים, המומחים ושחקנים במשחקי מלחמה במחשב לשלוח תוכנית תקיפה מפורטת בתוך 48 שעות לכתובת המייל שלי", עקץ בסרטון. לפני כחודש, בריאיון לאתר חדשות אמריקני, התייחס קמפ במעט יותר רצינות למערכה בעזה. "המלחמה מתקדמת מהר יותר, עם יותר אבדות של חמאס, ממה שההנהגה הישראלית ציפתה", הוא קבע. "זה לא אומר שזה ייגמר מהר, כי זה שדה הקרב המסובך ביותר שהתנהלה בו מלחמה בהיסטוריה. קרב אורבני הוא המורכב ביותר, וחמאס השקיע שנים כדי להכין את הקרקע ואת התת-קרקע למלחמה. היו אומנם שדות קרב עם

← תנאי הלחימה של צה"ל בעזה קשים פי כמה מהמערכה שנחשבה לקשה ביותר. הקרבות במוסול

רויטרס Suhaib Salem: צילום

המשך מעמ' 16

← מספר האבדות הוא אכן מדד אובייקטיבי שיכול להוות אינדיקציה להצלחה צבאית. אם נחזור להערכות שהשמיעו מומחים אמריקנים, וכנראה שספנסר נמנה עליהם לפי עדותו, 1,000 חיילים הרוגים זו ההערכה השמרנית. לפי החשבון של הגנרל גלין, היינו צריכים לחצות בימים אלה את רף 3,000 הנופלים. צריך גם לציין שההערכות הללו נאמרו עוד לפני שהתגלו ממדיו האמיתיים של המערך התת-קרקעי שבנה חמאס, נתון שהיה עשוי להפוך את ההערכות לפסימיות אפילו יותר. נתוני האמת, עם כל הצער הגדול שהם מסיבים לנו, עומדים על 240 נופלים מתחילת הלחימה בתוך רצועת עזה, שכל אחד מהם הוא כמובן עולם מלא והבשורה על מותו קרעה את ליבנו.

"מה שכוחות צה"ל למדו מתוך הלחימה בעזה שווה יותר מכל טכנולוגיה מפותחת", טען ספנסר בריאיון. "היכולת לסגור על האויב ולהשמיד אותו בתנאים הקשים ביותר צריכה להפחיד את חיזבאללה. אם יש זמן שלא כדאי להתעסק בו עם ישראל, זה עכשיו".

מבחינה מקצועית הוא מציין את יכולת שיתוף האש, שמודגשת גם בתדריכי דובר צה"ל, כהישג ייחודי של ישראל. "היכולת לחבר בין כוחות היבשה לכוחות האוויר היא יכולת ייחודית של ישראל בכך שהיא מגיעה עד לרמת המפקדים בשטח", דברי ראש המכון לחקר לחימה אורבנית בווסט פוינט. ההכרה ביכולתו המבריקה של צה"ל בעזה הגיעה גם לעיתונים בארצות הברית. בתחילת פברואר התפרסם בוול סטריט ג'ורנל מאמר מערכת שכותרתו "ההתקדמות הבלתי מסופרת של ישראל בעזה", ותחתיה הקביעה: "צה"ל מנצח את חמאס, אך זקוק לעוד זמן". בתוך המאמר מתוארת ההתקדמות הצה"לית בחאן יונס באותו זמן, וההשוואה העדכנית למוסול: "מוסול היה קרב בעיר שבה מסתתרים בין 3,000 ל-5,000 מחבלים, כשיכולות ההגנה שלהם מוגבלות. הוא ארך תשעה חודשים. ברצועת עזה יש שבע ערים שבהן מסתתרים בתוך מנהרות ומוצבים תת-קרקעיים 30 אלף מחבלים".

הכרה נוספת, בעלת חשיבות מיוחדת, לתנאים חסרי התקדים שבהם צה"ל מצליח להילחם ולנצח, הגיעה בתחילת החודש מדיויד פטראוס - לשעבר ראש ה-CIA ומפקד פיקוד המרכז של ארצות הברית, ה-CENTCOM. בריאיון לאתר חדשות אמריקני ערב הפלישה לחאן יונס הוא טען שהכניסה אליה הכרחית מפני שראשי חמאס והחטופים ככל הנראה מסתתרים שם. "זה הקושי הצבאי הכי גדול שקיים", העריך בפני המראיינת. "זה הרבה יותר מורכב מהקרבנות ברמאדי, בפלוג'ה ובבאקובה (ערים בעיראק שבהן נלחם הצבא האמריקני - י"ר). זה תא שטח גדול יותר, אוכלוסייה גדולה יותר, בניינים גבוהים יותר, ובנוסף לכך מאות קילומטרים של מנהרות ותשתיות מתחת לאדמה שנמצאים מתחת למוסדות ציבוריים אורחיים כמו בתי חולים, בתי ספר ומסגדים. זה מאוד מאוד מאתגר, אבל אני מאמין שזה חייב להיעשות".

וזה אכן נעשה, ובגבורה גדולה, ולמרבה הפלא גם במספר אבדות נמוך יותר מקצב האבדות בתחילת הלחימה. כנראה שגנרל ספנסר, שטען כי צה"ל למד שיעור ששווה זהב תוך כדי הלחימה,

לתומכים, לחברים ולשותפים לדרך תודה!

בעזרת ה' ובזכותכם
נוסיף להילחם יחד על בטחון ירושלים,
על קדושת ירושלים וצביונה.
מבטיחים להמשיך ולשרת אתכם תושבי העיר
סיאג גאולוצ'יק אק אריה קינג

ירושלמים
בטוחים ומאוחדים
אריה קינג

חפשו מאוחדים עם אריה קינג

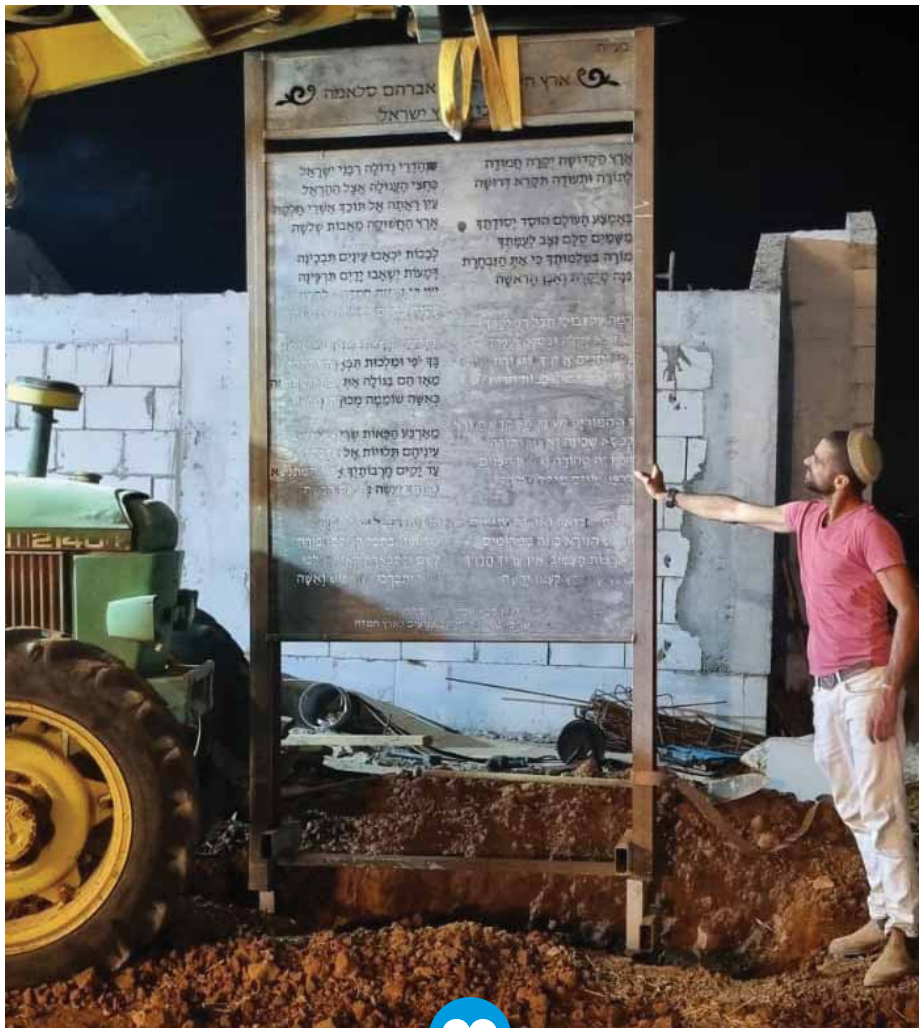
arking@jerusalem.muni.il | 054-333-1058 | 02-6295759

"זאת הייתה החתונה שלו עם ארץ ישראל"

חודשים ספורים לפני נפילתו בעזה הזמין סרן הראל שרביט את כל קרוביו לערב מיוחד בחוות עמק תרצה שהקים, ובו חשף לוח מתכת גדול שעליו חרותות מילות הפיוט "ארץ הקדושה" שהנחיל להם סב המשפחה – אחיו משה מוביל כיום את פיתוח החווה והקמת מרכז מורשת לזכרו, כשגם הסנקציות שהטילו עליו ממשלת בריטניה וחברת פייבוקס לא מרתיעות אותו

→ סבו הביא את הניגון מכורדיסטן. הראל שרביט הי"ד עם לוח "ארץ הקדושה" שהקים בחווה

הפריטה הרכה על מיתרי הגיטרה וקול השירה העדין נישאים באוויר העמק היפהפה, שאת הירוק מסמא העיניים שלו הוא שומר לשבועות בודדים בשנה. מבין המיתרים בוקעים צלילי הפיוט העתיק, המזוהה ביותר עם תושבי המקום הזה, חוות עמק תרצה. "ארץ הקדושה", יקרה חמודה, לתורה ותעודה, תיקרא דרושה", מסלסל מבקר בחווה שהתיישב בחאן האירות, ואותה ארץ קדושה וחמודה משתרעת מולו לכל מלוא רוחב העין: ארץ שכס מכאן, בקעת הירדן משם, הרי השומרון מעל, ועמק תרצה למרגלותיו. הפיוט הזה נישא מדור לדור, ומאוצות הניכר לארץ הקודש, עד שנח פה בעמק. היה זה סבא הרב אליהו נוח זצ"ל שניגן אותו מדי ליל שבת על השולחן בגולת כורדיסטן, כשדמעות של כיסופים לארץ ישראל זולגות מעיניו בכל פעם מחדש. כשזכה לעלות לארץ ישראל המשיך לכסוף אליה גם מקרוב, והפיוט עבר במסורת לילדיו, וגם לנכדיו, בני משפחת שרביט בכוכב יעקב. נפשו של אחד הנכדים, הראל, דבקה במוחד בפיוט הזה, שביטא את געגועיו ואהבתו הבלתי פוסקים לארץ ישראל.

יחד עם אחיו משה הקימו השניים בעשר אצבעותיהם לפני שלוש וחצי שנים את חוות עמק תרצה, שמשלבת חקלאות עם תיירות. הראל השקיע את כל הונו, כוחו ונפשו בפיתוח המקום הזה, והתקין בידיים אוהבות קונסטרוקציות עץ, מבנים וציוד בטיח. הוא התגורר במשאית ששודרגה למגורים, והמשיך כל הזמן בחלומות על פיתוח המקום. אבל היה לו חלום גדול נוסף: לשאת אישה ולבנות בית. הראל, שחצה את גיל 30 ועדיין נותר רווק, השקיע זמן וכוחות רבים במציאת בת זוג, הביע את רצונו העז להתחתן, אולם טרם עלה בידו.

היה זה באלול האחרון כשמקורביו הופתעו לראות אותו עמל על פרויקט יומרני חדש: הראל שוב השקיע מכספו ומימין קייטרינג איכותי, הסעות מכל רחבי הארץ, הגברה וכל הציוד הנדרש לערב גדול וחגיגי. הוא הזמין את קרובי המשפחה הקרובים והרחוקים לערב קיצי ויפה בחווה לעילוי נשמת הסב, הרב אליהו נוח. בעיצומו של האירוע הזמין את כולם להתקבץ סביב לוח גבוה ורחב שהיה מכוסה בד. הוא הסיר באחת את הלוח ולעיניהם המתפעלות של האורחים התגלו מילות הפיוט "ארץ הקדושה"

רגע לפני שהתחיל הקהל כולו בשירת הפיוט המשפחתי, נטל הראל את המיקרופון ובקולו החם בירך: "אני רוצה לברך את כולם בברכת ארץ ישראל, שתהיה לכם ברכה, שיהיה לכם אור בעיניים, שתהיה לכם שמחה, שתהיה לכם אהבה לארץ הזאת, ותמיד תרצו להיות בה ולהישאר בה ולא ללכת לשום מקום, כי מי שאוהב – לא עוזב!"

הזמנת כל כך הרבה אנשים והיה לך כל כך חשוב שיבואו? למה השקעת בערב כזה, עם סעודה וריקודים? רק בחתונה משקיעים כל כך הרבה! הראל שמע, ושתק.

חודשים ספורים לאחר מכן, בי"ז בטבת תשפ"ד, נפל סרן הראל שרביט בקרבות בצפון הרצועה. כשהמשפחה עמוק בתוך האבל על הבן הנערץ והאהוב שנפל, התעורר פתאום אחד מהם בהבנה חדשה: "הראל עשה מאמצים כבירים להתחתן ולא הצליח. אבל הוא אהב מאוד גם את ארץ ישראל, ואיתה הוא הצליח להתחתן. הערב הזה היה החתונה שלו עם ארץ ישראל."

באורך מלא, חרותות על לוח ברזל ומוקדשות לארץ האהובה ולסב האהוב. רגע לפני שהתחיל הקהל כולו בשירת הפיוט המשפחתי, נטל הראל את המיקרופון ובקולו החם בירך: "אני רוצה לברך את כולם בברכת ארץ ישראל, שתהיה לכם ברכה, שיהיה לכם אור בעיניים, שתהיה לכם שמחה, שתהיה לכם אהבה לארץ הזאת, ותמיד תרצו להיות בה ולהישאר בה ולא ללכת לשום מקום, כי מי שאוהב – לא עוזב!" השמחה והריקודים נמשכו עד לשעה מאוחרת, ואיתם סיפורי מורשת על סבא וארץ ישראל. כשהכול נגמר שאל האח דוד את הראל: "למה

שרביט נגד בלינקן

הביקור בחוות עמק תרצה אצל האחים משה ודוד שרביט נדחק בתוך לוח הזמנים העמוס והצפוף שלהם. הם הצליחו לספק לנו כמה הסברים על המקום וסיפורו, כשבין לבין הם נענים למבקרים הרבים שפוקדים את המקום ומברכים אותם בהצלחה, ובמקביל מתפעלים שורת משימות דחופות הקשורות לחווה עצמה. בדרך העפר המובילה אל החווה מכביש אלון (סמוך למושב חמרה בבקעת הירדן) נצפה טור ארוך מאוד של רכבים שניתבו את דרכם בין המרחבים הירוקים. זרם המבקרים כאן לא פוסק, ומשפטי הפרגון וההתפעלות נשמעים ללא הרף. "אני נוסעת פה ואומרת: איזה אנשים צדיקים!" מתפעלת אחת הנשים, "צריך לזה אדם עם חזון לא רגיל. אני שואלת את עצמי כל הזמן: איך הם גרים פה? כל הכבוד לכם, חזקו ואמצו!"

"אנשים שמגיעים לכאן מוקסמים מהמראה. כל אחד שבא לפה אומר לי 'תקשיב דוד, זה פשוט מטרור'!" מספר דוד שרביט, שהצטרף אל החווה לאחר נפילתו של אחיו הראל הי"ד. "הם נפעמים גם מהמראה המוריק של הבקעה וגם מהעשייה שהם מגלים כאן. הם שואלים את עצמם איך לא היו פה עד עכשיו, איך הם מגלים רק עכשיו את הדבר הגדול הזה? הם פעורי פה ורוצים לקחת בזה חלק". כשאני מנסה לחדד מהי בדיוק התגלית של המבקרים במקום, מסביר דוד: "זה פשוט: ההבנה שגם בדור שלנו יש התיישבות חלוצית. הציבור ברובו קם בבוקר, הולך להיטק וחוזר הביתה. פתאום הם מגלים שיש פה המשך של ההתיישבות כמו בימי גיא אוני, מוצא או עמק החולה. בימים ההם בזמן הזה."

אי אפשר להפריז בערך המעשה החלוצי של החווה. כפי שמגדיר זאת דוד, הנוף עצמו מדבר. קו הרוחב המחבר את חבל שכס אל עבר הירדן ממערב למזרח הוא למעשה עמק תרצה. התוכנית הפלשתינית הייתה ברורה: כחלק מתוכנית פיאד תתפשט העיר שכם דרך עמק תרצה מזרחה, עד הירדן, ובכך ייווצר רצף פלשתיני ענק ומסוכן שמחבר את שכס לירדן. תצפית מהחווה אל העמק מגלה כי התוכנית יצאה לדרך כבר לפני כמה שנים, והעמק זרוע בעוד ועוד בנייה ערבית שהולכת ומתפשטת משכם מזרחה. החווה, במיקומה האסטרטגי, היא הנקודה היהודית היחידה שמהווה את הסכר

את הסיפור שלנו

אי אפשר להפסיק

צולם בבית בעוטף ישראל
אוקטובר, 2023

על כל סיפור שנגדע בשבעה באוקטובר,
נכתבים אלפי סיפורים של תקווה.

פרס ספיר לספרות של מפעל הפיס
למען נצחון הרוח

הטקס ייערך באופקים ב-05.03 וישודר בקשת 12

פרס ספיר לספרות
של מפעל הפיס
ע"ש פנחס ספיר

←
"גם בדור שלנו יש התיישבות
חלוצית". משה ודוד שרביט בחווה

בכנסת או בממשלה טרח להיחלץ לעזרתם. "היו פה כמה ח'כים ושרים לביקור, אבל בפועל לא ראינו שהפכו שולחנות בגללנו", הוא משיב את התשובה הצפויה והמאכזבת. את המלחמה בתוכנית המדינה הפלשתינית של בידן בלינקן נאלצים אנשי החוות לנהל בידיים חשופות.

אבל בני משפחת שרביט לא מתרגשים מההצקות, ומרכזים את עיקר מרצם בפיתוח החווה. כבר היום המקום מרשים ביופיו: חאן עם אוהלי אירוח, כר דשא וספסלי עץ, שירותים ומקלחות, חדר אוכל ואפילו בריכה פרטית סגורה מול הנוף. במקום הזה יש לא רק אירוח לקבוצות ומטיילים אלא גם מופעים, פסטיבלים ואפילו חתונות. גם מבני הדיר הגדולים של הצאן והבקר ממלאים שטח נרחב, ובתים של שתי המשפחות המתגוררות בחווה, בנוסף לרווקים.

מאחורי המונומנט שהקים הראל הי"ד עם מילות הפיוט "ארץ הקדושה" ניצב מבנה בלתי גמור עדיין של בית הכנסת. גם אותו החל הראל לבנות יחד עם משה, והחלום כעת הוא לסיים את בנייתו. משפחת שרביט נמצאת כעת בעיצומו של פרויקט גדול ושאפתני של הקמת 'מרכז הראל', שינציח את זכרו ומורשתו של האח הנערץ ויכלול תוכניות חינוכיות, לימודיות וחוויות שיוכלו את ערכי אהבת ארץ ישראל ותורת ישראל, זהות יהודית, גבורה ועוצמה.

בדרך חזרה מהחווה ממשיכות מילות הפיוט ללוות את הנסיעה, בגרסה שהוציא הזמר ביני לנדאו לאחר נפילתו של הראל הי"ד וזכתה לתהודה רחבה. ואז מתנגנת החתימה שאין מדויקת ממנה, לאחר מפגש עם מי שענייהם תלויות אל הארץ הזאת: "מארבע הפאות, שרידי עדתך, עיניהם תלויות אל אהבתך, עד יקים חורבותיך אדון המתנשא, ואותך יעשה בריאה חדשה". ■

משה שרביט, אחיו של הראל הי"ד, שהוטלו עליו סנקציות בין־לאומיות: "האנרכיסטים מגיעים לפה על בסיס יומיומי כדי להציק לנו ולייצר מריבות אלימות ובסוף מציגים את זה כאילו אנחנו אלימים. הסנקציות הוטלו באותה מידה גם על הראל הי"ד, שנפל במסירות נפש בקרבות בעזה ונתן את כל כולו למען עם ישראל, ארץ ישראל ומדינת ישראל"

לפגוע בו כלכלית. "חברת פייבוקס החליטה על דעת עצמה לקחת לי את הכסף ולחסום לי את החשבון, בלי הודעה מוקדמת", מספר משה. "בחשבון הזה היו גם כספים שאספנו בשביל החווה וגם כסף פרטי שלי, בסכום של אלפי שקלים. לא יכולתי לשחרר את הסכום. לאחר פניות רבות לחברה קיבלתי מהם מייל ובו הסבירו שמאחר שגילו שאני ברשימה השחורה החליטו לחסום לי את החשבון, שכן מדובר במדיניות בין־לאומית". לאחרונה, כנראה בעקבות לחצים, קיבל משה טלפון מהחברה והובטח לו שהכסף יוחזר לו, "אבל בינתיים עוד לא קיבלתי כלום".

מאז שהוטלו עליו הסנקציות מקבלות משפחת שרביט והחווה חיבוק מציבור רחב. "יש הרבה רצון לעזור לנו, להיות חלק מהמקום הזה. אנשים באים לבקר, תורמים, באים לעזור פיזית, מתעניינים בסיפור שלנו. מעבר לזה, כחלק מהמחאה כ-6,000 איש סגרו את החשבונות שלהם בפייבוקס". מבחינתו, הסנקציות הוטלו לא רק עליו כתושב החווה: "הסנקציות הוטלו באותה מידה גם על הראל הי"ד, שנפל במסירות נפש בקרבות בעזה ונתן את כל כולו למען עם ישראל, ארץ ישראל ומדינת ישראל". אפרופו מדינה, אני שואלת האם מיישהו מנבחרי הציבור

וכאילו כדי לאשש את הסיפורים מתרחשים האירועים מולנו בשידור חי, תוך כדי הריאיון. משה עוצר לרגע ועונה לשיחה דחופה. "צלמו אותם", הוא מורה לבחור שמעבר לקו, "שיהיה סרטון שמראה אותם זורקים אבנים. אם יהיה לנו סרטון כזה - שיחקת אותה". "עכשיו החברה שלנו מהחווה נתקלו בערבים שבאו וזרקו עליהם אבנים", הוא מסביר לנו, "יכול להיות שיש להם סרטון מהאירוע, צריך לטפל בזה".

לפני שבועות ספורים חיכנו פעילי השמאל הקיצוני את ידיהם בהנאה: הפעילות הצליחה מעל למשוער, וארצות הברית הטילה סנקציות דרקוניות חסרות תקדים על שורה של מתיישבים בתואנה של "אלימות נגד פלשתינים", כשהיא נשענת על גיבוב של חומרים מעוותים שהמציאו בעבורם ארגוני השמאל. אחרי ארצות הברית הגיעו גם מדינות אירופה.

את העובדה שהוא נמצא ברשימה השחורה של בריטניה גילה משה שרביט רק דרך אמצעי התקשורת. מדובר באיסור כניסה למדינה ובסנקציות כלכליות נוספות. למזלו של משה, הבנקים בישראל שעיקלו חשבונות של חבריו לסנקציות פסחו עליו וחשבון הבנק האישי שלו לא הוקפא. אולם יש מי שכן מצאו את הדרך

בנהר ההשתלטות הערבית. שבעת אלפים הדונמים שעליהם היא חולשת, באמצעות חקלאות ושיטחי מרעה, הופכים אותה לנקודה קריטית שמגינה לא רק על האינטרס ההתיישבותי אלא גם על האינטרס הביטחוני: כביש אלון ומתחתיו כביש הבקעה היו חשופים לטרור בלתי פוסק לו החווה לא הייתה עוצרת את ההשתלטות הערבית מזרחה.

אבל, מדגישים האחים שרביט, במקום הזה חיים קודם כול את התנ"ך, את היסודות הבראשיתיים של העם היהודי. דוד מצטט פסוקים שמגלים כי מהמקום הזה, עמק תרצה, שב יעקב אבינו מחרן לארץ ישראל, שם נטה אוהלו בשכם. לאחר מכן היה זה נתיב הכניסה של עם ישראל לארצו (דרך מבוא השמש), מחציית הירדן ועד למעמד הברכה והקללה בשכם. תוך כדי שיחה משקיף דוד ממקום עומדו גם אל תל תרצה, שהייתה בירת ממלכת ישראל.

אלא שבמקום שמדינת ישראל תעודד ותטפח את המעשה החלוצי של האחים שרביט, ששומרים על אדמות מדינה, היא מפנה להם כתף קרה. את המערכה מול האנרכיסטים ופעילי השמאל, שגלשה בשבועות האחרונים גם לאירופה וארצות הברית, היא משאירה להם לנהל לבד. "האנרכיסטים מגיעים לפה על בסיס יומיומי", מעיד משה, "כדי להציק לנו ולייצר מריבות אלימות. הם זורעים מחלוקת ומריבות מולנו, ובינינו לבין הבדואים שגרים פה, ובסוף מציגים את זה כאילו אנחנו אלימים". "יש להם שיטה", מסביר דוד, "הם מגיעים לפה, מחרחרים ריב ואומרים דברי שטנה עד שהרוחות מתלהטות. אז הם מצלמים הכול, מעלים את זה לרשתות ועושים מזה צימעס ומציגים אותו כתוקפים. כמובן שזה עובר לאירופים ולאמריקנים. הם מציגים את עצמם כשומרי הרועים הבדואים, אבל בפועל הם זורעים בלגן".

"הנחמה הכי גדולה שלי תהיה שנחזור להתיישבות יהודית בחבל עזה".

צורית פניגשטיין אימו של מעוז הי"ד

מתוך זווית אישית מבית בשבע הסכתים.

PODCAST ם׳ֹאָפּוֹד

בשבע

לראשונה באסותא אשדוד

את בוחרת את
המנתח האחראי
לניתוח קיסרי
וללא עלות!

מועדון ילדות
ביה"ח הציבורי
אסותא אשדוד
***8480**

תקף לניתוח אלקטיבי (מתוכנן מראש) בלבד.
בחירת המנתח האחראי בניתוח, הינה מרשימת הרופאים המנתחים בבית החולים הציבורי אסותא אשדוד.
בית החולים הציבורי אסותא אשדוד, שומר על הזכות לשינויים בהתאם למצבים הרפואיים במחלקת היולדות
ובהתאם לאילוצי ביה"ח.

← הצליח לגייס גם ציבור חילוני לשורותיו. ראש העיר הנבחר של ירושלים, משה ליאון, עם חברי רשימתו

צילום: חיים גולדברג פלאש 90

גבירותי ורבותי, מהפך

הבחירות המקומיות סיפקו לא מעט דרמות בערים ובמועצות שלא היו בפקוס התקשורתי ← ראשי מועצות ותיקים ביהודה ושומרון הודחו, בירושלים נרשמה הצלחה מפתיעה של שלוש הרשימות הדתיות, ובמצפה רמון הצליח הגרעין התורני להצעיד מועמד לראשות המועצה ← כל הפרטים על המרוצים, המפתיעים והדרמטיים

דביר עמר

אחרי שתי דחיות בעקבות אירועי שבעה באוקטובר ומלחמות חרבות ברזל, יצאו השבוע לדרך הבחירות לרשויות המקומיות בכל רחבי הארץ, למעט במועצות המפונות בעוטף עזה ובגבול הצפון. מערכת הבחירות של 2024 התאפיינה בהתעניינות נמוכה יחסית ובקמפיינים שקוצצו בצל המלחמה, שבאו לידי ביטוי בשיעור הצבעה נמוך יחסית - 49 אחוזים, לעומת 60 אחוזים בבחירות הקודמות בשנת 2018. עם זאת, בשל ריבוי מצביעים בשירות מילואים ובבתי החולים במעטפות כפולות, המספר הסופי יפורסם רק בימים הקרובים.

בערים הגדולות לא נרשמו הפתעות מיוחדות, והתחזיות אכן התממשו בקלפי. עם זאת, בכמה מועצות מקומיות וערים התרחשו דרמות של ממש, ומועמדים ורשימות בלתי צפויים הצליחו להשתלט על עמדות מפתח ברשות המקומית.

קריית ארבע - היריבות הוותיקה הוכרעה

ישראל ברמסון נבחר לעמוד בראש המועצה המקומית קריית ארבע, לאחר שקיבל 41.7 אחוז מקולות הבחורים. הוא גבר על מלאכי לוינגר, שקיבל 38.2 אחוז מהקולות, ועל אליעזר רודריג, שזכה לאמון של 20.1 אחוז מהמצביעים. בחירות בין ברמסון, איש עשייה וחסד ותיק בקרייה, בנו של הרב יוסף ברמסון זצ"ל מישל"צ, לבין ראש המועצה לשעבר מלאכי לוינגר, בנו של מייסד קריית ארבע-חברון הרב משה לוינגר, הוא לא דבר חדש. ברמסון כיהן כחבר מועצה שלוש פעמים ואף הפסיד בעבר ללוינגר, אך בבחירות שעברו ניצח את לוינגר דרך פטרונו שעמד בראש, אליהו ליבמן. זה לו ניצחון שני ברציפות, ובפעם הראשונה כשהוא עומד בראש. ברמסון הוא איש עוצמה יהודית, והוא אחד מסממני הניצחון הבולטים של המפלגה. בדרך לניצחון הוא זכה גם לתמיכת הליכוד.

בהפסד זה מסיים את תפקידו כיושב ראש מועצת יש"ע. "חבריי אנשי גוש עציון, מודה על האמון ועל הזכות שנפלה בחלקי להמשיך לקחת חלק בבניין גוש עציון, והפעם מתפקיד ראש המועצה. תודה גדולה לשלמה נאמן על תרומתו ומסירותו לחיזוקו ושגשוגו של גוש עציון ב־7 השנים האחרונות", אמר רוזנטל. רוזנטל הוא דמות מוכרת בגוש עציון כבר שנים רבות. במושב 18 שנה הוא ניהל את בית ספר שדה כפר עציון, וכיום הוא המנהל העסקי של קיבוץ כפר עציון.

הר חברון - עם גב מהליכוד והציונות הדתית

לאחר פרישתו של יוחאי דמרי, ראש המועצה המיתולוגי בהר חברון, הוזרה נשארה פנויה למועמדים חדשים. בצד האחד עמד ארי אודס, נשוי ואב לעשרה, תושב עשהאל, סטארטאפיסט ומזכיר טנא' עומרים. מולו אלירם אזולאי, מי שכיהן כמזכיר היישוב סנסנה והיה פעיל בתנועת אור, וכן כיהן בתפקיד מנכ"ל מועצת הר חברון כ־6.5 שנים. אחד היתרונות הבולטים של אזולאי, לבד מהניסיון, היה שמפלגות הליכוד והציונות הדתית הודיעו על תמיכה משותפת במועמדותו לראשות המועצה האזורית. אזולאי נבחר עם 56.3 אחוזים מהקולות, לעומת ארי אודס שזכה ב־43.7 אחוזים. "ברכות לאלירם, הרבה עבודה יש לדרום הר חברון ולהתיישבות בכלל. יחד בע"ה נפעל בשנים הקרובות בעבודה משותפת לפיתוח ההתיישבות ולמען מדינת ישראל", אמרו במפלגת הציונות הדתית.

בית שמש - ההכרעה תלויה בדרעי

הקרב על בית שמש היה אחד הקרבות המרתקים והמסוקרים ביותר. שלושה מועמדים מרכזיים התמודדו על ראשות העיר. לכל אחד מהם היה סיכוי ריאלי וממשי לזכות בתפקיד, כך שלמעשה הכוח העצום שהיה בידי כל אחד מהם הוביל לכך שאיש מביניהם לא הצליח לנצח בסיבוב הראשון, והבחירות יוכרעו בסיבוב שני. כרגע המועמד שמואל גרינברג מדגל התורה מוביל עם 35.7 אחוזים שהם 19,642 קולות מתושבי העיר, וראש העיר בית שמש עליזה בלון מובילה על חבר הכנסת משה אבוטבול בפער של חצי אחוז בלבד, כלומר פחות מ־300 קולות. הסבב השני יהיה בין בלון לגרינברג. בקרבות בבית שמש היו מעורבים כל הכוחות הפוליטיים, דגל

כאמור תמכה בגרינברג, אריה דרעי מש"ס הצניח את חבר הכנסת אבוטבול, שכבר כיהן בעבר כראש העיר, ועליזה בלון נתמכה על ידי שר האוצר ויושב ראש מפלגת הציונות הדתית בצלאל סמוטריץ'. השאלה הגדולה כעת היא אם ש"ס תקרא לציבור להצביע למועמד דגל - גרינברג, לאחר תקופה לא קלה בכלל ביחסים בין המפלגות, או שמוא תתמוך בבלון המזוהה עם הציונות הדתית וכך "תנקום" בדגל.

ירושלים - המתקפה חיזקה

על הבחירות לראשות העיר ירושלים לא הייתה באמת תחרות, ראש העיר הנוכחי משה ליאון ממשיך לקדנציה נוספת בשקט ובבטחה. הפיצול בקול הציוני־דתי היה הסיפור הגדול. מפלגתו של אריה קינג, סגן ראש העיר הנתמך על ידי עוצמה יהודית והליכוד, הבית היהודי בראשות סגנית ראש העיר חגית משה, ומפלגת נעם - כולם רצו בנפרד. השאלה הגדולה שליוותה את כל הקמפיין הייתה מי לא יעבור את אחוז החסימה. ההערכה הרווחת הייתה שזו תהיה מפלגת נעם, שלמרות הבייס המוצק שלה המונה 3,500 תומכים ומזוהה עם ישיבת הר המור וחוגיה, היא לא תצליח לגייס אלפיים נוספים. למעשה מפלגתו של אריה קינג כצפוי זכתה בשני מנדטים, מפלגתה של חגית משה במנדט, ומפלגת נעם הפתיעה וקיבלה מנדט. אומנם מחכים לספירת קולות החיילים, אולם לעת עתה מסתמן שהתוצאות לא ישתנו. על כל פנים מדובר בהפתעה. גורמים בסביבת 'נעם' אמרו בימים האחרונים כי המתקפה של עיתונאים נגד המפלגה בירושלים היא למעשה מה שחיזק אותם.

מצפה רמון - אופוזיציה חזקה למועמד הדתי

הציוני־דתי אליה וינטר מהליכוד גבר בבחירות במצפה רמון על פלורה שושן מהמחנה הממלכתי. וינטר, שנתמך בין השאר על ידי הדתיים בעיר, ובפרט הגרעין התורני, ניצח ניצחון מוחץ עם 57.3 אחוזים מקולות התושבים, ושושן אחריה עם 38.6 אחוזים בלבד. מבחינה מעשית־פוליטית לוינטר צפוי קושי גדול, מפני שבחלוקת מושבי המועצה הוא רק במקום השלישי, בעוד שושן זכתה כמעט בשליש מהקולות, ורשימת 'אחדות' אחריה עם 25.7 אחוזים. "אהובי תושבי מצפה רמון כולם! לא אני ניצחתי, אלא דרך הטוב המשותף ניצחה.

מודה על התמיכה החד משמעית של כלל תושבי מצפה רמון בי ובחבריי לליכוד. עכשיו זמן אחדות וחיבורים. הטוב המשותף ינצח", אמר וינטר. לוינטר זה לא בא בקלות, הרבה כתבו נגדו. כך למשל עיתונאי הארץ ג'וש בריינר צייץ: "תושבי מצפה היקרים ואהובים, אל תיתנו שהעיר שלכם תהפוך למעוז של הפרדה ושנאת האחר. הקלפיות עדין פתוחות. צאו להצביע". חברת הכנסת נעמה לוימי שיתפה אותו וכתבה: "תושבי מצפה רמון - תצביעו לפלורה שושן הנהדרת. ראויה וטובה".

בני ברק - ייצוג ראשון לקהילת ר' שאול

לא רק בבית שמש, גם בבני ברק הצניח יושב ראש ש"ס אריה דרעי דמות פוליטית מהבכירות ביותר, שר הבריאות אוריאל בוסו. מי שהוכתר כצפוי, הוא איש חסידות גור חנוך זייברט. זייברט ניצח עם 47,652 קולות שהם 54.8 אחוזים, ואילו שר הבריאות אוריאל בוסו השיג 33,707 קולות שהם 38.7 אחוז מסך הקולות. מועמד 'הליכוד' יעקב וידר השיג 5,553 קולות בבחירות לראשות העיר, שהם 6.3 אחוזים מסך הקולות. אך זייברט לא יהיה כנראה הכול יכול בעיר בני ברק; דגל התורה זכו בכ־10 מנדטים, לעומת 6 שהשיגה אגודת ישראל החסידיית. מי שבאופן מפתיע נכנס למועצה עם מנדט הוא שלמה אלבום, נציג קהילת הרב שאול אלתר, ראש ישיבת שפת אמת אשר פרש מחסידות גור.

אלעד - קצת נחת לש"ס

לאחר קרב צמוד לאורך מערכת הבחירות, יום הבחירות באלעד הסתיים בניצחון מועמד ש"ס יהודה בוטבול, שגרף 55.3 אחוזים, לעומת 44.7 אחוזים לישראל פרוש. מדובר בניצחון משמעותי ליושב ראש ש"ס אריה דרעי, שהצליח לפצל את הקול החסידי בעיר ולהעביר למועמד ש"ס את תמיכת חסידות ויז'ניץ, שככל הנראה היא שהכריעה את הכף לטובתו. ישראל פרוש מכהן כראש העיר זה כעשור, וכעת העיר אלעד חוזרת לשליטת ש"ס. אחרי הניצחון הגדול שעליו השליך אריה דרעי את כל ייבו, ראש עיריית אלעד יהודה בוטבול הרים 'לחיים' במעונו של הראשון לציון הרב יצחק יוסף. "בכל אשר תפנה תעשה ותצליח", בירך אותו הרב. ראש העיר הנכנס סיפר לרב יוסף כי הגיע מצינו של מן הרב עובדיה יוסף זצ"ל ואמר לו: "החזרתי לך את העיר אלעד". ■

פתחנו!

מרכז רפואי חדש ומקצועי
עם מרפאת שיניים
במיוחד עבורכם

שירותי
מזכירות

אחיות
ומעבדה

רפואה
ראשונית

בקרוב! מרפאת שיניים חדשה ומתקדמת
טיפול שיניים לכל המשפחה
עם הטבות למבוטחי הביטוחים המשלימים

גל אורי לרנסט

מאוחדת
רמה אחרת

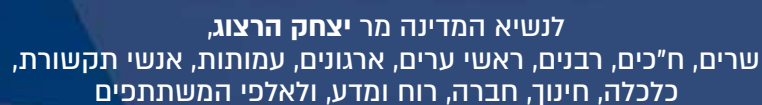
***3833**
k.meuhedet.co.il

מתאם שירות אורי אהרון: 058-4438330

מרכז רפואי רח' טירת הכסף 1, כוכב יעקב

טל': 076-8134300

דוא"ל: mirpat_kohavyaakov@meuhedet.co.il

מושב הכנס

בדרך חזרה
שיקום וחיזוק יישובי עוטף עזה
מנחה: אלמוג בוקר

עזה אחרי המלחמה
מהם ההסדרים אליהם צריכה ישראל לחתור?

מנחה: יוני רוטנברג

שחרור חטופים
האם נכון לשלם כל מחיר? יוסי יהושע

דעות שונות עם אחד
איך נישאר מאוחדים למרות המחלוקות
מנחה: זאב קם

פיתוח הצפון
אוניברסיטת הגליל כמנוף כלכלי וקליטת אוכלוסיה
מנחה: אסף משניות

ישיבות ההסדר
שעתן הגדולה של ישיבות ההסדר

מנחה: אלישיב רייכנר

בסימן
**ניצחון
הרוח**

**פרס
ירושלים**
תשפ"ד
21

פרס ירושלים על ניצחון הרוח

הוענק לאיריס ורביב חיים
על פועלכם המבורך, כאשר גם ברגעי השבר
המטלטלים של חייכם לאחר נפילת בנכם יותם ז"ל,
דבקתם בטוב, באהבת המדינה ואהבת האדם

פרס ירושלים על ניצחון הרוח

הוענק לרמי דוידאן
על פועלך המבורך בהצלחתם וחילוצם
של יותר מ-700 אזרחים במלחמת
'חרבות ברזל' בשמחת תורה תשפ"ד

פרס ירושלים על ניצחון הרוח

הוענק לשאנטל וניקי יאנג
על פועלכם המבורך בעלייתכם ארצה
חודש וחצי לאחר נפילת בנכם נתנאל הי"ד

פרס ירושלים לספרות

הוענק לרבנית פועה שטיינר
על פועלך המבורך ביצירה הספרותית

פרס ירושלים לרפואה

הוענק לד"ר איתי זוארץ
מנהל שירות הטראומה, ביה"ח 'אסותא' אשדוד
על פועלך המבורך בקבלה והענקת טיפול
רפואי למאות פצועים, ניצולים ממסיבת
הנובה, אזרחים וחיילי צה"ל

פרס ירושלים לעשייה לאומית

**הוענק לראשי, רבני, תלמידי
ובוגרי ישיבות ההסדר**
על פועלכם המבורך למען ארץ ישראל,
וכהוקרה על 60 שנות הצמחת
החיל והרוח של עם ישראל

פרס ירושלים להסברה ישראלית

הוענק ליוסף חדאד
על פועלך המבורך
לחיזוק ההסברה הישראלית
בארץ ובעולם

פרס ירושלים לתקשורת

הוענק לאיילה חסון
על פועלך המבורך במשך שנים רבות
ליצירת תקשורת הוגנת ומאוזנת תוך
טיפול בסוגיות הבורות הנוגעות
בליבת החברה הישראלית

פרס ירושלים לחסד

**הוענק לעמותת 'נותנים תקווה'
ע"י מר שמואל משה**
על פועלכם המבורך למען חסד ועזרה.
על פעילותכם החשובה במעורר שיקום
בבית החולים שיבא-תל השומר

תלמידים משיבות רשת אורט בריקוד דגלים בירושלים

"גאים בשייכות לרשת אורט ונהנים ממנה"

כנסים רוחניים בעת המלחמה, חיבור בין עולם המדע לעולם ההלכה, קבלת משפחות מפונים ואימוץ משפחות נופלים. מנהלי ישיבות תיכוניות ברשת אורט מספרים על האתגרים החינוכיים בעת המלחמה וכיצד מרוממים את הרוח אחרי נפילתו בקרב של המנהל האהוב הרב יוסי הרשקוביץ הי"ד

אקטואליים, התלמידים האזינו לשיעור הלכתי בנושא בשר מתורבת על פי ההלכה מפיו של הרב בן ציון אלגאזי, ראש ישיבת רמת גן וראש מכון צורבא, ומפיו של הרב שי סימנובסקי, מנהל תחום הסברה והלכה במכון צומת, בנושא סוגיות טכנולוגיות בשבת. השתתפו בכנס נבחרות מיוחדות של תלמידים שליבים חפץ לעסוק בחיבור בין העולמות - עולם המדע והטכנולוגיה עם עולם התורה וההלכה. הכנס היה עבורם רק פתיח, ביישוב המשיכו התלמידים לעסוק בתוכניות המשלבות לימוד מדע וטכנולוגיה עם ההלכה, כהערכה חלופית לבגרות ב'דינים ובמבוא'. בע"ה בא' בניסן מתוכנן בקריית גת כנס גדול בנושא לקחי המלחמה ומשימות החיבור הדתי-לאומי בעת הזאת. רשת אורט ישראל איבדה מפרוץ המלחמה 96 בוגרים ו-8 בנים של עובדים, אך ההלם הגדול היה בנפול אחד מבכירי המנהלים ברשת כחודש אחרי פרוץ הלחימה - הרב יוסי הרשקוביץ הי"ד, מנהל בית הספר אורט פלך בנים. "מדובר על אחד מהחבורה, אחד מ-29 מנהלים דתיים שבזכות דיבוק החברים ברשת זעזע את החבורה

האירוע המרגש, שהתקיים בהיכל התרבות בטבריה בהשתתפות מאות תלמידים וצוותי הוראה, החל במופע נייגוני צמאה מרגשים ומרוממים בהובלת האומן והיוצר עדי גיבסון ונגניו, ומיד לאחר מכן הצטרף אל התלמידים הרב שמואל אליהו, רבה של העיר צפת ומבכירי הרבנים בציונות הדתית. הרב אליהו דיבר עם התלמידים והשתתף בהתלהבות באירוע המרגש. בכינוס השתתפו מנהלי אזור של אורט ונציגי המטה. הרשת עורכת מגוון כנסים מיוחדים למען הגדלת תורה, החל מכנסים שעוסקים בחיזוק התפילה, הלימוד ויראת השמים, דרך כנסי הכוונה לתלמידות י"ב לשירות לאומי, מכינות ומדרשות, וכן למסגרות המשך אצל הבנים כמו מכינות וישיבות הסדר, וכלה בשבתות גיבוש לצוותים ולסיירות תלמידים. לדוגמה, בשנה שעברה נערך כנס גדול באורט טבריה בנושא מדע, טכנולוגיה והלכה, בהשתתפות ישיבות רבות מהרשת - אורט אלקנה, אורט עפולה, אורט מעלות, אורט בית שאן ועוד. מלבד החברותות בנושאים

בקרב המנהלים, הצוותים ואף התלמידים כולם. "הרשת, בהובלתו של המנכ"ל - מר צביקה פלג, מניפה תמיד שני דגלים: דגל של ערכים ודגל של מדע וטכנולוגיה. אנו בשליחותנו מחברים דגלים אלו לתורה. עוסקים במדע ובטכנולוגיה על פי ההלכה, ועוסקים בערכי הנצח של עם ישראל ובראשם האחדות, הערבות ההדדית ובדבר הכי גדול בעולם - לעשות טוב למישהו אחר. לעיתים, המחזיק בדגל לא רואה בעצמו את הדגל, ועל כן הגיבוש בין הישיבות והאולפנות מסייע לכולם לראות את שני הדגלים הללו בעוצמתם". הזהות הציונית-דתית של הישיבות ברשת מתבטאת בין השאר בכנסים מיוחדים אשר נועדו להגדיל תורה. לפני כמה חודשים, בשל המצב הביטחוני, בוטלה השתתפותן של הישיבות התיכוניות והאולפנות במופע 'צמאה' המסורתי. אך ראשי הישיבות התיכוניות של רשת אורט בצפון החליטו לא לוותר על האירוע, ועם תלמידים מקריית שמונה שפוננו מבתיהם עקב המלחמה, ארגנו בטבריה מופע 'צמאה' מיוחד, לרגל י"ט כסלו.

בשנים האחרונות יותר ויותר אולפנות וישיבות תיכוניות מצטרפות לרשת החינוך אורט ישראל. לפני כתשע שנים היו ברשת רק שלושה בתי ספר המשתייכים לחינוך הממלכתי-דתי, ואילו כיום ישנם ברשת 29 מוסדות המשתייכים לזרם זה, שבהם לומדים יותר מ-8,700 תלמידים ותלמידות. מדובר על כ-13 אחוזים ממוסדות החינוך בזרם הממלכתי-דתי וכ-12 אחוזים מאורט ישראל, רשת החינוך הגדולה בישראל. "אנחנו מרגישים פלח משמעותי מאוד בתוך הרשת הכוללת מוסדות מגוונים: ממלכתי, חרדי, ערבי, בדואי ודרוזי; תחושת שליחות שאנו מוסיפים את הצבע המיוחד אשר מהווה גשר בין כל הפלחים האחרים ברשת, ואף תחושת גאווה אשר מחברת את כולם יחד. מדובר על חבורה מגובשת של ישיבות ואולפנות אשר הרשת נותנת להן משאבים ואפשרויות לחיזוק ולהעצמה של הזהות הציונית-דתית", מספר הרב גלעד מסינג, ראש ישיבת אורט טבריה. לדבריו, "הרשת משקיעה משאבים רבים בעבור הזהות של החיבור הדתי-לאומי, אנחנו גאים בשייכות לרשת אורט ונהנים ממנה". הגאווה שוררת

כולה", מספר הרב מסינג. לדבריו, "הרב יוסי ראה תמיד רק טוב, את כל תלמידיו ראה כיהלומים שרק צריך ללטש. הוא חי את זה, לא כמליצה אלא כדרך חיים. מי האיש חפץ חיים אוהב ימים - לראות טוב! כך תמיד היה מסביר, שלראות טוב זו הדרך לאיכות חיים ולאריכות ימים. זו הסיבה שדאג במרץ להכניס את האפליקציה 'נקודה טובה', שבה מורים כותבים נקודות טובות על תלמידים והעתק נשלח להורים, דבר היוצר הבלטה גדולה של הטוב וההוקרה. במכתב האחרון שהשאיר להוריו ובהקלטה האחרונה ששלח לתלמידיו הוא הדגיש שלוש נקודות: לראות רק טוב, לא לדבר לשון הרע על עם ישראל, ובלי מחיצות, אין דתיים וחילונים, שמאלנים וימנים, אשכנזים וספרדים". כולנו לב אחד.

הרב גלעד מסינג ראש הישיבה התיכונית אורט טבריה ומוביל גם את בתי הספר הדתיים ברשת. הוא הסביר את פעולותיו: "כל הזמן אנחנו דנים בצרכים ובהתמודדויות המשותפות שנמצאות על הפרק, ובפרט עכשיו בזמן המלחמה - יש לנו מגויסים רבים, וכן אחים של תלמידים, מורים, בעלים של מורות ואף מנהלים וראשי ישיבות. כך לדוגמה הרב שמעיה כרמל - מנהל האולפנית טבריה, הרב אמיתי בן פזי - ראש ישיבת בית שאן, הרב ציון הרוש - מנהל אורט פסגות בית שאן, הרב אודי סט - מנהל אורט ימ"ה אלקנה, והרב נועם גריקמן - מנהל אורט נופים.

כולנו מבינים שהמצב לא פשוט ולא עומד לקראת סיום, ולכן אנו מנסים בכל דרך, בכנסים ובאגרות מיוחדות, לזרוע אופטימיות ותקווה, ומעל הכול - להגביר את החוסן והאיתנות. צריך להסתכל בעין טובה - עם ישראל, עם הנצח, יעבור גם את זה. החוסן להתמודדות עם המלחמה מתגבר בעזרת פעולות לשני כיוונים. פנימה - בתפילות מיוחדות ובשיעורי חינוך רלוונטיים, החוצה - בהתנדבות חקלאית, לדוגמה בקטיף אבוקדו בצפון ועגבניות בדרום.

כאשר תלמידיו התנדבו, הם שמחו ושימחו, רקדו והרקידו, עשו על האש לחיילים, שלחו חבילות מתוקות למשפחות פצועים ונופלים, והם ממשיכים לשמור איתן על קשר".

הגיעו אליך שאלות הלכתיות הנוגעות למלחמה?

"בהחלט, כמה לשמוח וכמה להשביית שמחות. כך למשל, ביום ששחררנו את שני החטופים ברפיח נפלו בקרבות בעזה שני חיילים, ונשאלתי: האם לרקוד ולשמוח או להיות כבובד ראש? זוהי לא השאלה היחידה, היו עוד שאלות הלכתיות מרתקות מבוגרים רבים, ששאלו על כיבוד הורים - אם צריך לספר להורים היכן הם נמצאים, וכן כאשר שוחררו מבוגרינו באמצע שבת, שאלו אם מותר לנסוע לביתם, ומה מותר ומה אסור להם לקחת איתם.

בעיני הרב מסינג, גולת הכותרת בתקופה זו היא המנהיגות שהתגלתה והתעצמה. מנהלים לוחמים בשדה קרב ובכל זאת מצליחים לנהל את בתי הספר בשלט רחוק בצורה מרשימה, וכן מורים מקצועיים שנותנים כתף ומתפקדים כמחנכים. "ההתמודדות עם המשבר רק העצימה אותנו. מורים מקצועיים הצטרפו זמנית לצוות המחנכים. נוסף על כך, כיתת ותיקים של נשים פנסיונריות שלומדות אצלנו בישיבה באופן קבוע, קיבלו על עצמן להתנדב להעביר שיעורים בכיתת".

"הפריסה הארצית העצומה של הרשת בארץ סייעה לנו לתת כתף זה לזה בקליטת תלמידים מפונים וצוותים מפוזרים. אצלנו בישיבה בטבריה למשל נקלטו רוב תלמידי ישיבת אורט המתמיד, ותלמידות אולפנת קריית שמונה השתלבו בצורה נפלאה באולפנית אורט טבריה. הם הפכו להיות חלק אינטגרלי מהישיבה ומהאולפנית בטבריה". רשת אורט ישראל היא הרשת החינוכית הגדולה ביותר במדינת ישראל, אשר מנהלת בתי ספר תיכוניים, בתי ספר תעשייתיים, מרכזי חינוך

הרב גלעד מסינג, ראש ישיבת אורט טבריה: "הרב יוסי הרשקוביץ הי"ד ראה תמיד רק טוב, את כל תלמידיו ראה כיהלומים שרק צריך ללטש. הוא חי את זה, לא כמליצה אלא כדרך חיים. מי האיש החפץ חיים אוהב ימים - לראות טוב! כך תמיד היה מסביר, שלראות טוב זו הדרך לאיכות חיים ולאריכות ימים. זו הסיבה שדאג במרץ להכניס את האפליקציה 'נקודה טובה', שבה מורים כותבים נקודות טובות על תלמידים והעתק נשלח להורים, דבר שמבליט את הטוב וההוקרה"

הרב חנוך חיימוביץ', ראש ישיבת אורט נריה ביבנה: "רשת אורט מאפשרת לנו לממש את החזון הזה, במתן עזרה וסיוע בכלים מגוונים. למשל במעבר ללמידת קורסים מרוכזים. הצלחנו לתת מענה לתלמידי השמינית לקראת הבגרות בתנ"ך ובמחשבת ישראל באמצעות בנייה של קורס מקיף ואינטנסיבי. כך הצלחנו להגביר בתלמידים מוטיבציה ללמידה ולהצלחה, וגם להכין אותם ברמה גבוהה לבחינות. ברוך ה', זכינו לראות תוצאות מבורכות"

המסר מדברי המורים, המחנך נפגש עם התלמיד לשיחה אישית, משוחח איתו על תוכן התעודה, וביחד הם מפקים תובנות מהתעודה ובכלל מהתהליך שעברו במחצית.

מרחב נוסף של קשר אישי מתבטא גם בליווי שמיינסיטים לקראת השנה הבאה. "יותר מעשרים מוסדות הגיעו אלינו ל'יריד הישיבות והמכינות'. אנו מלווים כל תלמיד למוסד ולמסלול שמתאימים לו".

מה החזון שלך?
"החזון הוא שכל תלמיד יכיר את עצמו באמת ויהיה מחובר לזהות שלו. על גבי החיבור האישי אפשר ליצור חיבור לכלל. בחיבור לכלל ישנה העשייה וההגשמה האישית, המשולבת בתודעת השליחות, והכול מתוך חיבור לתורה. מנחים אותנו דברי מורנו ורבנו הרב דרוקמן זצ"ל: 'הנני לכל מה שאתה מצווה אותי...'.
"רשת אורט מאפשרת לנו לממש את החזון הזה במתן עזרה וסיוע בכלים מגוונים. למשל, במעבר ללמידת קורסים מרוכזים. הצלחנו לתת מענה לתלמידי השמינית לקראת הבגרות בתנ"ך ובמחשבת ישראל, באמצעות בנייה של קורס מקיף ואינטנסיבי. כך הצלחנו להגביר בתלמידים מוטיבציה ללמידה ולהצלחה, וגם להכין אותם ברמה גבוהה לבחינות. ברוך ה', זכינו לראות תוצאות מבורכות, ואנו מתפללים שנוכח לגדל את תלמידיו לגדלות ולמעורבות מתוך קדושה".

ולציבור.
"לצורך הדוגמה, לקחנו את המלחמה והדגשנו את העובדה שמדובר באירוע בסדר גודל היסטורי, זמן שמחייב אותנו להתבונן בשאלה למה אנחנו חיים פה, מה הייעוד ומה התפקיד שלנו". הרב חיימוביץ' מרחיב על אירועים ופעילויות מיוחדות ששילבו בישיבה, כדי לחבר את התלמידים לרוח הגדולה של התקופה. "הזמנו לשיבה את רמי דוידאן ממושב פטיש, שחילץ אנשים רבים תחת אש; ביקרו אצלנו לוחמים צעירים שיצאו מהלחימה, כולל בוגר שקיבל צל"ש אלון הפיקוד. כולם שיתפו בחוויות מחזית הלחימה והמחישו לתלמידים את הרוח ואת העוצמה. כמו כן הישיבה התגייסה להתנדבות בענף החקלאות. סייענו בקטיף הדרים בקריית גת ובקטיף בטטות בראשון לציון. חילקנו ערכות לחנוכה בבית החולים קפלן ועוד. לצד העשייה בשטח עם התלמידים, הקפדתי לשלוח סרטון חיווך יומי של דקה וחצי".

סבבי השיחות בישיבה העמיקו אצל התלמידים את המשמעות של השירות בצבא. כך מספר תלמיד כיתה י"ב, יקיר בר חיים: "אחרי שבא לך גיבור שמספר איך הוא לחם בדרום, אתה רוצה כושר קרבי הכי גבוה שאפשר, מה שהיה לא צריך להיות (אותו דבר) אלא הרבה יותר".

חלוקת התעודות נעשתה מתוך התייחסות אישית לכל תלמיד. המחנכים והמורים כותבים מהלב את ההארות בתעודה. כדי להרוויח את

בית מדרש ישיבת אורט מעלות

←
"אנחנו מקבלים
בברכה צעדים
ברשות לקראת
רפורמה"
הממשלה
הפלשתינית
המתפטרת

צילום: פלאש 90

ניצן קידר

אף גבה לא הורמה כשהרשות הפלשתינית הכריזה השבוע שראש הממשלה מוחמד אשתייה התפטר מתפקידו, ויושב ראש הרשות הפלשתינית אבו מאזן קיבל את ההתפטרות והכריז שבקרוב תוקם "ממשלת מומחים". ברשות גם אמרו כי ישלבו מומחים המזוהים עם חמאס בממשלה הבאה - לכשתקום. צפויה עוד יותר הייתה התגובה האמריקנית למהלך. "אנחנו מקבלים בברכה צעדים ברשות לקראת רפורמה. זהו צעד חשוב לקראת איחוד הגדה המערבית ורצועת עזה. אבו מאזן אמר למוזכיר המדינה שהוא ינקוט צעדים לקראת רפורמה ברשות, ואנחנו מברכים על כך", אמר מת'יו מילר, דובר מחלקת המדינה האמריקנית, ונתן תחושה שמדובר בצעד מתואם שתוכנן כדי להגביר את הלחץ על ישראל להסכים להקמת מדינה פלשתינית במסגרת תכנון היום שאחרי המלחמה בעזה.

במערכת המדינית בישראל מנסים להבהיר לידידות ישראל בזירה הבין לאומית עד כמה מדובר באחיות עיניים. הקמת מה שקרוי 'ממשלת טכנוקרטים' הייתה דרישה ברורה וחד משמעית של הממשל האמריקני. אבו מאזן מיהר ליישר קו מתוך מחשבה שאולי העולם מספיק טיפש לחשוב שהפלשתינים באמת הופכים את עורם ויאמץ שמדובר ב'רשות פלשתינית מחודשת', כפי שהגדיר את המטרה הנשיא האמריקני ג'יי ביידן.

ממשלה חדשה, גווארדיה ישנה

פרופ' קובי מיכאל, חוקר בכיר במכון משגב ומומחה לאסטרטגיה וביטחון לאומי, מעריך שהתפטרות הממשלה הפלשתינית אינה מעידה על שום צעד מעשי, לפחות בינתיים. "מוחמד אשתייה הגיש התפטרות, אבו מאזן קיבל אותה, והממשלה הוכרזה כממשלת מעבר עד שהתנאים יאפשרו הקמת ממשלה חדשה,

פיטורין ללא פתרון

התפטרות הממשלה הפלשתינית השבוע הייתה מהלך מתואם עם ארצות הברית, כדי ליצור מראית עין של רפורמות ברשות לקראת מהלכים עתידיים של הכרזת מדינה פלשתינית וקבלת אחריות על רצועת עזה. בישראל מתנגדים כמובן, אך מחפשים את הדרך הנכונה לסכל את המהלך בלי להיכנס לקרב חזיתי עם הממשל האמריקני

פרופ' קובי מיכאל,
מכון משגב: "אבו מאזן חושש מאוד מממשלה פלשתינית אפקטיבית ומשמעותית שעלולה להאפיל על סמכויותיו, ולכן הוא רוצה ראש ממשלה בובתי. חובת ההוכחה היא על הפלשתינים בעניין הזה - אבל זה בוודאי לא מה שהאמריקנים מצפים שיקרה ולבטח לא מה שישראל מצפה לו"

הבין לאומי. הם מאמינים שמה שרואים בבית הדין הבין לאומי, בלחץ בארצות הברית ובבריטניה, יוביל לכפייה של מדינה פלשתינית על מדינת ישראל שלא באמצעות משא ומתן.

"זו גישה שהפלשתינים פועלים בה משנת 2009. בשנת 2012 הכיר בהם האו"ם כמדינה שאינה חברה, וכעת הם מאמינים שיוכלו לקדם את המצב עוד ולהגיע להישג של מדינה פלשתינית מוכרת על ידי העולם שתיכפה על ישראל ולא במושא ומתן שבו הם יצטרכו לוותר על משהו".

מה ישראל צריכה לעשות בשלב הנוכחי אל מול המהלך הזה?

"מה שחשוב מבחינת ישראל זה לעמוד על דרישותיה לגבי מהי 'רשות פלשתינית מחודשת'. להבטיח שהיא תעבור את התהליכים שהיא צריכה לעבור בשטחי הרשות, ללא קשר לרצועת עזה. עזה צריכה פרק זמן לשיקום והתארגנות מחדש משלה לצד תהליכי השיקום של הרשות ביהודה ושומרון.

"הכול צריך להתבסס על יחסים ונורמליזציה אזורית שמתבססת על נרמול יחסים בין ישראל וסעודיה. אחרי שיהיה גוף אזורי שיהיה מסוגל לקבל אחריות על הרצועה וילמד אדמיניסטרטורים מקומיים את השליטה בעזה - משהו שייקח לפחות חמש שנים, נראה אם במקביל הרשות הפלשתינית עברה שינוי אמיתי. בפרק הזמן של אותן שנים אסור לחבר כלל בין הרשות הפלשתינית לעזה, כי ההשפעה השלילית תהיה קשה וקטסטרופלית בשני המקומות".

הדרך שישראל פועלת בה מספיקה כדי להבהיר לאזרחי עזה שחמאס כבר אינו הריבון בשטח?

"צריך לייצר חלופה לחמאס בעזה, גם אם זה ממשל צבאי, כדי שהאוכלוסייה העזתית תשתכנע שאין לחמאס תקומה ושהוא אינו אופציה ביום שאחרי. אני חושב שהעזתים עדיין חושבים שחמאס יישאר כישות שלטונית וצבאית בעזה אחרי המלחמה. הם עדיין לא השתכנעו שלא.

"לכן חשוב שכבר תהיה חלופה שעובדת בצפון הרצועה. אני לא

ההבדל בינו לבין סלאם פיאר, שהיה ראש ממשלה עם עמוד שדרה, שהוא לא בא מהפתח ולא היה שייך לאותה גווארדיה שמקיפה את אבו מאזן. כשהוא טיפל בשחיתות וניתק את המקורבים מעטיני השלטון, הוא נבעט החוצה. לכן אני לא חושב שאבו מאזן יאפשר למוחמד מוסטפא מרחב פעולה גדול אם ימונה לראש הממשלה.

"אבו מאזן חושש מאוד מממשלה פלשתינית אפקטיבית ומשמעותית שעלולה להאפיל על סמכויותיו, ולכן הוא רוצה ראש ממשלה בובתי. חובת ההוכחה היא על הפלשתינים בעניין הזה - אבל זה בוודאי לא מה שהאמריקנים מצפים שיקרה, ולבטח לא מה שישראל מצפה לו".

אבו מאזן חותר במהלך הזה לקבל שליטה על עזה ביום מן הימים?

"אני לא בטוח שהוא באמת רוצה לשלוט בעזה. יש הבדל בין מה שהוא אומר לבין מה שהוא רוצה. לדעתי מה שמנחה את אבו מאזן זו האמונה שישראל נמצאת בסיטואציה בעייתית מאוד במערכת היחסים עם ארצות הברית ובמעמדה

וזה יכול לקחת גם זמן רב".

זה נראה כמו צעד פלשתיני שנועד להתאים לאג'נדה האמריקנית.

"לדעתי זה תהליך אחיות עיניים והתחמקות פלשתינית של אבו מאזן, שנועד לרכך את הדרישות האמריקניות לרפורמות ברשות הפלשתינית. האמריקנים בדרישתם מכוונים לעוד כמה דברים שבהתפטרות הממשלה הזאת ובמינוי ראש ממשלה חדש אין להם מענה. כך למשל מינוי סגן נשיא עם סמכויות, שיקום מערכת החוק הפלשתינית, טיפול ובנייה של מוסדות מדינתיים, טיפול במערכת המיסוי והכלכלה והטיפול בהסתה לטרור. כל הדברים הללו לא מקבלים מענה בכלל בהחלפת ממשלה".

מדברים על מוחמד מוסטפא כמי שיעמוד בראש הממשלה החדשה, והוא דמות שמוכרת פחות לציבור הישראלי.

"מוחמד מוסטפא הוא אולי כלכלן מוכשר שעבד בבנק העולמי, אבל הוא גם איש של אבו מאזן. הוא כיהן בממשלה היוצאת, עובד צמוד עם אבו מאזן ומחובר לגווארדיה הישנה ברשות הפלשתינית.

מרתון ירושלים Winner

הסדרי תנועה וחניה

כ"ח באדר א' 8.3.24

• שד' בן צבי ורופין ייסגרו לתנועת כלי רכב ביום שישי כ"ח באדר א', 8.3.24 החל מהשעה 3:00 לפנות בוקר ועד לתום האירוע.

ביום המרוץ החל מהשעה 05:30, ייסגרו לתנועת כלי רכב צירי התנועה הבאים: קמפוס האוניברסיטה העברית, נתנאל לורר, שד' רבין, רותשילד, קפלן, שד' חיים הזז, טשרניחובסקי, הפלמ"ח, עזה, הנשיא, קרן היסוד, המלך ג'ורג', רח' יפו, כיכר צה"ל, הצנחנים, שד' חיים בר לב, ג'ורג' אדם סמית, לח"י, מרטין בובר, בנימין מזר, צ'רצ'יל, קריב, שער יפו, הפטריארכיה הארמנית, שער ציון, חטיבת ירושלים, המלך דוד, אליהו שאמע, אמיל בוטה, ד'בוטניסקי, שופן, דובנוב, גרץ, עמק רפאים, דרך הרכבת, דרך בית לחם, דוד רמז, דרך חברון, ינובסקי, יהודה, פייר קניג, אלעזר המודעי, כובשי קטמון, יהושע יבין, גן סאקר.

כמו כן צפויים שיבושי תנועה ברחובות המשיקים למסלולי המרוץ.

האירוע צפוי להסתיים עד השעה 14:00.

• ותיאסר החנייה ברחובות בורג, בן צבי ומבקר המדינה החל מיום חמישי, כ"ז אדר א' 7.3.24, בשעה 17:00 ועד לתום האירוע ביום שישי, כ"ח אדר א' 8.3.24, בשעה 14:00.

כלי רכב שיחנו לאורך צירי מסלולי הריצה לא יורשו לצאת עד לסיום האירוע ולפתיחת הצירים. חניוני הלאום, המוזיאונים וקריית הממשלה ישמשו את משתתפי המרוץ בלבד.

תחבורה ציבורית

רכבת ישראל

רכבת ישראל תפעל כסדרה לטובת משתתפי המרתון. מידע נוסף בטל' 5770*. יתכנו שינויים.

שירות עירוני ופרברי

במהלך המרתון יחולו שינויים בקווי התחבורה הציבורית ברשת העירונית והפרברית בירושלים. ניתן לראות את המסלולים החלופיים של הקווים שמושפעים מהחסימות בכתובת הבאה: events.jtmt.gov.il מידע מפורט נוסף נמצא באתר עיריית ירושלים, במוקד כל קו 8787* ובאתרי חברות התחבורה הציבורית.

הרכבת הקלה

הרכבת הקלה תפעל בשני מקטעים: חיל האוויר - גבעת התחמושת, תחנה מרכזית - הר הרצל, בשני הכיוונים. לא יתקיים שירות רכבות בין התחנה המרכזית לגבעת התחמושת. חברת אקסטרה מפעילה קווי אוטובוס בין גבעת התחמושת/גבעת המבתר לתחנה המרכזית ובחזרה: 25, 45, 66, 66A, 65, 69, 68.

מוסדות חינוך

הלימודים במערכת החינוך יתקיימו (ככל הניתן) כסדרם. פרטים לגבי יום הלימודים בכל מוסד חינוך ימסרו להורים ותלמידים ע"י הנהלות בתי הספר והגננות. מומלץ להורים ותלמידים לעקוב אחר הפרסומים בדבר השינויים בהסדרי התנועה והכוונה לדרכים חלופיות.

שאטלים

שאטלים (הלוך ושוב) ללא תשלום בין השעות 13.00-5.30:
• איסוף מרחבת היציע המזרחי באצטדיון טדי.
• הורדה באיזור גן סאקר רחוב הנשיא השישי - מסוף אגד (סמוך לחניון הלאום)
• שימו לב: בנקודת ההורדה ימתינו השאטלים להחזרת הריצים אל נקודת המוצא.

צירים ראשיים פתוחים

צפון - שד' עוזי נרקיס, כביש 9, שד' גולדה מאיר, שד' אשכול.
מרכז - כניסה לעיר, שד' הרצל, שד' בגין דרום/צפון, ציר בר אילן/ירמיהו.
דרום - דרך דב יוסף, ציר גולומב, ציר עין כרם.

בסינמה סיטי
ירושלים
הכניסה חופשית

The Jerusalem Sport
EXPO
5-7.3.24
כ"ה-כ"ז באדר א'

פרטים נוספים:
מוקד עירוני 106 | www.jerusalem.muni.il
jerusalem-marathon.co.il

קול קורא להגשת מועמדים/ות לקבלת עיטור "יקיר/ת ירושלים" לשנת תשפ"ד - 2024

ראש העיר ירושלים, משה ליאון

ונשיא בית המשפט המחוזי בירושלים בדימוס,
השופט דוד חשין, יו"ר ועדת "יקיר/ת ירושלים"
פונים לציבור הרחב להציע מועמדים/ות לקבלת עיטור "יקיר/ת ירושלים" לשנת תשפ"ד-2024.

עיטור "יקיר/ת ירושלים" יינתן לתושבי/ות העיר ירושלים, שעיקר פעילותם/ן הציבורית הייתה בעיר ירושלים ו/או פעלו למענה, וגילם/ן לפחות 65 שנה.

העיטור יוענק למי שתורמתם/ן לירושלים היא ממושכת וסגולית ואשר הקרינו והשפיעו על העיר בתחומים הבאים:

- חינוך • תרבות • ביטחון • פעילות ציבורית
- קירוב לבבות וסובלנות • התנדבות צדקה וחסד • מחקר ואקדמיה
- פיתוח תעשייה • בינוי ופיתוח תשתיות • דת ומורשת ישראל

הוועדה רשאית להעניק את התואר גם על תרומה בתחומים ייחודיים נוספים. פרטים נוספים והבהרות ניתן יהיה לקבל אצל גב' אור בוזגלו, מזכירת הוועדה, בדוא"ל: Yakirjerusalem@jerusalem.muni.il, ובטל' 02-6297367.

את ההמלצות להענקת העיטור ניתן להגיש באמצעות טופס מקוון

באתר העירייה: www.jerusalem.muni.il

החל מיום חמישי, כ' באדר א' תשפ"ד 29.2.24

ועד יום חמישי, י"א באדר ב' תשפ"ד 21.3.24, בשעה 12:00.
המלצות אשר לא תוגשנה בטלמון ו/או לאחר המועד כאמור, לא תובאנה לדיון.

משה ליאון

ראש העיר ירושלים

דוד חשין

יו"ר הוועדה
נשיא בית המשפט המחוזי
בירושלים בדימוס

הפסח הזה

כולנו מסובין כבני מלכים

עם הודיה נופשים במלון עץ הזית המפואר בירושלים

נופש פסח מרומם בירושלים הקסומה באווירת חג מיוחדת תפילות עם חזנים | הרצאות | ארוחות גורמה | תוכניות לילדים ולמשפחה

הזמר • ישי לפידות • אמן החושמים • בעל התפילה • קובי מירסקי • תיאל רוטשטיין • הרב

החזן • יהודה שוקרון • הרב • גיא מאיר • הרב • מרדכי חזיזה

ברכת קאנטרי סמוך למלון לאורחי המלון בלבד!

כשרות מהדרין ללא שרייה ללא קטניות בפיקוחו של הרב ידידיה פרנקל מוצרים הבד"ץ רובין והעדה החרדית

לפרטים: 03.5044321 | 053-4741910
hnofshim@gmail.com | hnofshim.co.il

בוקר תרבות

בית דיור מועד 'רמת תמיר'
בשיתוף 'ראשית ירושלים' שמחים להזמין
את ציבור בני 70 פלוס, לבוקר מרתק בנושא:

השיבה לירושלים

החוקר
ד"ר ראובן גפני

זכרון, ספרות והנצחה
בית הכנסת תפארת ישראל,
מאה השנים הראשונות

ההיסטוריון
ד"ר איל דוידסון

עליות החסידים
הראשונות
לירושלים

יום שני ח' אדר ב'
18.3.2024 < בשעה 10:30

בבית הדיור המועד 'רמת תמיר'
שפע חיים 2 ירושלים

האירוע כולל ארוחת צהרים

רישום בטל: *6864

או במייל: home@ramat-tamir.co.il

יוני בן מנחם, המרכז הירושלמי לענייני ציבור ומדינה:
"קראתי לנתניהו להודיע, לפני שהפלשתינים מרכיבים
ממשלה, שישראל לא תכיר בה ושהיא מתנגדת
למהלך. בד בבד הוא צריך להורות שאף אחד מהרשות
הפלשתינית לא יהיה מורשה להיכנס לעזה. אנחנו לא
רוצים נוכחות שלהם בכלל בעזה, כי הם יפעלו בדיוק
באותה צורה שהם פועלים ביהודה ושומרון"

צילום: דוד וינקור

ממשלת בובות, שישלטו בה מאחורה ותופעל מאחורי
הקלעים. מה שחמור יותר הוא שהם מוכנים לקלוט את
חמאס בתוך הממשלה הזאת, וחמאס קפץ על המציאה
והודיע שיהיה מוכן לכך. במצב כזה, נקבל לא רק את
הרשות הפלשתינית עם הבעיות שלה, אלא את חמאס
משולב בה".

מדברים על מוחמד מוסטפא כעל ראש הממשלה
הפלשתינית הבא.

"מדובר בעוד מושחת מהחבורה של אבו מאזן
שמכהן בתפקיד היועץ הכלכלי וראש הקרן הלאומית
הפלשתינית. הוא שולט על הכספים של אש"ף ושל אבו
מאזן. הוא לא מוכר כל כך לציבור הישראלי, כי הוא פועל
מאחורי הקלעים. הוא חלק מהמשפחה המושחתת של
הרשות ועובד הרבה עם הבנים של אבו מאזן".

למה בעצם, אם הפלשתינים מנסים ללכת למהלך
מתואם עם האמריקנים, הם לא ממנים את סלאם פיאד?
מבחינת ישראל מדובר באדם בעייתי מאוד, אבל כביכול
עוד משרת את המטרות שלהם מול האמריקנים.

"סלאם פיאד הוא לא איש של הפתח, ולכן הוא
לא יכול להיות ראש ממשלה. כמו כן התדמית שלו
היא של משתף פעולה אמריקני. פיאד כבר היה ראש
ממשלה וקידם הקמת מדינה פלשתינית ותוכנית
לקביעת עובדות בשטח לשם כך, ונזרק בסופו של דבר.
ממילא, כל עוד אבו מאזן קיים והחבורה שלו מסביבו,
לא יזוז שום דבר ברשות. אבו מאזן הוא אחד השקרנים
והמושחתים ביותר במזרח התיכון. הוא מימן את טבח
הספורטאים במינכן, הוא מכחיש שואה ידוע, אין לנו
שום אשליה לגביו".

מה נכון לישראל לעשות מול המהלך הפלשתיני הזה?
"אני קראתי לנתניהו להודיע, לפני שהפלשתינים
מרכיבים ממשלה, שישראל לא תכיר בה ושהיא
מתנגדת למהלך. ישראל לא קונה את השקר הזה,
והדברים יובהרו באופן נחרץ גם לממשל האמריקני. בד
בבד הוא צריך להורות שאף אחד מהרשות הפלשתינית
לא יהיה מורשה להיכנס לעזה. אנחנו לא רוצים נוכחות
שלהם בכלל בעזה, כי הם יפעלו בדיוק באותה צורה
שהם פועלים ביהודה ושומרון".

ישראל הרשמית בינתיים כלל לא הגיבה למהלך
הפלשתיני. בזירה הדיפלומטית יש פעילות להסברת
הצעד והבהרה שלא נעשה באמת שום דבר מצד
הפלשתינים, אבל הצהרות משמעותיות עדיין לא
נשמעו. ייתכן שבשלב הנוכחי מעדיפים במערכת
המדינית להמתין ולראות אם הפלשתינים עושים צעד
נוסף ואכן ממנים בתוך זמן קצר ממשלת מומחים,
או שמא מנסים למשוך זמן ומוכיחים את הטענה
הישראלית שמדובר בצעד ריק מתוכן, שבסופו של
דבר מנציח את שלטונו של אבו מאזן ואת הנורמות
הקולקלות שהנהיג ברשות הפלשתינית - הן בהקשרים
כלכליים, הן בהקשרי הסתה והן בתמיכה בטרור. דבר
אחד ברור: ישראל הבהירה לארצות הברית שהרשות
הפלשתינית לא מי מטעמה לא יהיו מעורבים בשום צורה
בתוכנית 'היום שאחרי' ברצועת עזה, וכן שישראל לא
תסכים שתכפה עליה מדינה פלשתינית ותגיב למהלך
כזה בדרך שבה תמצא לנכון. ■

חושב שמה שהם עצמאי יכול לעבוד כרגע.
צריך להיות סוג של ממשל צבאי שמפעיל
כוחות מקומיים. זאת כהכנה לקראת פורמזיה
אזורית או בין לאומית שתקבל אחריות על הרצועה
אחרי שנפרק את חמאס".

איך אנחנו צריכים לפעול מול הממשל האמריקני
נוכח ההתפתחות של התפטרות ראש הממשלה
הפלשתיני?

"האמריקנים רוצים להבטיח שהמלחמה שנפתחה
ב-7 באוקטובר לא מתרחבת למלחמה אזורית, והם
צריכים להתערב בה באופן פעיל. ברור להם שכדי
שזה יקרה - המלחמה בעזה חייבת להיפסק. הם
לא יכולים לומר לישראל שפירוק חמאס צבאית
ואזרחית אינו מטרה ראויה ולכפות את עצירת
המלחמה על ישראל. לכן, באמצעות עסקה לשחרור
החטופים, הם מנסים לגבש מערכת עם שלוש
הפסקות אש רציפות ממושכות, שאחריהן לישראל
לא תהיה אפשרות לחדש את הלחימה. הדבר הזה
יאפשר לסעודים לחזור לגורמליזציה, לבנות ישות
אזורית, וזה יפחית את הלחץ על ארצות הברית מבית
ומחוץ".

"האמריקנים, כדי להשיג את המטרה הזאת,
מוכנים להגיע למצב שבו ישראל לא מממשת את
מטרות המלחמה ולא מפרקת את חמאס עד הסוף.
אנחנו חייבים להגיד להם - אבל בצורה חכמה
ולא בהתרסה. לאמריקנים צריך להגיד תמיד - 'כן',
אבל'. אנחנו הולכים אתכם, אבל יש תנאים הכרחיים
לצורך מימוש החזון שלכם'. חוכמת המדינאות היא
להעביר את האחריות לכתפי הצד השני - חמאס
והרשות הפלשתינית. שום דבר לא קורה מכיוון
שאנחנו לא רוצים לקדם את החזון של האמריקנים,
אלה הפלשתינים שלא מוכנים לעמוד בתנאים
הבסיסיים שהציבה ארצות הברית".

הכול נשאר במשפחה

הפרשן לענייני ערבים, יוני בן מנחם, חוקר בכיר במרכז
הירושלמי לענייני ציבור ומדינה, מגדיר את המהלך של
התפטרות ראש הממשלה הפלשתיני כ"תרגיל הונאה
שקוף". "זו תוכנית סדורה של אבו מאזן בשיתוף בידן
לכפות על ישראל שלטון של הרשות הפלשתינית בעזה
ביום שאחרי המלחמה. ראש הממשלה נתניהו מתנגד לכך
בטענה שהרשות הפלשתינית מושחתת ונגועה בטרור,
אז עכשיו עושים תרגיל כדי לכפות על ישראל בכל זאת
רשות פלשתינית שתשלוט בעזה ביום שאחרי, בטענה
שזאת 'רשות מחודשת', ככה קורא לזה בידן, שתעבור
רפורמות ותתחיל להילחם בטרור ובהסתה נגד ישראל.
השלב הראשון הוא החלפת הממשלה הפלשתינית.

"זה תרגיל הונאה שקוף", קובע בן מנחם. "אין שום
רפורמות שצליחו להיות מקודמות ברשות הפלשתינית,
לא בתחום השחיתות ולא בתחום הביטחון והמלחמה
בטרור, כל עוד אבו מאזן נשאר על כיסאו עם החבורה
המושחתת שסובבת אותו. עכשיו הם רוצים להקים
ממשלת טכוקרטית שתורכב ממומחים - אך היא תהיה

יְהוָה אֱמִינָה שְׂתִידָה חֶסֶד יְשׁוּעָה חֶבְמַת נִשְׁמַת
יְשׁוּעָה לְגוֹ

בית מדרשת נשמת ומפעלות יועצות הלכה

קו פתוח לנשים ע"ש גולדה קושיצקי | אתר הלכה ובריאות האישה
מפעל מלוות פוריות | מכון מחקר נשמת הבית | כנסים הרצאות ושיעורים

אנו מברכים את בוגרות מחזור י"ג
לרגל הצטרפותן ל-168 יועצות ההלכה
המשמשות בקודש בארץ ובעולם

ומאחלים להן ברכת הצלחה

נגה חדד
שרה לוי
שיר מנדלבאום
אסתי סכר
דבורה רוזנצווייג

מעין שפירא בורו
מרגלית סילבר גולדמן
אביטל גסטווירט
מרים (שפרן) הירשמן
טליה סומר הראל

טקס הסמכת היועצות והענקת התעודות

ייערך אי"ה

מדרשת נשמת
ברל לוקר 26 א' ירושלים

- 05.03.2024 -

18:00

ביום שלישי
כ"ה באדר א' תשפ"ד

במעמד רבנים ואישי ציבור

הרבנית נועה לאו
מנהלת התכנית

הרב יעקב ורהפטיג
ראש התכנית

הרבנית חנה הנקין
ראש המדרשה

נשמת NISHMAT
אגף יועצות ההלכה
ע"ש גולדה קושיצקי

מכון מחקר
נשמת הבית
הוצאת ספרים

יועצת הלכה
מלוות פוריות
02-6404330

מגוון הרצאות,
שיעורים וימי עיון
mprojects@yoatzot.org

אתר הלכה ובריאות האישה
עברית, אנגלית, צרפתית וספרדית
www.yoatzot.org

הקו הפתוח לנשים
ע"ש גולדה קושיצקי
02-6404343

←
"לא עושה רושם
שחזבאללה
מעוניין בהסכם
בעת הזאת".
מתקפת
חיזבאללה על
אחד הבסיסים
בגולן, השבוע

צילום: מיכאל
גלעד/פלאש 90

אסף משניות

זה היה השבוע הקשה ביותר שידע הצפון מפרוץ המלחמה. מאות טילים נורו על ידי חיזבאללה לכיוון הגליל ורמת הגולן, ובשורה של מקרים אף פגעו וגרמו נזקים גדולים. חלק לא מבוטל מהטילים לא יורט, עובדה שהובילה למספר גבוה יחסית של נפילות, במיוחד סמוך לכבישים בין-עירוניים בצפון. בחלק מהיישובים נשמעו אזעקות לראשונה מאז חודש אוקטובר. אחד היעדים העיקריים של תקיפות חיזבאללה הוא מתקן חיל האוויר במירון, שהותקף כבר כמה פעמים מתחילת המלחמה.

ישראל, בתגובה, תוקפת שוב ושוב בלבנון. בימים האחרונים היא אף מעמיקה את טווח תקיפותיה ואת עומק גזירותיה. במצב העניינים כמו שהוא בשבוע האחרון - הסלמה של ממש בגזרה הצפונית, נראה כי הרחבת המלחמה לכדי פעילות מקיפה בגבול הצפוני היא רק שאלה של זמן. כבר שבועות ארוכים מופעלים על ישראל לחצים כבדים שלא לפתוח בחזית מלאה מול חיזבאללה, בעיקר על ידי האמריקנים והצרפתים, שחוששים כי ההסלמה אף עלולה להוביל למלחמה אזורית נרחבת. יש לציין כי מאז פרוץ המלחמה האמריקנים כן נגררו לסוג של לחימה גם בחזית התימנית וגם בחזית העיראקית.

החלופה שאליה המערב מכוון היא עסקה מדינית שבמסגרתה יושגו הסכמות

מלחמה מעבר לפינה

כמות הטילים שירה חיזבאללה והיקף הפגיעות בשבוע האחרון התקרבו לקצב של הימים העצימים ביותר במלחמת לבנון השנייה, ועדיין נראה ששני הצדדים ממשיכים לשחק על הרף שמתחת למלחמה כוללת. האם תושבי הצפון יוכלו לחזור לבתיהם לפני כניסה קרקעית נרחבת לשטח לבנון? הסיכויים הולכים ומצטמצמים

הללו למערכה נרחבת נוספת, מלבד זו המתנהלת בעזה כבר חמישה חודשים. גורמים צבאיים בגזרה הצפונית סיפרו ל'בשבע' בימים האחרונים כי היקפי התקיפות של צה"ל בלבנון התגברו דרמטית בשבוע החולף, ורק בלילה שבין שני לשלישי ביצע צה"ל עשרות גיחות לשטח לבנון.

הסיבות להגברת הפעילות הישראלית בלבנון ברורות למדי. כל ערי הגבול הצפוני מפונות, ולפי ההנחיות שקיבלו ראשי המועצות בימים האחרונים, לפני תחילת חודש יוני לא יוכלו תושבי הצפון המפונים לחזור לבתיהם. מנגד, גם התושבים וראשי

שויבילו לעצירת ההסלמה ולמניעת הרחבתה של המלחמה. בישראל היעד ברור למדי, והוא הרחקת חיזבאללה אל מעבר לנהר הליטני, במימוש חלקי למדי של החלטת 1701 של מועצת הביטחון של האו"ם שסיימה את מלחמת לבנון השנייה. חלק עיקרי לא פחות, והוא התפרקות חיזבאללה מנשקו, כלל לא מדובר כמוכח. גם בעניין הרחקת חיזבאללה מהגבול הישראלי אין הסכמות באופן.

ישראל מצידה מעבירה שוב ושוב מסר כי היא מוכנה מצד אחד לתת לתהליכים המדיניים להתקדם, אך היא לא תהסס לתקוף בלבנון, ואף להפוך את התקיפות

ד"ר מיכאל מילשטיין,

אוניברסיטת תל אביב: "ברור לכולנו שאם תוכרז הפוגה בלחימה, חיזבאללה גם יקפוץ על המציאה, כי גם מבחינתו זה נוח בשלב הזה. עכשיו השאלה היא מה בדיוק ישראל רוצה לעשות. היא יכולה לומר שאין לה ברירה והיא מקבלת את התנאים, או לבוא ולומר שמבחינתה היא ממשיכה לפעול בצורה חופשית בצפון"

הרשויות לא מוכנים לחזור במצב העניינים הזה. "המציאות הזאת לא יכולה להימשך. אפשר לדבר על שיקום הגליל כמה שרוצים, אבל בלי שינוי המציאות אין את מה לשקם. אף תושב לא יחזור לבית שלו במצב הזה", אמר השבוע אביחי שטרן, ראש עיריית קריית שמונה, בכנס ירושלים של קבוצת 'בשבע', והוסיף: "אם לא נקבל ביטחון אמיתי, ולא רק אמירות על תחושת ביטחון, אני אחסום בגופי את התושבים מלחזור".

את הדברים אמר שטרן יממה לפני פתיחת הקלפיות בבחירות המקומיות, שבהן הוא לא השתתף. "כל ראשי הרשויות המפונות לא יכולים לקיים בחירות מחר. התושבים שלי פזורים ב-271 מלונות ברחבי הארץ כבר חמישה חודשים. זאת מציאות בלתי אפשרית. אנחנו דורשים שינוי אמיתי במצב, כי אנחנו לא מוכנים שיהיה לנו מה שהיה ליישובי עוטף עזה". את המסר הזה מקבל כל העת הדרג המדיני בירושלים. יחד עם זאת, בישראל עוד לא ויתרו על האפשרות לפתור את המשבר בצפון בדרכים דיפלומטיות, אף שהסיכויים לכך נראים קלושים למדי. הסיבה העיקרית לכך, כפי שסבורים גורמים צבאיים ומדיניים רבים, היא הטלת ספק ביכולתה של ישראל לעמוד בסבב לחימה מקיף גם בגבול הצפון, בלי קשר למצב הדרום. "הנס שהיה למדינת ישראל הוא שחיזבאללה לא יצא לתקוף גם כן בשבעה באוקטובר. אם הוא היה יוצא למתקפה מקבילה באותו

מעצבים את הבית עם בננה שופס - הקינג קונג של הרהיטים

מוצר השבוע

בתוקף בין התאריכים 29.02-06.03 / 2024

₪4,990

₪5,490

דגם איה

ספה פינתית מיחדת
במינה עם שזלונג

קוד קופון 500 ש"ח למימוש באתר / בטלפון / בתצוגה AYAB2024

₪4,490

דגם ינאי

ספה פינתית עם שזלונג
בעיצוב מודרני ונקי

₪2,490

דגם אופל

ספה דו מושבית בעיצוב
קלאסי לבית ולמשרד

₪3,390

דגם איה

ספה תלת מושבית
מפנקת בעיצוב ייחודי

₪4,590

דגם שיר

פינת אוכל נפתחת
הכוללת 6 כיסאות

₪1,290

דגם פומבה

ספת ספר נפתחת
עם ארגז מצעים

₪1,290

דגם אסף

ארון פתיחה 4 דלתות
במידות 160x240 ס"מ

BANANASHOPS

כל רהיט גם בהתאמה אישית

WWW.BANANASHOPS.CO.IL • 04-9031601

פארק תעשייה קיסריה 📍 בננה שופס ב-WAZE 📍 עקבו אחרינו

שעות הפעילות בימים א-ה 09:00-19:00 / ימי שישי וערבי חג 09:00-14:00

ט.ל.ח. • בכפוף לתקנון • התמונות להמחשה בלבד

←
"אם ביירות תיראה כמו
רימאל שבעה, העדה
השיעית תסבול מזה בזירה
הפנים-לבנונית". חסן
נסראללה

צילום: שאטרסטוק

←
זמן, אני כלל לא בטוח כי היינו שורדים את אותן שעות", אמר השבוע על בימת כנס ירושלים לכותב שורות אלה האלוף (מיל') יצחק בריק. בריק אף מתח ביקורת קשה על הדרגים הצבאיים והמדיניים בכל השנים האחרונות. "יש לנו חיילים נהדרים בשטח, אבל אין מאחוריהם המעטפת הנכונה שיכולה לעזור להם לנצח. כל חמשת הרמטכ"לים האחרונים תרמו תרומה ניצחת לכך שצה"ל לא באמת יכול להתמודד עם חיזבאללה בצורה אפקטיבית".

חמשת הרמטכ"לים שעליהם מדבר בריק הם אשכנזי, גנץ, איזנקוט, כוכבי והרצי הלוי. כידוע, שלושה מתוכם - גנץ, איזנקוט והלוי - הם ממנהלי המלחמה. כבר שנים מתריע בריק מפני הכשלים ומוזהיר שצה"ל לא יוכל להתמודד בחזית מול חיזבאללה, והוא אף ניהל מאבק ארוך מול איזנקוט בימיו כרמטכ"ל על תוכניותיו, עם דגש על תר"ש גדעון שהוביל.

"המערך הלוגיסטי שלנו לא מתפקד כמו שצריך", הסביר בריק. "בשנים האחרונות הפרטנו את מערכי ההובלה שלנו, ואפשרנו מצב שבו הנהגים שאמורים להוביל את הצידו יהיו ערבים, שרבים מהם הצהירו כי לא יעבירו את הצידו שצה"ל צריך. זה אומר שבתוך שעות ספורות, או לכל היותר ימים אחדים, הכוחות שלנו בלבנון ייתקעו בלי ציד. אבל זאת בעיה נרחבת יותר. מי שאמורים לטפל בכלים ולתחזק אותם לא יכולים לפי ההסכמים לעבור את הגבול. כלומר כל טנק שצריך להחליף לו בורג למעשה הופך למושבת, וצריך להחזיר אותו לתוך שטח ישראל לטיפול. וזה עוד לפני שבכלל דיברנו על צמצום צבא היבשה והימ"חים הבעייתיים, שכבר שלושים שנה עוברים צמצום אחר צמצום. הצבא שלנו מתוח עד לקצה".

דבריו של בריק נשמעים מדאיגים ביותר, אך עד היום אזהרותיו היו מדויקות בהרבה מהערכותיהם של ראשי מודיעין לשעבר ובהווה. יחד עם זאת, הערכתו כי ישראל תשלם מחיר בלתי נתפס לו תיכנס קרקעית לרצועת עזה, התממשה בצורה חלקית בלבד. ישראל אכן משלמת מחיר כבד מאוד בדרום הארץ, אך הוא עדיין נמוך בהרבה מהאזהרות שהושמעו לפני הכניסה הקרקעית, הן מפני בריק ובעיקר מצד האמריקנים, שהעריכו כי מספר החללים יהיה גבוה פי עשרה ממה שהוא בפועל.

השד העדתי

למעשה עושה רושם שישראל טרם החליטה כיצד לפעול, ובינתיים הסכם הפוגה-חטופים בעזה הולך ומתגבש. הנשיא ביידן אמר השבוע כי הוא מאמין

ש'עד שלא נכבוש את ירושלים ונשחרר את פלשתינ' כולה לא נפסיק את המאבק'. אנחנו פירשנו את זה כאילו הוא מנסה למכור איזה לוקש ללבנונים, במקום באמת להבין שזה מה שהוא מתכנן".

כלומר הגעה להסכם כזה או אחר לכל היותר דוחה את הצורך שלנו להתמודד עם הבעיה שנקראת חיזבאללה.

"נכון. חיזבאללה לא רוצה את חוות שבעה, או את המים הטריטוריאליים שלנו. הוא רוצה שאנחנו לא נהיה כאן. זה לא ישתנה. הוא לא ייסוג מעבר לליטני, כי הוא עצמו אמר את זה. אבל ברור שזה אירוע שאנחנו נצטרך להתמודד איתו במוקדם או במאוחר. אני לא מקנא בחברי הקבינט שצריכים לקבל את ההחלטה הזאת, כי אנחנו צריכים לבחור בין שתי החלטות רעות מאוד. הרי אי אפשר להחזיר את התושבים לטווח נ"ט כשיש להם את כוח רדואן שרק מחכה לבצע בהם את מה שחמאס עשה בדרום בשבעה באוקטובר".

יכול להיות שאנחנו כבר לא יכולים לפעול בלבנון, פשוט כי חיזבאללה חזק מדי?

"אין לך ברירה אלא לעשות את זה בשלב מסוים, וברור שזאת תהיה מלחמה נוראית. מה שהוא יכול לעשות עם הטילים המדויקים שלו, ויש לו מאות כאלה, זה בלתי נתפס. אנחנו מדברים פה על ראשי נפץ של מאות קילוגרמים. לפני עשור יכולנו לטפל בהם במחיר לא פשוט, אבל לטפל באירוע הזה היום זה הרבה יותר קשה. יכול להיות שהאופציה הטובה ביותר שיש לנו כרגע על השולחן היא כן לדחות את המלחמה הזאת בעזרת הסכם כזה או אחר, ואז להתכונן בכל הכוח אליה, כי היא תבוא בזמן הקרוב. עד היום לא התכוננו בצורה מספיקה למלחמה בלבנון, וזה הלקח שאנחנו צריכים ללמוד".

זה בכלל אפשרי?

"אני לא מאוד אופטימי. אנחנו עדיין מנסים להתנשא על האויבים שלנו. אנחנו נמצאים בגישה משובשת שאם ניתן לנסראללה מה שהוא רוצה, נקבל שקט. ככה קיבלנו את הסכם הגז מול לבנון, וזה לא עבד ולו לרגע אחד. הרי עוד לפני שבעה באוקטובר היינו כל הזמן בחיכוכים מול חיזבאללה. הגישה הזאת לא עובדת. העובדה שהמערב כולו מוביל אותה מול ציר רוסיה-סין-איראן לא הופכת את זה ליעיל. אנחנו רואים שהסנקציות הכלכליות לא באמת עוצרות את איראן ורוסיה, והן למעשה יחד עם סין הצליחו לייצר מערכת כלכלית שמשאירה אותן מעל למים ומאפשרת להן להמשיך לעשות מה שהן רוצות. בזמן שהמערב מנסה לעשות הכול כדי לא להיגרר לעימות, הציר המקביל משתמש בעימות בשביל לקדם את האינטרסים שלו. חיזבאללה פועל באותה צורה בדיוק. הוא מבין שאנחנו מוכנים לוותר בשביל שהוא לא יתקוף, וככה הוא משיג את מה שהוא רוצה. לכן הצעד החשוב ביותר כרגע הוא לחסל את חמאס, כי כל תוצאה אחרת רק תחזק אותו בדעתו שהטרור משתלם. אם רוצים לשנות את המציאות בצפון, חייבים קודם להכריע את הזירה בדרום בצורה שלא תשתמע לשתי פנים." ■

האלוף (מיל') יפתח רון טל, בכנס ירושלים של העיתון 'בשבע': "מי שמכוון להסכם מדיני מול חיזבאללה, לא מביא ביטחון לצפון ולא מחזיר 80 אלף תושבים לבתים שלהם. הליכה להסכם מול חיזבאללה תהפוך את הצפון לנטוש לתקופה ארוכה הרבה יותר ממה שאנחנו רואים בדרום"

הנוח'בה של חמאס. לכן הדרך היחידה לסיים את המלחמה בזירה הצפונית היא רק בהשמדה של מרבית היכולות של חיזבאללה. אחרת הם יממשו את האידאולוגיה שלהם בעזרת אותן יכולות שאנחנו משאירים להם, ושהם צברו לאורך השנים".

"התקיפות של הימים האחרונים בלבנון היו הכי עוצמתיות מאז שנת 2006. כלומר אנחנו כן רואים התגברות בתקיפות. יחד עם זה, הייתי מגדיר את זה כאינפלציה טבעית של המלחמה, ולא כהחלטה לצאת למערכה כוללת", אומר מילשטיין.

מתי יגיע הרגע לקבל את ההחלטה הזאת?

"התשובה האמיתית היא מתי יישאר תחליט על כך. ברור שהיא תנסה ככל יכולתה לדחות את הקץ, אבל אם היא תראה שאין מנוס ואין דרך אחרת, והתושבים לא יוכלו לחזור לבתיהם, זה יקרב אותה להחלטה הזאת. בסוף, שני הצדדים כרגע עושים ככל יכולתם לא לחצות את הקו האדום הזה".

מה רוצה חיזבאללה?

"יש לנו בעיה קשה. אנחנו ממשיכים לדבר ולנסות לפעול בדרכים שלא עבדו והובילו אותנו לשבעה באוקטובר", אומר אור יששכר, ראש תחום המחקר בתנועת הביטחוניסטים. "אנחנו ממשיכים להתייחס בפרטנונות כלפי האויבים שלנו, ולא מבינים שהם אכן מתכוונים לכל האיומים שלהם ובסוף אכן ינסו לבצע אותם. זה נכון לחמאס ולכן שהתעלמנו מכל נורת אזהרה אפשרית, ונכון באותה מידה לחיזבאללה. בסוף נסראללה אומר

למה שחיזבאללה יהיה מוכן לתנאים האלה?

"יש פער גדול מאוד במפת האינטרסים והאילווצים של חיזבאללה לעומת חמאס. בעזה כמעט כל התושבים הם סונים שברמה כזאת או אחרת מזדהים עם חמאס והמטרות שלו ותומכים בהם. בלבנון זה סיפור אחר. זאת מדינה הרוסה, מלאת פלגים ועדות, כאשר הנוצרים-מרונים והסונים שונאים את נסראללה, ואפילו לא כל השיעים תומכים בו. זו מדינה במשבר כלכלי חמור שלא בנויה למלחמה מול ישראל. אם ביירות תיראה כמו רימאל שבעה, העדה השיעית כולה תסבול מזה בתוך הזירה הפנים-לבנונית. לכן יש סיכוי שאולי יגיעו להסכם בנושא, אבל יחד עם זה צריך לזכור שחיזבאללה בסוף הוא ארגון דתי פנאטי שחרת על דגלו את המאבק נגד ישראל".

הניסיון של ישראל להגיע להסכם מול חיזבאללה מעורר ביקורת קשה בקרב רבים. בכנס ירושלים שהתקיים השבוע אמר האלוף (מיל') יפתח רון טל כי "מי שמכוון להסכם מדיני מול חיזבאללה לא מביא ביטחון לצפון ולא מחזיר 80 אלף תושבים לבתים שלהם. הליכה להסכם מול חיזבאללה תהפוך את הצפון לנטוש לתקופה ארוכה הרבה יותר ממה שאנחנו רואים בדרום".

רון טל אף הרחיב מדוע אין מנוס לישראל מפעולה צבאית מול חיזבאללה. "אנחנו מדברים על ארגון שחזק פי עשרה מחמאס. אין לו 15 אלף טילים, אלא מאה חמישים אלף. הטילים שלו לא מגיעים רק עד לתל אביב אלא לאילת, והם הרבה יותר מדויקים. כוח רדואן שלו הרבה יותר מאומן מכוח

במלאת שלושים יום לפטירתו של
האי גברא

ראש וראשון לדברים שבקדושה
מזכה הרבים בהוצאת דבריהם
של מרן הרב זצ"ל ובנו הרצי"ה זצ"ל

הרב **זאב נוימן** זצ"ל

תתקיים אזכרה לזכרו ולכבודו
ביום רביעי כ"ו אדר א'

בשעה 19:30

בספריית ישיבת מרכז הרב

מכון הרצי"ה

ישיבת מרכז הרב

ישיבת
ירושלים
לצעירים

עצרת זכרון

ישיבת
מרכז
הרב

במלאת שש עשרה שנה ליום הטבח הנוראי בהיכל ד'
בתשפוכת דמם של שמונת הקדושים הי"ד
בישיבת מרכז הרב בירושלים

נריה כהן הי"ד

יונתן חיים הירשפלד הי"ד

יונתן יצחק אלפר הי"ד

שגב פניאל אביחיל הי"ד

יועז אהרן רוט הי"ד

אברהם דוד מוזס הי"ד

דורון מהרטה הי"ד

יוחאי ליפשיץ הי"ד

תתקיים אי"ה ביום חמישי, כ"ז אדר א' תשפ"ד

בהיכל ישיבת מרכז הרב

בשעה 17:30 אזכרה ודברי חיזוק

בשעה 20:30 בישיבת ירושלים לצעירים

רחוב הרב צבי יהודה, קרית משה, ירושלים

בהשתתפות

ראשי ישיבות, רבנים, בני המשפחה והתלמידים

ארץ אל תנקי דמם, וינקום דם נקמת דם עבדיו השפוך וכפר אדמתו עמו

ישיבת מרכז הרב

ישיבת מרכז הרב

מיידית!
דירת 3 חד'
מרווחת
2+ מרפסות

משנת 1995

נווה שלם

בית דיור מוגן לגיל הזהב

בשכונת ארנונה הוותיקה והיוקרתית בירושלים.

קורא הדורות 27 ירושלים, 050-5246077 | טל': 02-6737993 - neve.shalem@gmail.com - www.neve-shalem.co.il

←
"לחמאס אין
אינטרס לעשות
את העסקה
הזאת". משתתפי
המושב בכנס
ירושלים

צילום: חיים טויטו

יוסף ארנפלד

"לצערנו, למרות שמאוד היינו רוצים שיהיה פה איזה הוקוס פוקוס והחטופים יבואו הביתה - זה לא יקרה. בסופו של דבר, החטופים יגיעו בכוח, ולא בעסקה", כך העריך רמי איגרא, לשעבר ראש חטיבת השבויים והנעדרים במוסד, בפאנל מיוחד בנושא שחרור החטופים שהנחה העיתונאית יוסי יהושע במסגרת כנס ירושלים של קבוצת בשבע שנערך השבוע. את הדברים הללו אמר איגרא, שאף התנגד לעסקת החטופים הראשונה, בעוד צוותי המשא ומתן נפגשים בפריז כדי לדון בתנאי עסקה אפשרית עם חמאס לשחרור חטופים.

רמזן משחק לטובת חמאס

"השושבינים מנהלים בינם לבין עצמם דו־שיח, והכלה עדיין לא הגיעה לחתונה. לחמאס אין אינטרס לעשות את העסקה הזאת", פסק איגרא נחרצות. לדבריו, כלל לא מדובר בעסקה אלא בסחיטה. "כשעושים עסקה, לשני הצדדים יש איזשהו מכנה משותף שאפשר לדבר עליו. לחמאס אין אינטרס באסירים שמדובר עליהם. מה שיותר חשוב כרגע לחמאס זו המורשת שלו, מורשת חיסול מדינת ישראל. סלפית, שמטרתה חיסול מדינת ישראל. העסקה לא תורמת למטרה הזאת. מדובר במנהיגים דתיים שרמזן משחק

ביד חזקה

בימים האחרונים גוברים הדיווחים על עסקה מתגבשת לשחרור החטופים. אילו מחירים יש לשלם למען שחרורם? האם יש להסתפק בשחרור חלקי או להתנות את העסקה בשחרור כולם? והאם הפעלת כוח צבאי מול חמאס מסייעת להשגת היעד של השבת כל החטופים? ← פאנל בנושא שחרור החטופים במושב כנס ירושלים שהתקיים השבוע

לטובתם. הם היו רוצים, במסגרת המטרה להפיכת מדינת ישראל למוקצית מחמת מיאוס בעולם, שבאירוע דתי כמו רמזן תהיה איזושהי קטסטרופה הומניטרית בריפוח", הוא מתריע. "אנחנו נסחטים, כי הם נורא חסרים לנו, ואנחנו רוצים את מי שאינם", מסכים האלוף במילואים עוזי דיין, לשעבר סגן הרמטכ"ל וראש המועצה לביטחון לאומי, בהתייחס ל-134 חטופים שנותרו בשבי כבר קרוב לחמישה חודשים. "הבעיה הבסיסית היא שאנחנו לא יודעים. אנחנו יודעים מי חסר לנו, אבל אנחנו לא יודעים מי נמצא איפה. במצב כזה אנחנו צריכים לכבוש את רפית, לפרק את חמאס, להתייצב על הגבול המצרי ולהביא את כל מי שאינם. אלה המשימות. בשביל להשיג אותם במוצב הנוכחי אין לנו אלא להגביר את הלחץ הצבאי". גם הרב יעקב מזן, ראש ישיבת ההסדר הר עציון שבנו אלישע נפצע אנושות במהלך הלחימה בעזה, קצת פחות אופטימי לגבי "משא ומתן נורמלי עם ארגון לא נורמלי", כלשונו. "ולכן ככל שאנחנו נתקרב יותר לסינוואר ולחבורה שלו מצד אחד, ומצד שני לחטופים, כך המחיר שלהם ירד וירד, עד שהוא יהיה סביר כמו בעסקה הקודמת. אני מאמין שאנחנו יכולים להגיע לזה, לפני שנגיע באמצעות משא ומתן לא נורמלי איתם למשהו. יש לנו ערבות הדדית עצומה לאנשים האלה - על אחת כמה וכמה שיש שם חיילים וחיילות שאנחנו שלחנו לשם. יש לנו ערבות הדדית שנמצאת בדמנו כדי

פרופ' שמחה גולדין,
אביו של החייל
החטוף הדר גולדין:
"משפחות החטופים
אומרות: מה שקרס
פה זה האמון. כדי
להחזיר את האמון
צריך להביא את
החטופים, חיים
ומתים. בלי זה לא
יהיה אמון. גבורה היא
לא רק הגבורה של
לנצח את האויב. את
האויב אנחנו ננצח,
נגמור אותם, אנחנו
יכולים לעשות את זה.
הגבורה היא להביא
את כולם הביתה"

להוציא את האנשים האלה. על הדברים האלה אנחנו גם נצטרך לשלם מחיר כואב. אבל מי שחושב שהוא יכול לנהל משא ומתן שאין לו מגבלות - שלא יתפלא אם לא יקבל בסופו של דבר שום דבר".

נכנעים לשפה של חמאס

בעל הניסיון הרב והכואב ביותר בין משתתפי הפאנל הוא פרופ' שמחה גולדין, היסטוריון ישראלי ואביו של סגן הדר הי"ד שגופתו מוחזקת בעזה כבר תשע וחצי שנים מאז מבצע צוק איתן. לשיטתו, אחת הבעיות של מדינת ישראל היא בכך ש"אנחנו מדברים בשפה של חמאס. נכנענו להם מזמן. אחרי שהשאירו את הבן שלי ואת אורון שאול בעזה והצבא והמדינה החליטו שזה לא עניין אסטרטגי להביא אותם, והציבור לא בא לעזור לנו", הוא מאשים, "כבר אז אמרנו שמי שמשאיר חללים, ישאיר את הפצועים ויפקיר את החיים. תשע וחצי שנים צעקנו את זה", משתף גולדין. "ישבתי ליד עוזי דיין בוועדת חוץ וביטחון, והעליתי את הדרישה להפעיל לחץ על חמאס", הוא מספר. "אז הוא אמר לי: זה עלול לעלות ב-22 חיילים. ועכשיו יש לנו מאות חיילים הרוגים, אלפי פצועים, חטופים, ואנחנו לא יודעים מה לעשות, כי נכנענו לשפה של חמאס. תראו איך קוראים לפאנל הזה שבו אנחנו יושבים: מה המחיר לעסקת חטופים? אנחנו מדברים בשפה של חמאס. הוא

←
"צריך להיות לחץ הומניטרי,
וצריך להיות לחץ צבאי". חיילי
צה"ל נלחמים בעזה

צילום: דוץ

צילום: חיים טויטו

**הרב יעקב מדרן, ראש ישיבת ההסדר הר עציון, שבנו אלישע נפצע
אנושות בעזה: "מדובר במשא ומתן נורמלי עם ארגון לא נורמלי, ולכן
ככל שאנחנו נתקרב יותר לסינוואר ולחבורה שלו מצד אחד, ומצד
שני לחטופים, כך המחיר שלהם ירד וירד, עד שהוא יהיה סביר כמו
בעסקה הקודמת. אני מאמין שאנחנו יכולים להגיע לזה, לפני שנגיע
באמצעות משא ומתן לא נורמלי איתם למשהו"**

"במיוחד זה לא נכון מבחינה יהודית. זאת בגידה בערכים המובהקים שלנו כיהודים, כישראלים, וגם כלוחמים. ב־2004 כשהתפוצץ הנגמ"ש בציר פילדלפי - שמואל זכאי שלח את החיילים להביא כל בדל גופה, וזו הייתה פקודה מאריך שרון שאמר לו: אתה מפקד בשטח, אתה מביא את כולם, החיים והמתים. מה שקרה מ־2004 עד 2014 זה שהאלוף הר־אבן, מפקד אמ"ן, אמר: שני חיילים זה לא עניין אסטרטגי. החיילים שלנו נלחמים לא למוטט את חמאס אלא נלחמים על הערכים שלנו", מדגיש גולדין.

כמי שהיה מפקד סיירת מטכ"ל, עוזי דיין בטוח שנשארו עדיין אופציות לפעולות צבאיות לשחרור החטופים. "היו שלושה טייסים שנפלו בשבי בסוריה. היינו קצינים צעירים, סגנים, שהשתוללנו מזה שלא נותנים לנו לעשות מבצעים לשחרר אותם. הבאנו כל מיני תוכניות, וכולן חזרו לא מאושרות. שלחו אותי לדבר עם שר הביטחון, כי הוא היה הדוד שלי. הלכתי אליו ואמרתי לו: תשמע, יכול להיות שאתם לא מבינים או שאתם זקנים מדי, אבל אלה חברים שלנו וזה לא רק שהם חברים שלנו אישית, אלא יש בעם ישראל הסכם בלתי כתוב: אנחנו נתנדב, נלך ליחידות, נלך למשימות, נסכן את החיים שלנו, ואם קורה לנו משהו - אתם תעשו כמיטב יכולתכם בשביל להחזיר אותנו. אנחנו מביאים לכם תוכניות, ואתם מחזירים לנו אותן. הוא השיב לי: תבין, אני אחראי לא רק לקיים את הערכים המקובלים אלא גם אחראי למשל מול ההורים שלך. בתוכנית האחרונה שראיתי אתם תחזרו בארונות, ולא ברור בכלל שתשחררו אותם. שבועיים אחרי זה הגיע המידע הראשון על ביקור של גנרלים סורים בלבנון. לקח לנו שלושה מבצעים עד שהבאנו חמישה גנרלים סורים. עד היום יש ויכוח האם בגללם שחררו את שלושת הטייסים או לא".

רמי איגרא מציין כי ההסכם שמתייחס לשלילי למעשה הונע על ידי הציבור. "בסופו של דבר, הציבור לא חושב על הערבות ההדדית עם הכלל. הוא חושב על הערבות ההדדית עם החייל הפרטי. לא עם תשעת המיליונים שגרים כאן, ועלולים לשלם בהמשך את המחיר הכבד, כפי ששילמנו ב־7 באוקטובר".

לשיטתו של פרופ' גולדין, משפחות החטופים מסתכלות על משפחת גולדין, משפחת שאול, משפחת מנגיסטו ומשפחת א־סייד ואומרות: המדינה לא רוצה להחזיר חיילים ואזרחים. "משפחות החטופים מסתכלות על שמחת תורה ואומרות: מה שקרס פה זה האמון", הוא מחדד. "כדי להחזיר את האמון צריך להביא את החטופים, חיים ומתים. בלי זה לא יהיה אמון. רוצים לחסל את כל מה שקרה לפני שמחת תורה? תביאו את החטופים, חיים ומתים. תגידו: אנחנו הולכים להביא את כולם. ואז משפחות החטופים אולי ייצאו מתוך הנקודה הזאת שיש משהו שדואג להן. היום הם יודעים שאין משהו שדואג להם. הגבורה היא לא רק הגבורה של לנצח את האויב. את האויב אנחנו ננצח, נגמור אותם, אנחנו יכולים לעשות את זה. הגבורה היא להביא את כולם הביתה". ■

לעצמן להפסיד, ואף הפסידו. מדינות הפסידו קרבות אדירים במהלך ההיסטוריה ולא קרה להן שום דבר. זה לוקסוס שאין למדינת ישראל. בספקטרום הזה צריך לחשוב היטב איפה נמצא הפרט ואיפה נמצא הכלל. בסוף צריך לדאוג גם לכלל, בסוף צריך גם לדאוג למדינת ישראל, גם אם המחיר, בדיוק כמו ששלחנו כל כך הרבה חיילים אל מותם, גם אם המחיר הוא אי אלו חטופים".

"הסיטואציה שבה 134 חטופים מתים בשביים ולא חוזרים לארץ היא מחיר כבד לכלל ולא רק לפרט", מסתייגת ד"ר עידית שפרן־גיטלמן. "גם את הדבר הזה צריך לשקלל לתוך הדילמה. החזרת החטופים היא ערך למדינת ישראל, לא רק למשפחות שלהם".

"הכלל זה החטופים", מזדעק פרופ' גולדין, "במשך תשע וחצי שנים למדנו וחקרנו את העניין הזה, הצענו לפחות עשר תוכניות - את כולן דחו. אמרנו להם: זה לא שני חיילים, זה הווייתו על הערך. כשמדברים על גלעד שליט, אני שונא את המילה 'עסקת שליט', מה שליט בעסקה? ההסכם היה בין נתניהו והגנייה, ככה תקראו לזה. בהסכם הזה מדינת ישראל שחררה 1,027 מחבלים, ביניהם את יחיא סינוואר. האיש שרצח את הבן שלי, חטף אותו ולא מחזיר אותו עד היום. השאלה שנשאלת היא מה מדינת ישראל עשתה מהיום ששחררו את יחיא סינוואר ועד 2014, עד צוק איתן? לא עשתה עם זה כלום. מה היא עשתה מ־2014 עד 2023? מה אנחנו הציבור עשינו עם זה? האם אנחנו ויתרנו עליהם? החטופים, החיים והמתים, הם הכלל, לא הפרט. הסיפור שמנסים לצייר כאילו מי שמפגין שם דואג לבן שלו זה מעוות וגם לא נכון", הוא מוסיף.

חמאס החטופים הם לא רק קלפי מיקוח אלא גם תעודה לביטוח חיים", מחדד דיין. "הוא תמיד יחזיק גם כאלה שמבחינתו מבטיחים את החיים של חלק מההנהגה. הפועל היוצא מכל זה הוא שצריך להמשיך את הלחץ הצבאי. אבל אם יש לנו אפשרות לשחרר חלק מהחטופים בדרך אחרת, גם אם זה אומר לעשות הפוגה, הייתי עושה דבר כזה. התנאי העיקרי שלי הוא שאנחנו לא פותחים את היד ומשחררים את החרב שלנו. אנחנו נחיה על חרבנו ככל שיידרש. לכן, כל עוד אנחנו עושים דבר שעוזר לחטופים, שמקל אפילו על החיילים שלנו, על הלחימה שלהם, אבל אנחנו לא מרפים מהחרב - צריך להמשיך את זה".

בעוד בקרב שאר הנוכחים יש הסכמה כמעט גורפת לעסקת שחרור חטופים תמורת שחרור מחבלים, רמי איגרא מבקש להזכיר את גלעד שליט, העסקה לשחרורו ותוצאותיה. "כל מה שקרה ב־7 באוקטובר, בצוק איתן, במבצע שובו אחים בעקבות חטיפת שלושת הנערים, הוא תולדה כזאת ואחרת של עסקת שליט. החזרת משעל לחיים ושחרור אחמד יאסין לעזה עזרו להקמת חמאס. אם נסתכל קצת יותר אחורה על עסקת ג'יבריל - לעסקאות האלה יש מחיר דמים עתידי. אם אני הייתי אומר ביום עסקת שליט: תראו, יהיה 7 באוקטובר, אני לא חושב שיש פה יד אחת שהייתה מתרוממת".

ד"ר אייל לוי, מרצה בכיר במחלקה ללימודי מזרח תיכון ומדעי המדינה באוניברסיטת אריאל, מבקש להעניק לנושא ראייה במבט־על. "ב־7 באוקטובר מדינת ישראל מצאה את עצמה במלחמה קיומית. גם אויבים שלנו, וגם כאלה שהם לא אויבים שלנו, מסתכלים איך אנחנו נגיב. מדינות אחרות יכולות להרשות

הדבר השני - שלא תהיה חס וחלילה לחמאס איוושהי הווה אמינא לדבר על תמונת ניצחון, כשאנחנו נמסור לו כל מיני אנשים שהוא יוכל לומר שיש לו תמונת ניצחון. והדבר השלישי והאחרון: אנחנו צריכים לזכור את המשפחות השכולות, את הפצועים, את ההרוגים - שלא תהיה להם תחושה שהם נלחמו לשוא. אם אנחנו נתעקש עליהם, נשיג גם את החטופים".

**אז לא ללכת לעסקה, גם אם העסקה
אולי טובה לנו והיא תעבור בציבור, לפני
שהשלמנו את מיטוט חמאס?**

"אם אנחנו נהיה קרובים למקום שבו נמצאים החטופים ושוב נמצא סינוואר, אני מאמין שכשנסיים לרפיה אנחנו נהיה שם - חמאס יוריד את הדרישות שלו בצורה כזאת שאנחנו נוכל לקבל אותן כמו שקיבלנו את העסקה הראשונה. לפני כן - לא".

לא להרפות מהחרב

אחד החששות מפני עסקה שכוללת הפוגה מתמשכת מלחימה הוא חוסר היכולת לחזור ולהילחם. "בוודאי שאפשר להילחם אחרי 45 ימים", מפרך עוזי דיין. "זה לא דבר טוב מבחינה מבצעית, אבל ניתן לעשות את זה". בהתייחס לדבריו של פרופ' גולדין הוא אומר כי "כבר אז טענתי שצריך לעשות כל מאמץ למבצע צבאי. טענתי את זה גם בעניין של גלעד שליט. כשאמרו לי: אבל אנחנו לא מוצאים אותם, אמרתי: תעצרו 2,500 איש ונדבר. גם היום, אנחנו צריכים לעצור את כל בני המשפחה הגרעינית של הפונקציונרים של חמאס. נחזיק עשרת אלפים איש. סוף סוף יהיו לנו לפחות חלק מקלפי המיקוח. מבחינת

עושה לנו סלקציה. הוא החזיר אותנו אחורה. הפתרון ללכת, לכבוש ולהרוג אותו הוא לא פתרון. הפתרון הוא לראות איך אנחנו מביאים את החטופים, חיים ומתים - זה הניצחון. ב־2020 הייתה פה מגפת קורונה", מזכיר פרופ' גולדין. "חמאס נכנס ללחץ, וביקש מממשלת ישראל מנשמים, ואחרי זה חיסונים. מה מדינת ישראל עשתה? נתנה להם מנשמים ונתנה להם חיסונים, ולא ביקשה את החללים שלנו. לא ביקשה את האזרחים שלנו. עכשיו אתם מתפלאים שהגענו למצב הזה?! צריך להיות לחץ הומניטרי, צריך להיות לחץ צבאי. ממשלת ישראל פעלה הפוך. היו צריכים להתחיל בפילדלפי, לחנוק שם ולהתחיל לעלות צפונה. כל מה שאנחנו עושים אנחנו עושים הפוך, כי אנחנו מנגנים לפי החליל של חמאס", הוא קובל. "אבל הדבר הכי חמור שאנחנו עושים זה שאנחנו מפקירים את המצוות. מצוות פדיון שבויים פתאום זה לא הדבר הכי חשוב? הבאת חלל לקבר ישראל זה לא חשוב? אז אל תתפלאו. כשמפקירים את המצוות, אנחנו נענשים".

לעומת קודמיה, ד"ר עידית שפרן־גיטלמן, חוקרת בכירה במכון למחקרי ביטחון לאומי שבאוניברסיטת תל אביב, קצת פחות נחרצת לגבי הדרך שבה מדינת ישראל צריכה לפעול לשחרור החטופים. "כששאלנו את הציבור על העסקה במתווה הראשון, רוב הציבור תמך. הוא תמך עוד יותר אחרי שהוא גילה שבניגוד לחששות צה"ל יודע לחזור ללחימה גם אחרי הפוגה. כך שאולי אם ניתן אמון בצה"ל, נחשוב שהוא גם יוכל לחזור ללחימה אחרי הפוגה ארוכה יותר. הייתה הסכמה בקרב הציבור הישראלי שאם תהיה אפשרות לעוד פעימה כזאת, הוא בעד. לעומת זאת כשאנחנו מציבים בפני הציבור עסקת 'הכול בכול', כלומר תשחררו את כולם ואנחנו נשחרר את כל האסירים ונפסיק את הלחימה לגמרי ונוציא את אחרון החיילים וזה יהיה יום הלחימה האחרון - אין קונצנזוס וגם לא קרוב לקונצנזוס בציבור לעסקה מעין זו. מצד שני", היא ממשיכה, "לא נכון לדבר על ניצחון ועל תמונת ניצחון. אנחנו צריכים לחשוב על תמונת נחמה. מותר להגיד: אנחנו ננצח, והסנטימנט הזה חשוב. אבל מותר להגיד שלעם שלנו גם מגיעה נחמה. הנחמה הכי גדולה תהיה כשיחזרו לפה כל החטופים. ערבות הדדית זה משהו שאי אפשר שיעמוד בתור סיסמה. צריך לדבר על המחיר הנכון לשלם עבור זה".

הרב מדרן מסכים באופן עקרוני עם ד"ר שפרן־גיטלמן, אך לשיטתו זה צריך להיות תלוי בקיום שלושה תנאים: "אחד - שאנחנו לא נירתע ממיטוט החמאס וכל התשתיות שלו ושל הג'יהאד עד תומן.

←
עשרות מנופלי
המערכה בעזה
הם תלמידי
ישיבות. לוחמים
בני ישיבות

צילום: ארכיון
ישיבת ההסדר
קרני שומרון

דביר עמר

הסדר חירום

דרישה של צה"ל, אחרי הערכת מצב מחודשת בעקבות המלחמה, הביאה להקדמת הגיוס בישיבות ההסדר, בישיבות הגבוהות ובמכינות הקדם צבאיות. יותר מ-500 בני הציונות הדתית שיתגייסו בחודש מרץ הקרוב מעבר למכסה הרגילה מלאים מוטיבציה, ונמנעים מהשוואות ומתלונות על אפליה

לבקשת צה"ל, תלמידי מחזור גיוס אוגוסט בישיבות ההסדר יקדימו את גיוסם למחזור מרץ הקרוב. כמו כן הישיבות נענו לבקשה להקמת כיתות כוננות בהשתתפות כ-100 תלמידים משיעורי א' בישיבות הסדר, שהתאמנו במשך שלושת השבועות האחרונים כדי להשתבץ בכיתות הכוננות המרחביות. ההחלטה התקבלה בעקבות פנייה של ראש חטיבת תכנון ומנהל כוח אדם, תת'אלוף שי טייב, לחברי הנהלת מועצת איגוד ישיבות ההסדר.

"מלחמת חרבות ברזל העמידה בפני ישיבות ההסדר אתגרים מיוחדים", אומר הרב אליקים לבנון, ראש ישיבת ההסדר ברכת יוסף באלון מורה. "קשה להתמודד עם האתגר, אבל קושי אין להגדירו כמצב רע, אלא כעוד משימה שמטיל עלינו הקב"ה, עוד ניסיון שחובתנו לצלוח אותו".

ישיבת אלון מורה התמודדה עם אתגר קשה במיוחד - ארבעה מבוגריה ועוד שני תלמידים בשלוחת הישיבה באביתר נהרגו במלחמה. "רבים מבנינו נפלו בקרבות, חלקם הותירו משפחות, נשים וילדים. אסירי תודה אנו לנופלים ולמשפחותיהם, רואים אנו את נשות החיל, אימהות לילדים, המקבלות עליהן באהבה את האבל על יקיריהן, וממשיכות לשאת בעול בגבורה. בזכות כולם נרים את כבוד התורה וכבוד ישראל", אומר הרב לבנון.

הרב לבנון מתאר את המציאות בזמן

חורף בישיבות ההסדר בצל המלחמה. "זמן חורף הוא תקופה שבה מתרכז עיקר הלימוד. כחצי שנה של לימוד רציף, כמעט ללא הפרעה או הפסקה. שבוע לפני תחילת הזמן, בשמחת תורה, נתרוקנו ישיבות ההסדר. כל בוגרי הצבא, אברכים ותלמידים, יצאו למשימת מלחמת המצווה: עזרת ישראל מיד צר שבא עליהם. נותרו בישיבות רק התלמידים בשיעורי א'-ב', שטרם שירתו שירות צבאי. בכמה ישיבות מתגייסים הבחורים בסוף שיעור ג', וגם אלה נשארו. יחד עימם גויסו גם רבים מהר"מים ואנשי המינהל. עם זאת, המשיך קול התורה להדהד וביתר שאת, מתוך ההרגשה שהלוחמים שואבים כוחם מאלה שממשיכים ללמוד".

המציאות הזאת לא נכפתה על ישיבות ההסדר, אלא נעשתה בהתנדבות ומתוך תחושת שליחות, כאשר ראשי המוסדות

צילום: יונתן זנדר כלאש 90

הרב אליקים לבנון, ראש ישיבת ההסדר באלון מורה: "יש מצבים שבהם מצווה אחת חשובה יותר, ודוחה את רעותה. מצווה שאינה יכולה להיעשות על ידי אחרים דוחה תלמוד תורה. הוברר לנו מעבר לכל ספק שבמלחמה זו, מלחמת חרבות ברזל, המצב מחייב לסגור את הגמרות ולהצטרף למצוות המלחמה, מפני שכיום מצוות המלחמה אינה יכולה להיעשות על ידי אחרים"

שלא תוכננו לגיוס הקרוב, ובהמשך היעד ירד ל-1,300. החלוקה הפנימית היא בסביבות 850 תלמידים מהמכינות ושנות השירות - 540 מהמכינות ו-310 בערך משנות השירות - ועוד 450 מיישיבות ההסדר והישיבות הגבוהות לצורך הגעה ליעד.

הרב לבנון רואה את ההיענות לבקשה כחלק מ"חובתנו כבני תורה", כהגדרתו. "שתי מצוות יקרות וחביבות עומדות בפנינו: האחת, ללמוד, ללמד, לגדול בתורה ולהגדיל תורה, השנייה, מלחמת מצווה, כפי שמגדיר הרמב"ם בהלכות מלכים. עזרת ישראל מיד צר שבא עליהם. מרביתנו למדנו, ששתי המצוות שקולות הן בחשיבותן, אולם יש מצבים שבהם האחת חשובה יותר ודוחה את רעותה. מצווה שאינה יכולה להיעשות על ידי אחרים דוחה תלמוד תורה. כאמור, הוברר לנו מעבר לכל ספק שבמלחמה זו, מלחמת חרבות ברזל, המצב מחייב לסגור את הגמרות ולהצטרף למצוות המלחמה, מפני שכיום מצוות המלחמה אינה יכולה להיעשות על ידי אחרים".

איך הגיבו הבחורים לבשורה?

"הבחורים היקרים שמעו, הבינו ושינו את תוכניהם. כל המוכשרים ללחום, בעלי פרופיל קרבי, וגם כאלה שהם בעלי פרופיל עורפי, היטו שכם ונכחו להקדים את גיוסם. אנו גאים בבחורים הללו, ורואים בהם מובילים בדרכה של תורה. בכך הם מצטרפים לחייליו של יהושע בן נון, שהתגייסו לכיבוש הארץ, ולגיבורי

←
בתי המדרש הציוניים
התרוקנו בזמן חורף. בית
המדרש של ישיבת ההסדר
בירוחם

צילום: יוסי אלוני פלאש 90

ישראל במשך הדורות, אשר השכילו
לפעול מתוך התורה, במסירות נפש, למען
העם והארץ."

שיא גיוס במרץ

ההיענות של ישיבת אלון מורה וישיבות
הסדר נוספות להקדמת הגיוס מילאה את
החסר, ולפי אמירות שנשמעו מצד בכירים
בצה"ל בגיוס הנוכחי אין אפשרות לגייס
עוד מבחינת יכולת ההכשרה. "לא פשוט
להקדים גיוס", מסביר הרב נעם ולדמן,
ראש ישיבת ההסדר ניר, את הדילמה.
"חלק מהבניין הרוחני לקראת השירות
הצבאי הוא ההכנה לגיוס בישיבה. מצד
שני אם הצבא צריך חיילים, זו מלחמת
מצווה ואנחנו הולכים".

עם זאת, הרב ולדמן הציב בפני הצבא
את הבקשה, שאם ייווצר מצב שבו סדרי
הכוחות מספיקים כדי שתלמידיו יוכלו
להמתין לקיץ, הוא ישמח לנצל את
ההזדמנות כדי להשלים את תהליך ההכנה
עם הבחורים כסדרו. "הטוב שלהם מגיע
בזכות לימוד התורה, ולכן ביקשתי שאם
יש אפשרות, ישאירו לנו את הבחורים
לעוד כמה חודשים. בסופו של דבר אמרו
בצבא שיש יותר מדי מתגייסים, ואין
אפשרות להכשיר את כולם בבת אחת,
אז שמחנו מאוד שהבחורים יישארו לעוד
זמן קיץ להתמלא בתורה ולחזק את בית
המדרש, במיוחד אחרי תקופה ארוכה שבה
תלמידים רבים היו מחוץ לבית המדרש.
אנו מאמינים באמונה שלמה בבניין הרוחני
של כל בחור ובחור ובערך הסגולי של
לימוד תורה בחיזוק עם ישראל, ומאמינים
על פי גדולי רבותינו, לא מהיום, שעל כל
בחור ישיבה מצווה להתגייס למלחמת
מצווה, ואם הצבא אומר שהוא זקוק
ללוחמים צריך להקשיב. סומך במאה אחוז
על מועצת האיגוד, ראשי ישיבות והרבנים
הגדולים שאם מתוך הדין הגיעו למסקנה
כזו, זה כנראה מה שצריך ונכון לעשות, וזה
מטיל אחריות גדולה יותר על מי שנשאר
ללמוד".

גם בישיבות הגבוהות הציוניות הצטרפו
למאמץ הגיוס. לעומת גיוס מרץ בשנה
רגילה, הנחשב לגיוס החלש בשנה, שבו
מתגייסים כ-20 תלמידי ישיבות גבוהות,
השנה מדובר על יותר מ-280 בחורי
ישיבה. "הישיבות הגבוהות כמו כולם
הן חלק מעזרת ישראל מיד צר, מצווה
מהתורה", קובע משה גוטמן, מנכ"ל איגוד
הישיבות הגבוהות. "לצד זאת, נושאי של
לימוד התורה מועטים ואין בו 150 אחוזי
התייצבות, ומתעוררת דילמה שאנחנו
מוחד גיסא צריכים את הלפיד של התורה
בעם ישראל, ומצד שני מגיע אלינו צה"ל

הרב חננאל אתרוג, ראש ישיבת שבי חברון: "לא חיכינו לשמחת תורה כדי למסור את הנפש, אנו מעודדים את התלמידים לאחריות. בעזרת ה' יחזרו אחרי הצבא לגדול בתורה. אנחנו בישיבה מתמסרים לתורה יום ולילה, וברוך השם משרתים בצבא באהבה ובתודה. לא רואה סתירה בין השניים. מתגעגעים לימים שהלוחמים היו תלמידי חכמים, בטח לימים קדומים יותר כמו גיבורי דוד"

בחורי ישיבות גבוהות וישיבות הסדר שהיו במערכה, לאחר שנמנו בקרבות קרוב ל-100 הרוגים. המסתים של 6 באוקטובר אומרים בהפגנות: איך אני אשב עם ההסדרניק הפריבלג. זה מה שיש לכם לעשות? לעורר שנאה על כלום? בקצה התגייסו באחוזים גדולים. צה"ל קבע שלושה עקרונות: רק מאותו שנתון, שלא משנה את המסלול ושלא פוגע במוסדות. ואצלנו? החבר'ה שלנו התגייסו לא בשנתון ולתקופות ארוכות יותר. במכינות מדובר על הקדמה של שלושה חודשים, כאן מדובר על בחור שאמור להתגייס בגיל 23-22 ובמקום זאת הוא מתגייס בגיל 21. יש בנו רצון לשמור על התורה בעם ישראל, המטען הערכי הכי משמעותי של האומה. לא יהיה עם ישראל ולא יהיה שום דבר בלי התורה, בצורה פשוטה מאוד, ויחד עם זה אנחנו כאן".

מי שיצא להגנת הישיבות הם עשרות ראשי המכינות הדתיות. "בימים האחרונים, בחסות שאלת מכסות הלוחמים לתאריך הגיוס הקרוב, מתנהל קמפיין נגד עולם ישיבות ההסדר והגבוהות. ראשי המכינות החתומים מטה מבקשים להדגיש, כי על אף שמתנהלים דיונים עם צה"ל בנוגע למכסות הגיוס בעת הזאת, דיונים אלו נעשים מתוך כבוד הדדי והבנה שכולם רוצים לתרום למדינה ולצה"ל", הם כתבו במכתב משותף. הרבנים הוסיפו כי "חלילה לגלוש בעת בזאת למחלוקות ולהטלת דופי בישיבות המעמידות את עולם התורה במדינת ישראל. הישיבות הציוניות שותפות מלאות באחריות על מדינת ישראל ונושאות בנטל של השירות הצבאי מתוך אמונה חזקה ובגבורה לאורך שנים רבות, ותרומתם הרבה ידועה. אנו, ראשי מכינות קדם-צבאיות רבות החתומים

ולשקול הרבה יותר את השאלות. תמיד חושבים מתי ואיך להתגייס, וכשצה"ל פנה אז אנחנו באותו צד. התורה והישיבה חשובות מאוד מאוד, ובמקביל אם צה"ל אומר שהוא צריך אנשים, אז זו השעה. בהתחלה ברוך השם לא חיכינו לצה"ל, המון מתגייסים הבינו שזה הזמן, כל בחור עושה את החשבון שלו. בסופו של דבר אנחנו הלכנו לפי הלב, כאשר יותר מחמישים מתגייסים במרץ, כפליים מגיוס רגיל במרץ, אין אחד שמתגייס נגד רצונו. מחנכים להרים את המבט בהסתכלות על ערך התורה והישיבה ועל אחריות כלפי הצבא. אנשים עשו חשבון נפש גדול יותר כמה זה קריטי להתגייס עכשיו ולא באוגוסט".

אנשי שישה באוקטובר

אך לא הכול עובר חלק. משה גוטמן מתייחס לבני ובנות מכינות ושנת שירות אשר הפגינו מול הכנסת בעקבות הקדמת גיוסם. הם מחו על שתלמידי ישיבות הסדר וישיבות גבוהות מגויסים רק משנתם השנייה, בזמן שלהם נקטעת השנה הראשונה, ובהמשך אף חמש מכינות חילוניות לצד התנועה הרפורמית והתנועה הקיבוצית עתרו לבג"ץ נגד עולם התורה הציוני-דתי. "הותקפנו על ידי התנועה הרפורמית. כל העותרים מקצה לקצה הם ממכינות חילוניות מהשמאל הרדיקלי לצד התנועה הרפורמית והקיבוצית, לא עניין אותם שום דבר חוץ מלהילחם בתורה. והמכינות החילוניות האחרות? ישבו ושתקו. אצל אותן מכינות יש באזור 60 אחוזים שמתגייסים לקרבי, ואילו אצלנו בסביבות 85-90. אצל כל המכינות הללו היו צריכים להקדים רק 48 מתגייסים, מול אלפי

למטה, מתנגדים בכל תוקף לקמפיין הזה, והוא אינו על דעתנו. אנו סבורים שהוא פוגע באחדות שכל כך חשובה לנו בעת שחיילינו - מכל המוסדות - נמצאים בלחימה".

סגן אלוף במיל' אסף שור, סמנכ"ל מועצת המכינות הקדם צבאיות, מספר ל'בשבע' על התמיכה החד-משמעית של ראשי המכינות הדתיות: "הייתה תביעה מטעם כל המכינות כלפי משרד הביטחון בשל הפגיעה בשנה א' של המכינות, כאשר הישיבות בסוף גם נענו וגם נתנו את חלקן. נכון שהיו גורמים אחרים, חלקם מתוך המכינות וחלקם שייכים לקמפיין שוויון בנטל שלא קשורים לעסק, שעשו מלחמה אל מול עולם הישיבות. יש מכינות חילוניות שתומכות בקמפיין של שוויון בנטל ויש מכינות ששייכות לתנועה הרפורמית, וזה בסדר גמור, אך יש שמתנגדות לסגנון ולהתנהלות, כי הישיבות הן אחינו ובשרנו, לכן הוציאו הבהרה מסודרת להכפשה כנגד הישיבות".

שור, אשר בתפקידו אחראי גם על המכינות הדתיות ובעצמו מלמד במכינות 'כאייל' ו'עצם', מרחיב על ההירתמות הרבה של המכינות. "רוב ככל צוותי המכינות מגויסים, כאשר חלק ניכר מהם קצינים ומפקדים. המציאות היא שמאוקטובר המכינות מנוהלות או על ידי צוותים חדשים או על ידי שלישי צוות. בחדשיים הראשונים המכינות היו עסוקות בלהתנדב ולעזור, כעת לאט לאט חוזרים אנשי הצוות".

כבר בנובמבר, מספר שור, נרתמו המכינות להקדים גיוס. "יותר מ-400 חבר'ה התגייסו ישר בשמחה, בידיעה שבמרץ יהיה מספר לא מבוטל ובמגמה דומה. תפקידנו ומגמתנו בשביל מדינת ישראל, בשביל זה הקמנו את המכינות. אין פה משכורות עתק, זהו מקצוע של שליחות למען המדינה. שמיינסטים שיהיו פה יותר יתרמו לכלל תפקידים משמעותיים יותר. הצבא עשה מחקר לפני כמה חודשים על המכינות והתרומה שלהן אל מול אותם נתוני גיוס בקרב מי שלא הולך למכינות. המסקנות מדברות על פי שניים קצונה. זהו מפעל שנועד לגדל אנשים שיתרמו בכל חייהם, לשם אנחנו מכוונים. כולנו מגויסים, אני מג"ד, אבישי ברמן המנכ"ל הוא רב-סרן בסירת מטכ"ל במילואים, וכן הלאה".

עם זאת, גם במכינות התעקשו לשמור לפחות על השנה הראשונה של התלמידים. "מדובר בתלמידים שהתחילו את השנה באלול, עם הפסקה של המלחמה עד שחזרו למכינה, תקופת התנדבויות, ומספיקים להיות אולי חודשיים וחצי נטו במכינה, דבר שהוא קטסטרופה לבניין של העולם הרוחני ושל התהליך החינוכי. לכן ביקשנו ממשרד הביטחון לא לפגוע בשנה א', כי זו פגיעה דרמטית בעולם הרוחני ובתהליך החינוכי, וביקשנו שימצו יותר הקדמה של מתגייסים משיעורים גבוהים בישיבות, ושהפגיעה בשנה א' תהיה מינימלית. חשוב להדגיש, אין לנו שום מלחמה עם הישיבות, יש שיח והבנה, כולנו צמחנו מעולם הישיבות, אני אומר זאת כבוגר שבי חברון". ■

"אם אנחנו טובים להילחם ולמות ביחד, אין סיבה שלא נלמד לחיות ביחד"

האחדות בלחימה, ההתנדבויות של נוער בית"ר והכשל הטקטי - רב־סרן במיל' יגאל ברנד, מנכ"ל ההנהגה העולמית של תנועת בית"ר וראש המחלקה לתרבות ולשפה העברית בהסתדרות הציונית העולמית, מסביר בריאיון מיוחד מתי לדעתו צריך לחזור לגוש קטיף, מדוע אסור לחזור לשיטת המיגוניות ואיך קרה שחיילים שלו, שבעקבות הרפורמה שקלו לוותר על מילואים, היו הראשונים להתייצב בשטח

רביסרן במיל' יגאל ברנד מוכר בציבוריות הישראלית בשל היותו מנכ"ל ההנהגה העולמית של תנועת בית"ר וראש המחלקה לתרבות ולשפה העברית בהסתדרות הציונית העולמית, אך בחודשים האחרונים הוא היה בשביל מדינת ישראל מפקד פלוגת פלס"ר 188. הוא לחם בגבורה לצד חבריו בשדה הקרב בשכונות המורכבות ביותר בעזה, בהן אל בורייג', זייתון ושג'אעיייה, ושלשה מחייליו אף נפצעו בקרבות. "ברוך השם לא נפלו אצלנו בפלוגה חיילים, אך ישנן התמודדויות אחרות, אחד מהחיילים שלי עדיין פצוע ונמצא בשיקום באיכילוב. הוא מלווה על ידי משרד הביטחון והצבא, ואנחנו בקשר הדוק איתו", מספר ברנד. לצד ההתמודדויות הפיזיות, ישנם גם אתגרים מסוג אחר. "עברנו חוויות קשות יותר ופחות, הרוב המוחלט יצא בטוב אך יש קשיים נפשיים אצל כמה חיילים, ואנחנו משתדלים ללוות כמה שאפשר".

ברנד יצא כבר משדה הקרב, ובימים שעברו הוא עיבד תובנות רבות על מה שהוא מגדיר "התקלה של 7 באוקטובר". "מדינת ישראל חייבת להפיק לקחים משמעותיים מאירועי 7 באוקטובר", קובע ברנד ומפרט בראש ובראשונה את הכשל הטקטי. "ברמה הטקטית - כשל מודיעיני מערכתי, מישוה פה פספס וכשל בהיערכות, ועל כך אנשים יצטרכו לתת את הדין ברמה הטקטית והמבצעית. החלק השני הוא מרכיב חשוב לא פחות: הרמה התפיסתית, הקונספציה. אנחנו כבר כמעט 30 שנה לא מבינים איפה אנו חיים, מייצרים סביבנו מפלצות שכל מטרתן היא להשמיד אותנו, ואומרים שיהיה בסדר. מעבירים מיליונים ומתעלמים מהשאלה מה עושים עם הכסף, עד שהמציאות מתפוצצת לנו בפנים. חייבים לשנות את התפיסה הזאת וממש לא לחכות חלילה לאסון נוראי כל כך, הכתובת על הקיר כבר שנים. זה הכי קוואב ליי".

ברנד מדגיש כי הוא מתנער מהגישה שנשמעת לאחרונה, של עוד ועוד שכבות מיגון לעוטף עזה. "ברגע שתוך כדי הלחימה בעזה, שבאה לשלול מהאויב כל יכולת לתקוף אותנו בעתיד, ממגנים את העוטף בשכבות נוספות, הווי אומר שמאמינים שיהיו עוד פעם מחבלים. אסור שנשלים עם המציאות הזאת. בעוטף יחיו כמו בכל מקום אחר בארץ ישראל. נכון, כנראה יהיו עדיין מערכות כיפת ברזל וחץ, אבל בבארי, בעלומים ובשדרות אסור שנחזור שוב לתקופה של איום מתמיד של טילים ורקטות שתלוי אך ורק ברצון של המחבלים הארורים לשולחם, או חלילה חדירת מחבלים. האם עוד פעם נישאב לקונספציה שנשים גדר, נעביר כסף ויהיה בסדר? הרי מה חשבנו שעושים עם הכסף? מדובר על תפיסה שלא מתאימה למזרח התיכון.

"ז'בוטינסקי קבע לפני מאה שנה את המונח קיר הברזל. לפי המונח הזה עלינו להוציא אפילו בכוח את הרצון והאפשרות של האויב הערבי לערער על קיומנו בארץ. לא נצליח לשכנע אותו שכאן מקום המדינה היהודית, וגם איננו צריכים לשאוף לכך שישתכנע מרצון טוב. הטעות שאנו חיים איתה כבר 30 שנה מאז ימי אוסלו, מאמינים שניתן להם נשק וכסף ויהיה בסדר, היא הקונספציה הנוראית שחובה עלינו כחברה הישראלית לתקן, ובעיקר להגיד את האמת לעצמנו ולציבור: מסביבנו יש אויב אכזרי שרק מחכה להשמידנו. ברגע שנמצמץ באמונה שלנו על הארץ, באחדות שבתוכנו, הוא לא יהסס לתקוף ולנסות להשמידנו. האם בכסף ובשטח שהם קיבלו הם שאפו ליצור משהו חיובי, משהו שישפר את רווחתם? לא, הם רוצים להרוג אותנו. חייבים להוביל למצב שאין איום ביטחוני. אסור לנו להגיע למצב שאנחנו מתמגנים, כי עוד חמש שנים עוד פעם יבואו מחבלים ועוד פעם יהיו טילים. אם זה כך, זאת ממש יריקה בפרצוף לאותם חיילים נפלאים שמסורים את נפשם כבר חודשים ארוכים, וגם כלפי תושבי העוטף. לתושבים מגיעים חיים רגילים ללא איום טילים

וכולי. ואם צריך לשלוט שם, אז נשלוט".

אתה תומך בחזרה לגוש קטיף?

"אני בעד התיישבות בגוש קטיף. יותר מכך, לא צריך את גוש קטיף והתיישבויות קטנות, אלא צריך עיר יהודית בעזה. אחד החיילים שלי הציע לקרוא לה 'עזה נובה'. ברמה האישית זו דעת. יחד עם זאת, אני לא ראש ממשלה שמכיר את כל השיקולים וההחלטות, מה שכן אני יודע בוודאות שאסור שיהיו מחבלי חמאס ברצועת עזה, ולא משנה כמה זמן ייקח להרוג אותם ולעקור את כל תשתית הטרור המטורפת שקיימת שם. כאיש בית"ר שמאמין בארץ ישראל השלמה, אין ספק שחזרה לגוש קטיף זו תשובה ציונית הולמת, ההתיישבות הציונית היא תשובה לכל מעשה טרור ערבי, בעבר, בהווה ובעתיד. יחד עם זאת, השאלה היא אם היום על זה צריך להילחם. יכול להיות, לא בטוח. אם הסמן הימני יחליט שלהקים יישובים זה מה שנכון, אני אהיה שם, אבל אם יהיה נכון לחכות כמה שנים כדי לגבש חזית רחבה בעם למשימות הרבות שיש לנו, אמתין עם כך".

המציאות הטבעית של מלחמה עם שיעורי גיוס חסרי תקדים לא הייתה דבר ברור מאליו ב־6 באוקטובר, וברנד בעצמו אף נתקל במקרים מורכבים ביחס למילואים. "אנשים שוויתרו על מילואים מסיבות של תנאי שירות, חו"ל או

אידאולוגיות התגייסו מיד ב־7 באוקטובר, כ־150 אחוזי גיוס אצלנו. ומי הראשון שכתב לי שהוא מגיע? אותו חייל שלקראת אימון יחידה בחדש מרץ שעבר הודיע שלא יגיע, ואף הקדשתי פוסט לכך שאני לא מוכן לדון על סרבנות בצה"ל. היה לנו חייל מתנדב שלא רצה להגיע לאימון בחודשים הכי בוערים של המחאה, לא ברמה של סירוב פקודה, אבל עדיין. חשוב להדגיש: אני משתדל לא לשפוט אנשים, וגם לא כתבתי בשום שלב שאני לא מקבל אותו ופוסל אותו ברמה האישית. להפך, היינו ונשארו חברים טובים, ולשמחתי אותו חייל היה הראשון שהגיע ב־7 באוקטובר. קיבלתי אותו בחיבוק הכי גדול, שמנו את הדברים מאחור ורצנו ביחד צמודים במשך כל ימי הלחימה".

במבט לאחור ברנד לא מתחרט על הפוסט ההוא, והוא מבקש להנכיח את נושא האחדות. "הפוסט היה אמיתי מאוד, ואני לא מתחרט עליו. אנחנו במדינה שלנו צריכים לשים את השירות בצבא מעל המחלוקות, ובפרט באותם ימים שלא היו טובים לחברה ולעם שלנו. אנחנו אחרי זה, ועלינו לעשות הכול כדי שאותם ימים לא יחזרו. הגישה של הצד שקידם את הרפורמה, צריכה מחשבה מחדש אם פעלנו נכון, אם זו הדרך, הגישה והשיטה. מבלי לדון בשאלה אם צריך

אילו? ????

רפורמה אלא אם הדרך הייתה טובה ונכונה, בפרט שציבורים גדולים לקחו את זה למקום מאוד מאוד לא טוב, והם לא אנשים שהם אנטי מדינת ישראל. השאלה מבחינתי היא לא אם צריך רפורמה, אלא מה הדרך לקדם אותה. אף אחד לא נקי, כולנו ביחד באותה הסירה".

מראות הביחד בלחימה לא עוזבות את ברנד. "ראיתי את עם ישראל היפה בצורה מדהימה, הן לאורך כל תקופת ההכנה והן בתקופה שלחמנו בעזה. גם כשיצאנו ראינו את הרוח הגדולה, רוח שמדברת קירוב לבבות. הביחד הכל כך טבעי ופשוט יכול וצריך להתאים בחוץ. אם אנחנו טובים להילחם ולמות ביחד, אין סיבה שלא נלמד לחיות ביחד. הפסיפס שלנו היה חברה'ה שגרים בצפון ובדרום, דתיים וחילונים, מרכז ופריפריה, והכול היה אחלה, לא היה ריב אחד, מדברים ומתווכחים בצורה הכי טבעית וברורה. השיח אצלנו חייב לעבור ליום יום הישראלי, וכן, גם לפוליטיקה הישראלית". עם זאת מסייג ברנד כי יש מקרי קצה של אנשים אשר אינם חפצים באחדות, ואין טעם לנסות לפעול איתם לאחדות. "אנחנו מסכימים על האחדות והצורך לוותר האחד בשביל האחר ולהתעסק בעיקר בדברים שמסכימים עליהם, אבל אנשים שאיני צריך ורוצה לנקוב בשמם, שלא רוצים אחדות ומתבטאים לאחרונה בצורה הזויה כלפי הציונות הדתית וממשלת ישראל, וכל מה שמעניין אותם זה לחרחר ריב ולהביא למחלוקות בתוכנו, לא חייבים להתעקש איתם. אבל רוב העם בהחלט יכול להיות ביחד ולהתעסק בדברים שמאחדים אותנו".

אתה לוקח את לקחי המלחמה לעשייה הציבורית שלך?

"בהחלט, לא הייתי מושלם. תנועת בית"ר העולמית מגיעה מהמחנה הלאומי. מעולם לא אמרנו שכולם צריכים לחשוב כמונו, אבל היינו צריכים להתעסק יותר בביחד ולא במה שלא מאחד אותנו. אחרי 7 באוקטובר חייבים להתעסק ברוב העם שהמשותף לו גדול ורחב, ולא בקצוות, ואם צריך לוותר ולהתגמש על דברים מסוימים, אז נוותר. נכון, יש דברים שלא צריך לוותר עליהם, אבל לא לריב ברמה שאי אפשר להתפלל ברחבי תל אביב ביום כיפור. אפשר להתווכח, אבל בלי לשבור את הכלים. אני מקווה להוביל דרך מסוימת בעשייה הציבורית שלי, לבוא ביחד ולא לפסול אחרים. לא בטוח שהייתי נוראי קודם", אומר ברנד בחיוך. "אני גר בחוות יאיר בשומרון, וחברים שלי בפלוגה גרים בתל אביב, אבל כולם רוצים מדינה יהודית ודמוקרטית. כמו כן, כולם מבינים מי האויב. בואו נתמקד בשאלות מה מאחד אותנו ומי האויב שלנו, בצורה כמה שיותר טובה".

ברנד, שהוא כאמור מנכ"ל ההנהגה העולמית של תנועת בית"ר, היה לעיתים מנותק קשר בעקבות הלחימה בעזה, והתנועה התנהלה בהיעדרו. "הייתה תקופה ארוכה שבה ממש לא הצלחתי להיות זמין, לא הייתה קליטה בכלל, אך ככל שהתקדמה הלחימה חזרתי לזמינות סבירה יחסית", מספר ברנד. "חברי התנועה עזרו במקלטים בתל אביב והתנדבו בהרבה מקומות, כולל בחקלאות. התנועה בנתה הרבה תוכניות של התנדבות שקשורות למלחמה, אני מקווה שנחזור לשגרה מלאה".

בכהונתו גם כראש המחלקה לתרבות ולשפה העברית בהסתדרות הציונית העולמית, הוא מזהה את הצורך הקריטי בעלייה ארצה דווקא בעת הזאת. "מדובר על אחת התקופות המאתגרות ביהדות התפוצות, האנטישמיות מגיעה לשיאים בכל העולם. לא קל להגיד זאת, אבל אני באמת חושב שהמקום הנכון והטוב ביותר ליהודים הוא בארץ ישראל, המציאות שלנו כעם צריכה להיות פה בארץ ישראל. אני מקווה מאוד שכמה שיותר מהר יעלו לארץ ישראל, ועלינו כחברה, ובפרט אנו - המוסדות הלאומיים, לאפשר השתלבות קלה, זו משימה לאומית".

בשבוע שעבר חשף ראש הממשלה מסמך שמתיימר לתת תשובה לשאלה הכל כך מהותית - מהם יעדיה המדיניים של ישראל במלחמה הזאת, או בשמה העממי: שאלת היום שאחרי. התוכנית מכיבה. לא בתוכן שלה, אלא בהעדרו. עמדנו כבר על כך שיעד מדיני ברור נותן תשובה פוּזיטִיבית לשאלה מה יהיה המצב הממשלי במקום שנלחמים בו עם שוך הקרבות. "גורמים בעלי ניסיון ניהולי" - זאת לא תשובה. "לא אונר"א" - זו גם לא תשובה. "גרסה חדשה של הרשות הפלשתינית" זו תשובה - אבל תשובה רעה מאוד. במקביל למאמץ המלחמתי נדרש מאמץ מדיני. נדרשת רשת של בריתות עם מדינות בעלות רמת מעורבות משתנה בסכסוך, סמיכות גאוגרפית משתנה למזרח התיכון, אבל מעל הכול - נאמנות בלתי מתפשרת לישראל. נאמנות שתלויה בדבר, באינטרסים. וברית המדינות הזאת תיקח חלק פעיל בממשל ברצועה אחרי המלחמה, ותגבה את ישראל כשהיא תציג תוכנית מעשית, פוּזיטִיבית, מפורטת,

כזו שנוקבת בשמות של מדינות וארגונים קיימים, כזו שמאפשרת לכל מי ששומע אותה לעצום עיניים ולדמיין איך ייראה השלטון ברצועה, ביום שאחרי. המאמץ המדיני הזה אינו מתרחש, ואת הסיבה לכך ניתן לנעוץ במטבע לשון שנתניהו ניסה להחדיר לשיח כששטח את חזונו המעורפל: דה־רדיקליזציה. על השלטון, גרס ראש הממשלה, להיות מוחזק בידי גורמים בלתי־רדיקליים מתוך הגורמים השונים ברצועת עזה. הביטוי הזה, דה־רדיקליזציה, מגלם בתוכו את סוד כישלונה המדיני של ישראל בשנים האחרונות: חוסר היכולת לקרוא לילד בשמו. הוא מתיימר להתכתב עם הביטוי דה־נאציפיקציה, ששימש את העולם המערבי כדי לטהר את הפוליטיקה הגרמנית אחרי מלחמת העולם השנייה. בשנתיים האחרונות פוּטין, ברוב חוצפתו, מנסה להחיות את הביטוי הזה כהצדקה למתקפה הנפשעת שלו על אוקראינה. אבל ההבדל בין דה־רדיקליזציה לדה־נאציפיקציה עמוק ומהותי: כשאומרים דה־נאציפיקציה מכוונים אצבע מאשימה ברורה וממוקדת לרעיונות, ולאנשים

דעות

זיו מאור

הפיל האנטישמי שבחדר

המונח דה־רדיקליזציה מקפל בתוכו התחמקות אומללה מהאמת: הרעיון הפלשתיני הוא הרדיקלי, וכל עוד אין נכונות לעקור אותו מהשורש, אין באמת תוכנית ליום שאחרי

שמחזיקים ברעיונות הללו. כשאומרים דה־רדיקליזציה - זה לא סתם טשטוש וערפול. חוסר הנכונות לקרוא לילד בשמו, לילד שכולם יודעים את שמו, צועק מסר הפוך מזה שנתניהו מנסה להביע: אנחנו לא באמת מתכוונים להילחם ביסודות הרדיקליים בעזה, או בכלל. אנחנו יודעים מי הם - אבל אנחנו לא מסוגלים לנקוב בשמם.

האמת שכולם מכירים היא שמנוע הרדיקליזם הפורה כל כך בחברה הערבית בארץ ישראל הוא הרעיון הלאומני הפלשתיני. לא הפונדמנטליזם הדתי של חמאס, ולא השחיתות האינטרסנטית של פת"ח. הניסיון לצייר את החברה ה"פלשתינית" כספקטרום, שיסודותיו הקיצוניים מאיימים עלינו אבל יסודותיו המתונים הם בני שיח - הוא פנטזיה חסרת בסיס, הוא הקונספציה בהתגלמותה, הוא חזרה להזיות אוסלו. הרעיון הלאומני הפלשתיני - הוא הרדיקלי. המשמעות האמיתית היחידה של דה־רדיקליזציה היא דה־פלשתיניזציה. המסר שעובר כשנתניהו אינו מסוגל להגיד את זה הוא שאין נכונות אמיתית לעשות

את זה. אסור אף פעם להתעייף או להתבייש מלהצהיר את האמת ההיסטורית הלא נעימה: התנועה הלאומנית הפלשתינית היא חוטר של התנועה הנאצית. אמין אל־חוסייני, ממבשרי הרעיון הפלשתיני, היה קצין באס.אס., תועמלן בשירותו האישי של היטלר, שמטרתו הייתה לגייס לוחמים צ'צ'נים מוסלמים לשורות הנאצים. הדה־רדיקליזציה היחידה היא דה־פלשתיניזציה. מי שלא מסוגל להגיד את זה משול למי שמפגין שפה רפה כלפי הנאצים. זהו המקום המצער שבו נמצאת כעת מדיניות החוץ הישראלית, זה סוד חולשתה המדינית.

המפלצת העזתית חשפה את פניה בטבח שמיני עצרת. היא ציידה בכך את ההסברה הישראלית בתחמושת שמאפשרת לתקוף את המנוע האידאולוגי שדחף את הצורך: הרעיון הלאומני הפלשתיני. כל עוד ישראל נמנעת מלהכריז ברורות על דה־פלשתיניזציה, אין לנו באמת תוכנית ליום שאחרי. לכל הפחות אין לנו תוכנית טובה מספיק.

בצלאל סמוטריץ'

דרישה מתוך שותפות והערכה

רק מתוך הערכה עמוקה וכנה למסירות הנפש של הציבור החרדי ללימוד התורה, אפשר גם להציג דרישה לשותפות בביטחון המדינה כתביעה יהודית, תורנית ומוסרית - ללא שנאה, מחלוקת והתנגחות ומבלי לפרק את המחנה הלאומי

לחדש בה חידושים גדולים ולחנך דורות של תלמידים לאורה; אצל אמא מחנכת ובת למשפחה חלוצית שורשית של ראשית ימי הציונות. ובד בבד ממש גדלתי בבית שהיה קשור בלב ובנפש לגדולי תורה ענקיים של הדור הקודם מהציבור החרדי, מבלי לראות בכך כל סתירה. את העשייה הציבורית שלי התחלתי כמנהל ישיבה, וזכיתי לייסד את איגוד הישיבות הגבוהות הציוניות. בכל שנותיי במערכת הפוליטית אני עמל על זקיפת קומתה של הציונות הדתית. לשם כך נכנסתי לפוליטיקה - כדי שתהיה מפלגה ציונית דתית גאה, שנושאת את סט הערכים השלם שלנו - עם, ארץ ותורה - באמונה ובזקפות קומה, מתוך אחריות לעם ישראל כולו, בהשתלבות אך לא בהיטמעות, בלי להתבטל בפני אף אחד. לא בפני החילונים ולא בפני החרדים. במובן מסוים, אולי דווקא מי שחי בביטחון המלא בצדקת הדרך הציונית־דתית יכול להתחבר לציבור החרדי ממקום טבעי, ללא רגשי נחיתות ומבלי להרגיש מאוים. אני מאמין שדווקא מתוך נקודת המוצא הזאת ניתן יהיה בעזרת השם למצוא את הגשרים ולחולל שינוי גם בנושא הגיוס. נקודת מוצא שמוקירה מאוד את התורה ולימודה ומוקירה מאוד את מצוות השירות הצבאי, שמעריכה מאוד את הציבור החרדי ומציבה בפניו את התביעה לשותפות בביטחון המדינה ממקום כן ועמוק כתביעה יהודית, תורנית ומוסרית. לא חלילה ממקום של שנאה, מחלוקת והתנגחות, ומבלי לפרק את המחנה הלאומי.

הוא אותו ציבור לאומי עם נשמה כללית שהרב קוק חיבק בשל כך ולמרות כפירתו. חלקים גדולים ממנו בודאי הם כאלה, וסגולת ישראל הזאת מתגלה בחודשים האחרונים בשיא תפארתה בשדה הקרב ועורף. אחרים אולי הלכו לאיבוד. מה שבטוח, הציבור החרדי עובר תמורות גדולות מאוד ביחסו למדינה ולתהליכי שיבת ציון. זה עוד רחוק מלהיות מושלם, וזה גם בא עדיין פחות ממקום אידאולוגי ותורני ויותר ממקום פרקטי, ועל רקע שנים רבות של חיים משותפים, גודל, קדמה, פתיחות לעולם וכדומה, אבל להערכתי אנחנו בדרך הנכונה.

כך או כך, יש לנו מחלוקות אידאולוגיות נוקבות עם השותפים שלנו משני הצדדים - עם החרדים על הציונות ועם החילונים על האלוקות והתורה. עם אלו ואלו אנחנו מתווכחים, את אלו ואלו אנחנו אוהבים ומרגישים אליהם קרבת אחים, לאלו ולאלו יש לנו אחריות, ועם אלו ואלו אנחנו משתפים פעולה בנקודות ההשקה שבהן ניתן להגיע להסכמות כדי לקדם את עולם הערכים שאנחנו מבקשים לקדם במדינת ישראל.

אבל איכשהו, באזורים מסוימים בציבור שלנו, מי שאוהב ומשתף פעולה עם החרדים מואשם אוטומטית בהתרפסות והתבטלות כלפיהם - טענות שאינן נשמעות כלפי מי שמשתף פעולה עם החילונים, וזה כבר עיוות שהגיע הזמן להשתחרר ממנו. באופן אישי גדלתי בבית מובהק של תורת ארץ ישראל, אצל אבא תלמיד חכם, מתלמידי הרב צבי יהודה קוק, תוצר מובהק וגאה של תורת ארץ ישראל הגואלת, ומי שזוכה

כיהודים מאמינים, אנחנו יודעים שמכל צרה צומחת ישועה. ומהמלחמה הקשה הזאת צריכות לצמוח ישועות רבות בתחומים רבים. צריך לצמוח תהליך של התפכחות מאשליית הכניעה והנסיונות, תהליך של חיזוק ההתיישבות, של חיבור עמוק יותר לזהות היהודית והלאומית, תהליך של אחדות וכבוד לאומי, וכן - גם תהליך של חיזוק השותפות של הציבור החרדי במדינת ישראל בכלל ובשירות הצבאי בפרט. אני מאמין שאנחנו בצומת דרכים היסטורי שיכול וצריך להביא לפריצת דרך של ממש בעניין הזה, ושדווקא מתוך השותפות והקרבה אפשר יהיה בעזרת השם לחולל שינוי היסטורי. הציונות הדתית יכולה וצריכה להיות בעבור הציבור החרדי מודל והשראה לתורת חיים שיש בה אהבת תורה ויראת שמים וחיבור מלא לכל מרחבי העשייה במדינת ישראל, ובכלל זה לעשייה הביטחונית בצבא ההגנה לישראל. בנחישות, באחריות ובסבלנות, לא בפתרונות קסם המבוססים על דרישה לא ריאלית לשנות "הכול כאן ועכשיו", ובעיקר - בלי לשחק לידיהם של מי שמבקשים לדווע פילוג ומחלוקת ולהביא לפירוק המחנה הלאומי ולעליית השמאל לשלטון.

אודה ולא אבוש. אני אוהב מאוד את הציבור החרדי וחש אליו קרבה גדולה. לצד המחלוקות התורניות והאידאולוגיות העמוקות בינינו על היחס לראשית צמיחת גאולתנו וכל מה שגור מכך, אני מעריך מאוד את הציבור החרדי על הרבה מאוד דברים טובים שיש בו. מסירות נפש על לימוד התורה ונכונות להסתפק במועט,

דעות

הרב צבי קורן

תנו להם לבחור

בניגוד לחשש מפניו, חינוך תורני מגוון חושף בפני הדור הצעיר דרכים רבות לילך בהן ומאפשר לו לבחור ולסלול את דרכו המדויקת והעמוקה בעבודת השם

השכיל להתייעץ עם רב אחר, מחוץ לישיבה, וכך התלמיד חווה חיבור מצוין עם אחת הישיבות שאותו רב סיפר לו עליהן. ראש הישיבה היה עלול לגרום לתוצאה מאוד לא רצויה. אילו לימדו באותה ישיבה גם ר"מים עם גוון תורני אחר - הסכנה הזאת הייתה נמנעת מראש.

את השיקולים האלה העליתי בשיחות עם רבני קהילות ואנשי חינוך. רבים מהם אמרו לי: "אני לא רוצה שהתלמידים שלי ישמעו דעה שאני לא מסכים איתה". רבותיי הנכבדים, עם כל הכבוד הראוי - אני חולק עליכם. אני רוצה שתלמידיי ישמעו דעות שאני לא מסכים איתן. הרי בכל מקרה בעולם היום אי אפשר להחביא דעות שאני לא רוצה שהתלמידים והתלמידות שלי ישמעו. עדיף ללמד אותם כיצד לשקול ולבחור את דרכם מתוך דרכים תורניות שונות מאשר לנסות להסתיר מהם את המחלוקות. אדרבה, זוהי הזדמנות חשובה שבה ניתן ללמד אותם איך מקיימים מחלוקת לשם שמיים.

בפרק א' במסכת עדויות ישנן כמה משניות שבהן מובאים דברי שמאי והלל, אך להלכה מתקבלות דעות אחרות. על כך שואלת המשנה: "ולמה מזכירין את דברי שמאי והלל לבטלה?" והמשנה עונה: "ללמד לדורות הבאים שלא יהא אדם עומד על דבריו, שהרי אבות העולם לא עמדו על דבריהם". לרבי יהודה הנשיא חשוב ללמד

מציאותיים: הקצוות הרחוקים ביותר של מגוון השקפות העולם הקיימות בציבור הדתי־לאומי יתקשו להתנהל במוסד חינוכי אחד. אבל יצירת מגוון כלשהו של מחנכים ומחנכות שלא בהכרח מסכימים על כל דבר קטן וגדול - זה בהחלט אפשרי, והתנהלות כזאת תלמד את התלמידים שיעור חשוב להמשך דרכם.

בואו נתקדם מהתיאוריה אל מה שעולה מהשטח: תלמידה בתיכון דתי לבנות הקשתה קושיות רבות ותקיפות בנוגע לכל דבר תורני. למרות מאמצים ראויים להערכה של המחנכת שלה, היא לא הצליחה להגיע לליבה של התלמידה. בתבונתה הפנתה המחנכת את התלמידה לחבר אחר בצוות החינוכי, שהשקפותיו שונות משלה - איתו התלמידה הזדהתה, ובהדרכתו היא בחרה במסלול תורני גם לאחר סיום התיכון, מסלול שמתאים לנשמה שלה. המחנכת ראויה להערכה רבה, אבל כל זה לא היה אפשרי אם לא היו באותו מוסד חינוכי אנשי חינוך בעלי השקפות עולם תורניות שונות.

לעומת זאת בישיבה מסוימת ראש הישיבה לא הזדהה עם הכיוון הדתי שחיפש אחד התלמידים וניסה לכוון אותו לישיבות שאיתן הוא מזדהה. התלמיד לא התחבר לאף אחת מהישיבות האלה, והיה נראה שהוא לא ימצא ישיבה שבה הוא ירצה ללמוד אחרי סיום התיכון. אביו של התלמיד

השקפות עולם דתיות שונות במוסד חינוכי אחד - האם זה אפשרי? ומדוע יש לנהל מוסד חינוכי בצורה כזאת? ראשית, מצד האמת, אין אף בית מדרש שכל האמת מונחת אצלו. האחד והיחיד שכל האמת מונחת אצלו הוא בורא עולם. כולנו מכוונים לשם שמיים, אבל דרכינו שונות. לכן חשוב ללמד את בנינו ובנותינו כיצד לקיים מחלוקת לשם שמיים, ולבחור את דרכם מתוך מודעות לדרכים השונות שהם יכולים לבחור.

שנית, מעשית, באופן טבעי השאיפה של החינוך הדתי היא שתלמידינו ידבקו באמונה, בלימוד תורה ובשמירת מצוות. אם הם פוגשים נתיב אחד ויחיד של עבודת השם - מי שזה מתאים לו ידבק בדרך הזאת, אבל מי שמסיבה כלשהי, פנימית או חיצונית, הדרך הזאת אינה נכונה בעבורו, לא ימצא נתיב של שמירת מצוות שנכון לו. אין לאף אחד תוכנית "ביטוח דתיות", אבל דווקא כשצעירים וצעירות יפגשו נתיבים שונים זה עשוי לאפשר ליותר בוגרים של החינוך הדתי להמשיך בדרך דתית מתוך בחירה.

גם אחים ואחיות שגדלו באותו בית עשויים להיות שונים מאוד זה מזה. האם אותו מוסד מתאים בהכרח לכל האחים? לכן חשוב מאוד שכל נער ונערה יוכלו לחוות חינוך שיש בו יותר מאשר גוון תורני אחד ויחיד. דווקא כך כל אחד מהם יוכל למצוא את הנתיב התורני שלו. בואו נהיה

הרב שמואל ניב והרב יהודה יונגסטר

אפילו חתן מחדרו

דווקא בימים אלו של מלחמה על הבית חובה לתקן את העוול ולהשמיע קול תורני חד וברור שדוחה את הפטור הגורף מגיוס לבחורי ישיבה

כולם", כמשמעו), ולכן כל מי שאינו לומד יוכל להצדיק את קיומו רק אם הוא משרת את הלומדים. מתוך כך, מי שאינו לומד בישיבה - בדן הוא שיעבוד כדי לפרנס את הלומדים, ויצא להילחם עד מסירת נפשו כדי להגן על הלומדים, והלומדים אינם צריכים לחוש שום הכרת טובה כלפיהם.

על עיוות זה נציין רק שכבר הקדים לו הרמב"ם רפואה כשכתב: "וסוף אדם זה שיהא מלסטם את הבריות" (הלכות תלמוד תורה ג, י), פירוש: מכיוון שלפי דעתו העקומה מגיע לו שיפרנסו אותו, אם לא נותנים לו מרצונם - ייקח בכוח את מה שהוא חושב שמגיע לו.

סוף דבר, אנו סבורים שחובה להשמיע קול תורני ברור הדוחה לחלוטין את הפטור הגורף לבחורי ישיבה מגיוס. זו אינה העת לאחוז בפלך השתיקה. והוא רחום יכפר עוון.

הרב ניב הוא מחבר סדרת 'צפונות בתורה' וספרים נוספים; הרב יונגסטר הוא רב קהילת 'שירת אהרן' בגבעת שמואל

בעקבות מלחמת ההגנה שאנו נתונים בה שב למרכז הבמה הדיון בשאלה אם על פי תורתנו חלה חובת שירות צבאי לעזרת ישראל מיד צר גם על תלמידי ישיבות. לא ניכנס כאן להתפלמסות פסבדו־הלכתית בעניין שההלכה בו חדה וברורה כביעתא בכותחא, ולא נתווכח עם הפרשנות שמציעים מצדדי הפטור למקורות השונים ולתפיסות היסוד היהודיות. טענתנו היא שגם לפי מקורות אלה ותפיסת עולם זו הדרישה לפטור משירות צבאי היא עוול מוסרי ויהודי גדול.

אחת הטענות הנשמעות תדיר נסמכת על האגדתא בעניינו של אברהם שיוצא למלחמה להצלת לוט. במסכת נדרים (לב, א) אומרת הגמרא שאברהם נענש על כך, משום "שעשה אנגריא בתלמידי חכמים" והוציאם להילחם במקום להניחם במקומם ללמוד תורה. גם אם כוונת בעל אגדה זו היא כמשמעת מפשט הדברים וזו היא דעתו, היכן ראינו בתולדות פסיקת ההלכה שיש בכוחם של דברי אגדה לדחות הלכה פשוטה המזייבת את כולם, אפילו חתן מחזרו וכלה מחופתה, לצאת להצלת ישראל מיד צר העומד עליהם? אף שהבטחנו שלא להתפלמס עם הפירוש החרדי

ישראל מקור הברכה

אין לקחת צדקה מגויים משום חילול השם ← צדקה מגויים גורמת אף להמשך הגלות ועיכוב הגאולה ← יש לבחון בכובד ראש שמא תקציבי הסיוע שמדינת ישראל מקבלת מארצות הברית הם בכלל איסור קבלת צדקה מנוכרים

שמתקשה להסתדר בכוחות עצמו ונוזק לסיוע, ואין זה משנה אם יקנה בסיוע אוכל או רהיטים או אמצעי ביטחון. ויש טוענים שכספי הסיוע הם בעצם כספים שארצות הברית משקיעה בישראל כדי שתשמור בעבודה על האינטרסים שלה במזרח התיכון ותסייע לה בפיתוח אמצעי לחימה חדישים. אכן אם הסיוע יוגדר כשיתוף פעולה מכובד, ששני הצדדים מעוניינים בו בשווה, לא ייחשב הדבר כצדקה. אבל לשם כך צריך לבטל את כספי הסיוע השנתיים, ועל כל שיתוף פעולה לסכם באופן פרטי כמה כל צד משקיע, כפי שנוהגים שותפים.

השאלה הגדולה

אומנם יש טוענים שבלא הסיוע מדינת ישראל תתקשה לעמוד במלחמתה נגד אויביה, ואזי מפני הדוחק מותר לקבל את הסיוע. טענה זו אכן צריכה להישקל על ידי מנהיגי ישראל בכובד ראש, תוך שהם זוכרים בכל עת שיש להתאמץ מאוד להשתחרר מהצורך לקבל צדקה מנוכרים. שכן העובדה שמדינת ישראל מקבלת סיוע היא מצב של חילול השם, שגורם למדינת ישראל להיות משועבדת לאינטרסים של מדינות זרות ומונע ממנה להגשים את שאיפותיה בעצמאות.

מצבנו לפני חמישים שנה וכיום

בשעה שמדינת ישראל הייתה ענייה ונוזקה לעזרה (בשלהי מלחמת ההתשה בתשל"א) כתב הרב מרדכי פרום זצ"ל, ר"מ בשיבת מרכז הרב, שמותר לקבל סיוע ממדינות זרות, כי מדינת ישראל היא מדינה עצמאית ועם ישראל כבר אינו בגלות, וממילא אין חשש שבקבלת צדקה מאריכים את הגלות. בנוסף לכך יש להתיר זאת מפני שאנחנו מוקפים אויבים רבים, ומדובר בפיקוח נפש לכלל (קובץ 'זכור זאת ליעקב'). בשנת תש"ץ (תחומין יא), התלבט הרב בן ציון קריגר אם עדיין יש בזה הכרח שלא יגונה או לא. אולם בינתיים מצבנו השתנה מאוד. בשנת תש"ץ (1990) התמ"ג השנתי של ישראל היה כ-61 מיליארד דולר, והסיוע האמריקאי שעמד על סך של שלושה מיליארד דולר היה כחמישה אחוזים ממנו. בשנת תשפ"ג (2023) התוצר של ישראל עמד על 488 מיליארד דולר בשנה, והסיוע השנתי על 3.8 מיליארד דולר, כך שהוא מהווה רק 0.8 אחוז.

יתר על כן, לדעת כלכלנים שונים ישראל מפסידה כסף בעקבות קבלת הסיוע, שכן קבלתו מותנית בהגבלות קשות על תעשיית הנשק ועל עסקאות גדולות עם מדינות שונות בעולם בתחום הביטחון.

על כן ראוי שמקבלי ההחלטות ישקלו בכובד ראש את האפשרות לוותר על כספי הסיוע, כדי לחזק את עצמאותנו ולהעצים את הישגינו בתחום הכלכלה, הביטחון והחברה, ולמלא את ייעודנו להיות מקור ברכה לכל אומות העולם. ■

נוכרים יחד עם עניי ישראל (גיטין סא, א; רש"י בבא בתרא יא, א, "דלא"). וזה האיש שסיפר לרבי אמי על רבא שקיבל את כסף הצדקה מאיפרא הורמיו לא סיים את הסיפור בכך שרבא הקפיד לפרנס בכך עניי נוכרים, ועבר בכך על איסור לשון הרע. ואולי חטא בשוגג, שהואיל ורבא נתן את הצדקה בסתר לעניי גויים, כדי שלא ייוודע הדבר למלכות, חשב המספר שפרנס בכך עניי ישראל. אומנם במקרה אחר שלחה איפרא הורמיו לרב יוסף סכום גדול לצדקה וביקשה במפורש שיעשה בו "מצווה רבה". וכיוון שכך, אם היה רב יוסף מסב את הצדקה לצורכי עניים נוכרים שאינם "מצווה רבה", היה עובר על איסור גנבת דעת (חולין צד, א), לפיכך השתמש רב יוסף בכספה לפדיון שבויים יהודים, שזו הצדקה המעולה (בבא בתרא ח, א; תוספות "יתיב").

הבעיה בקבלת כספי הסיוע מארצות הברית

בימינו יש מקום לחשוב שתקציבי הסיוע שמדינת ישראל מקבלת מארצות הברית הם בכלל איסור קבלת צדקה מנוכרים, שכן יש חילול השם בכך שמדינת ישראל נצרכת לעזרה ואינה מתמודדת בכוחות עצמה עם האתגרים שבפניה. ואם בקבלת צדקה של יהודי יחיד יש חילול השם, על אחת כמה וכמה כאשר מדינת ישראל מקבלת סיוע. בנוסף לכך, בעקבות קבלת הסיוע מדינת ישראל נאלצת לקבל מארצות הברית וממדינות נוספות תכתיבים שפוגעים בקיום מצוות יישוב הארץ וביכולתה להכריע את אויביה, ובכך עול הגלות נמשך במידה מסוימת על צווארנו.

אומנם יש טוענים שהואיל ובארצות הברית חיים יהודים רבים, הסיוע שמגיע מארצות הברית אינו נחשב סיוע מנוכרים אלא מקופה משותפת. אולם בפועל מכיוון שמדובר במדינה גדולה בעלת אינטרסים מובהקים, ורק שני אחוזים מאזרחי ארצות הברית הם יהודים, לא ניתן להגדיר את הסיוע כמגיע מקופה של שותפים נוכרים ויהודים.

צדקה לעומת שותפות

ואין לטעון שהואיל והסיוע אינו מיועד לעניי ישראל הוא נחשב מתנה ולא צדקה. משום שמתנה היא לאדם שמסתדר בכוחות עצמו ואינו נזקק לעזרה, והענקת המתנה נועדה להביע את הקשר אליו ולשמחו. לעומת זאת צדקה היא למי

יש שהתירו זאת כאשר הנוכרי אינו תורם דווקא ליהודים אלא תורם ליהודים כנוכרים, שאז אין לו בכך מצווה גדולה (ט"ז), או שהאיסור לקבל צדקה בצנעה הוא רק משר ולא מאדם פרטי (רבי חיים פלאג'י).

אולם למעשה, כל עוד עניי ישראל יכולים להתקיים בדוחק, גם בצנעה אין לקבל צדקה מנוכרים. מפני שבכל קבלת צדקה מנוכרים יש חילול השם ובושה, שישאל אחיהם אינם מפרנסים אותם ונוכרים מקיימים אותם, ובכך אנחנו ממשיכים להיות תלויים בנוכרים ועול הגלות נמשך על צווארנו (ראשון לציון לשו"ע יו"ד רנד, ב; בית הלל א; ערוה"ש א).

קבלת צדקה מנוכרים צדיקים

מותר לקבל צדקה מנוכרי כשר שמקיים שבע מצוות בני נח. בהזדמנות אחרת נברר מיהו נוכרי כשר, ונבאר שגם זה בדיעבד.

איסור קבלת צדקה משרים ומדינות

אסור ליהודים לקבל צדקה משרים ומדינות, שאם כאשר מקבלים מיחידים משפילים את כבוד ישראל ומאריכים את הגלות, על אחת כמה וכמה כאשר מקבלים משרים ומדינות. ורק כאשר הסירוב לקבל את התרומה עלול לסכן את ישראל, משום "שלום מלכות" מותר לקבלה. וכפי שמסופר בתלמוד (בבא בתרא י, ב) על איפרא הורמיו, אמו של מלך פרס, ששלחה ארבע מאות דינרים לרבי אמי כדי שיחלקם לעניים. ואף שאיפרא הורמיו נודעה באופן אישי כצדקה, מכיוון שהייתה אִם המלך ששעבד את ישראל, סירב רבי אמי לקבל את תרומתה.

שלחה איפרא הורמיו את ארבע מאות הדינרים לרבא, והוא קיבלם. סיפרו זאת לרבי אמי והקפיד על רבא, וטען נגדו היאך הקל לפרנס עניי ישראל בצדקה של נוכרים ולא חשש שבכך הוא מאריך את הגלות, שנאמר: "ביבוש קצירה תישברנה, נשים באות מאירות אותה" (ישעיהו כז, יא).

אולם סיפרה הגמרא שרבא קיבל את התרומה משום שלום מלכות, שאם היה מסרב לקבל היו עלולים לנטור על כך לישראל. לאחר מכן, בלא שאיפרא הורמיו ידעה מכך, חילק את הצדקה לעניי נוכרים. ולא הייתה בכך גנבת דעת כלפי איפרא הורמיו, שכן ידוע שישאל מפרנסים עניי

אסור ליהודי לקבל צדקה מנוכרים. האיסור לקבל צדקה הוא משום חילול השם, שלא יאמרו הגויים: כמה בזויים היהודים וכמה בזויה דתם, שאינם מפרנסים את ענייהם ובני עמים אחרים נצרכים לפרנסם (שו"ע יו"ד רנד, א; ש"ך, ט"ז ולבוש א). אמנם תרומות לבית הכנסת וצורכי ציבור מותר לקבל, מפני שאין בקבלתם ביטוי להזדקקות משפילה. אבל בקבלת צדקה יש חילול השם, כי ייעודם להיות אור לגויים ולהשפיע טובה וברכה לכל העמים. וכשהם נזקקים לעזרת הנוכרים הם משפילים את עצמם ומועלים בתפקידם. וכן אמרו חכמים: משרבו מקבלי צדקה מן עובדי הכוכבים - נעשו ישראל למטה והנוכרים למעלה, ישראל מאחור והנוכרים לפנים (סוטה מז, ב; בגמרא מובאים הדברים בלשון סגי נהור).

קבלת צדקה מגויים מעכבת את הגאולה

עוד אמרו חכמים (בבא בתרא י, ב) שכאשר ישראל מקבלים צדקה הגויים מתגאים על ישראל ובזים להם, ומתחזקים להמשיך בדרךם לשעבד את ישראל. לכן יהודים שמקבלים מהם צדקה גורמים להמשך הגלות ומעכבים את הגאולה, שנאמר: "ביבוש קצירה תישברנה, נשים באות מאירות אותה, כי לא עם בינות הוא, על כן לא ירחמנו עושהו ויוצרו לא יחוננו" (ישעיהו כז, יא). כלומר, כאשר יתייבשו ויכלו זכויותיהם של הגויים שמשעבדים את ישראל, יהיו כקש יבש שנשבר בקלות ונשרף, וישראל ישתחררו מהם. אבל כאשר ישראל נוהגים שלא בתבונה ומקבלים מהם צדקה מתרבות זכויות הגויים, והם ממשיכים לשעבד את ישראל, וה' אינו מרחם על ישראל לגואלם.

עוד אמרו חכמים (סנהדרין כו, ב) שהעובר ומקבל צדקה מנוכרי בפרהסיה - פסול לעדות, שהואיל וחטא בחילול השם מחמת תאוות ממון, יש לחשוב שישקר בעדותו בעבור שוחד (רש"י). בנוסף, כיוון שהסכים לבזות את כבודו בקבלת צדקה בפרהסיה מנוכרי, יש חשש שיסכים לבזות את כבודו בעדות שקר (רמב"ם עדות יא, ה).

בלית ברירה מותר לקבל צדקה מנוכרים

האיסור לקבל צדקה מנוכרים הוא בתנאי שהעני יכול להתקיים בדוחק בלא זאת, אבל אם אינו יכול להתקיים מותר לו לקבל מנוכרים צדקה בצנעה. וכשאין נותנים לו בצנעה, ואין יהודים שיכולים לפרנסו, רשאי לקבל את הצדקה בפרהסיה, ואינו נפסל בכך לעדות הואיל ועשה זאת מחמת האונס (רמב"ם שם, ובמתנות עניים ח, ט; שו"ע רנד, א, ראשון לציון, ערוה"ש).

דעות מקילות וההלכה

יש מקילים לעני פרטי לקבל צדקה בצנעה, כי לדעתם האיסור הוא דווקא לגבאי צדקה (דרישה).

דובים של אהבה

רחלי פורת התייתמה מאביה כתינוקת במלחמת יום כיפור. כשראתה את יתומי המלחמה הנוכחית, החליטה לתת להם חיבוק מסוג מיוחד ← לנשות חיילי הקבע והסדיר מגיע לקבל יחס טוב יותר מהמדינה

→ חיבוק מהאב שאיננו. הדובי של רחלי פורת

שמענו קצת פחות על אימהות החיילים. אבל "נשות הסדירים" זה צירוף מילים שכמעט לא שמענו, ואולי פספסנו בגדול. גם אני באופן אישי החמצתי את קבוצת ההתייחסות הזאת, עד שביום ראשון האחרון, בשיעור לנשים במסגרת ארגון צל"ש הנפלא, הן האירו את עיניי. אז ככה: כל המיזמים הנפלאים וכל המבצעים, ההנחות והנופשים שמיועדים למילואימניקים או לנשות מגויסים מדלגים באופן אלגנטי על נשות הקבע והסדיר. תחשבו על הסיטואציה: אישה לבדה עם ילדים קטנים, הכול עליה, היא דואגת בדיוק כמו כל אשת מילואים, היא רואה אותו הרבה פחות מאשת מילואים, מפני שאנשי הסדיר והקבע אחרונים לצאת לחופשות ובכלל לצאת מעזה. פתאום, בתוך מלחמת ההתשה הזאת, מגיע אליה איזה פרסום הטבה ל"אישה של...", אולי גלידה שווה, קפה חם, אולי איזה חוג פילאטיס או ספא מפנק. היא מקלידה בהתרגשות את הקוד, את המספר האישי של בעלה, מכירה בעל פה, ואז מחזיר לה המסך דקירה חדה: "אינך זכאית". אולי את מודאגת, אולי אינך ישנה בלילות, אולי משך הזמן אצלך ארוך יותר, אבל אינך זכאית. אחר כך תגלי שגם החוקים בכנסת להטבות אנשי המילואים ובני משפחותיהם אינם כוללים אותך. נראה לי שאחרי כמעט חצי שנה של לחימה היחס הזה חייב להשתנות.

כיכר החטופים החדשה

ואם כבר מדברים על שינויים, אז אולי לא כולנו ערים לזה, אבל כיכר החטופים שינתה את פניה. ראש המטה הקודם, שהוביל דרך מסוימת שלא בהכרח יכולה לאחד סביבה את כולנו, כבר איננו בתפקיד. המטה החדש מבקש לחבר את כולם באמת ונושא בשורה חדשה. אם נסעתם באיילון לאחרונה, בוודאי ראיתם ש"עכשיו ובכל מחיר" הוחלף ב"מחזירים את הכבוד. מחזירים את החטופים". ועכשיו בעיניי הזמן של כל הציבור להיות שם. כל מי שהרגיש אי נוחות בגלל המסרים הקודמים, כל מי שחשש שזה יחליש או יגרום חליה לכניעה לתנכתיבי החמאס - עכשיו הזמן לחזור לשם ולחבק בגדול את האנשים בשעתם הקשה. הציבור הדתי חייב לאמץ אותם אל ליבו. בלי פוליטיקה. נקי. והנה הצעה מעשית: משפחתו של הקצין עומר נאוטרה מארגנת מדי מוצאי שבת מלווה מלכה בכיכר החטופים. שרים שם שירי קודש ושירי ארץ ישראל, ויש שם באמת מקום לכולם-כולם. תשע וחצי במוצ"ש. הפעם יהיה שם דוד ד'אור. צריך את כולם. בואו. ■

פתאום, בתוך מלחמת ההתשה הזאת, מגיע אליה איזה פרסום הטבה ל"אישה של...", אולי גלידה שווה, קפה חם, אולי איזה חוג פילאטיס או ספא מפנק. היא מקלידה בהתרגשות את הקוד, את המספר האישי של בעלה, מכירה בעל פה, ואז מחזיר לה המסך דקירה חדה: "אינך זכאית"

הדובי של רחלי

במהלך המלחמה נערכה גם אוכרה לאבא של רחלי, רפי שטרן הי"ד. בלי ידיעתה הכינה לה משפחתה דובי משלה לחבק. על בטנו של הדובי תמונה - אבא רפי מחבק את רחלי בת החודש. אני לא יודע אם רחלי מחבקת את הדובי שלה בלילה, היא כבר גדולה, אבל בזכות התמונה הזאת שעל הדובי באו לעולם כל כך הרבה דובים של אהבה, וילדים בצערם שיש להם את מי לחבק. בשמם אני אומר תודה.

נשות הקבע והסדיר

שמענו הרבה על נשות המילואימניקים, ובצדק,

השנים. היא מספרת איך אפשר לחיות ואפילו לבנות חיים שמחים ומוצלחים על אף מה שקרה לה. גם האחיות שלה מצרפות מכתב משלהן, מספרות שיש לאבא של רחלי מקום גם בעולם שלהן. עם הדובי, התמונה והמכתב הן נוסעות בכל הארץ לחלק ולתת חיבוק של תקווה, ועל אף שמדובר בדובי - זה ההפך הגמור מחיבוק דוב. וזה הרבה יותר מדובי, זו הצצה לרגע אל העתיד, וזה אוויר לנשימה בשביל אמא צעירה שעולמה חרב עליה. לא, אין להן מלאי של דובים, חלילה חלילה שיהיה כזה. זה מיזם שבא לעולם בתפילה להסתלק ממנו עכשיו ומיד, שלא נודק עוד לאף דוב ותמונה ולאף מכתב מנחם.

פלונטר משפחתי

את רחלי אני מכיר מזמן. היא רחלי פורת מאז שהתחתנה, אבל הכרתי אותה כרחלי כאהן, הבת של דוד ונאווה מפסגות, אף שהיא בכלל התחילה את דרכה בעולם כרחלי שטרן, הבת של רפי ונאווה מירושלים. הסתבכתם? זה באמת מסובך. אז ככה: רפי ונאווה היו נשואים. רחלי, בתם היחידה, נולדה לאושרם כשהיו רפי בן עשרים ושש ונאווה בת עשרים וארבע. אבל האושר נגדע כעבור חודשיים וחצי, לקראת סוף מלחמת יום כיפור, כשנאווה איבדה את רפי. רחלי התינוקת אפילו לא ידעה מה איבדה. למעלה מארבע שנים גידלה נאווה לבדה את בתה היחידה עד שהכירה את דוד והתחתנה שנית. כך נולדו לרחלי חמש אחיות ואח. אני מכיר את כולם, קסם של משפחה.

תמונה אחת

המלחמה הזאת תפסה את רחלי, כמו את כולנו, לא מוכנה. בן נלחם בעזה, בת יוצאת למאה ימי מילואים וחתן מגויס לגוש עציון, דאגות מתרצצות בראש, אולי מקבלות תאוצה נוספת בשל סיפור חייה. כמו רבים אחרים היא מנתבת את הדאגות למתנות קטנות, מבשלת לחיילים ולנשות מילואימניקים, עד שהיא נתקלת בתמונת חייה: אבא מחבק תינוקת. האב נפל בעזה. הוא לא ישוב לחבק. התמונה הזאת הולכת עם רחלי כל היום וכל הלילה, לא מרפה. חברה שלה, באיזה מיץ קשר טלפתי, שולחת לה את אותה התמונה בדיוק וכותבת לה: אולי תתקשרי אל האישה? את תדעי מה להגיד. אולי תכתבי לה.

היא יושבת לכתוב לאלמנה הצעירה, אבל הילדה שבה משתלטת על המילים וכותבת לתינוקת, זו שלא הספיקה להכיר מספיק כדי לא לשכוח. היא מספרת לה על עצמה, כותבת לה איך אבא שלא באמת הכירה מעולם לא עזב אותה, מפני שבבית החדש שאמא הקימה ממשיכים לחיות אותו ולדבר עליו. כותבת לה שיבואו לה ימים יפים בצד הכאב ושבכוחה לחיות ולחיות טוב, יחד עם הזיכרון על אבא שאמא תדאג לשמור בה. היא כותבת לתינוקת, אבל כותבת בעצם גם לאמא.

חיבוק טוב

הלואי שהמלחמה הזאת הייתה מסתכמת בתמונה נוראית אחת. עוד נשים צעירות התבשרו, עוד ילדים וילדות קטנים מדי, וחשש מרחף שחלילה לא ידעו ולא יכירו. ורחלי כבר לא מסתפקת במכתב. "חבקי אחיותיה היא מחליטה על מיזם משפחתי: "חבקי דובים גדולים מתוך שנתך". הן רוכשות דובי לילדים קטנים מאוד שאיבדו את אביהם במלחמה. אל הדובי הן מצמידות תמונה של הילד או הילדה, לפעמים התינוק או התינוקת, מחובקים עם האב. אל הדובי והתמונה מצטרף מכתב, לכל ילד מכתב קצת אחר ואישי, ולכן אינני מביא כאן את נוסח המכתב עצמו. אבל בכל מכתב מספרת רחלי על עצמה ומסבירה כמה אבא שכמעט לא הכירה נוכח, חי וקיים בחייה לאורך

לטובת כולם

נציגי המפלגות שנבחרו לרשויות המקומיות מחויבים בשליחותם הציבורית לראות לנגד עיניהם את טובת הציבור כולו, ולא לפעול על בסיס אינטרסים צרים של קהל הבוחרים הספציפי שבחר בהם

שיש לה בא כוחה ומהפך בזכותה בהנהגת הציבור, שזהו דבר שאי אפשר כי אם על פי הבחירה היחסית".

אולם גם מצדדי השיטה לא העלו בדעתם כי המפלגות יראו אך ורק את טובת בוחריהן, והדבר היחיד שיעניין אותן הוא כיצד לנגוס נתח גדול יותר בעוגת התקציב הציבורית. כשם שדיין שנבחר בדרך של זבל"א חייב

אחת הדילמות הניצבות בפני המצביע הדתי לרשות המקומית היא האם להצביע למפלגה סקטוריאלית אשר תדאג לצורכי המגזר שאליו הוא משתייך, או להצביע למפלגה כללית שתנהל את העיר באופן הראוי מבחינתו. דילמה זו קיימת גם בבחירות הכלליות, אולם שם היא דילמה רכה יותר, שכן בציבור הדתי גם המפלגות הסקטוריאליות מבקשות להטביע את חותמן, ככל האפשר, על אופן התנהלות המדינה כולה.

מפלגות פוליטיות על פי דרך התורה

דילמה זו ממחישה את הדילמה שליוותה את הפוסקים החל מראשית ימי היווצרותה של שיטת הבחירות המפלגתית (השיטה הרשימתית־יחסית). זו נוצרה בשל העובדה כי ההלכה דורשת ממנהיגי הציבור לומר את דעתם אך ורק "לשם שמיים ולתקנת העיר" (מהר"ם מרוטנבורג, הגהות מיימוניות תפילה יא, א; רמ"א חו"מ קסג, א). לכן, לדעת חלק מהפוסקים הדבר עומד בסתירה גמורה לשיטת הבחירות המפלגתית שבה הבוחר אינו בוחר במי שינהיג באופן הראוי ביותר את הציבור אלא במי שישגי באופן המיטבי את האינטרסים הצרים של בוחריו המפלגה, ובלשון הרב משה אביגדור עמיאל: "מפלגות פוליטיות על פי דרך התורה - כלום אפשר לא יהיה בזה משום 'תרתי דסתר'?" (לנבוכי התקופה, עמ' 206).

מאידך גיסא, הרא"ה קוק זצ"ל (שו"ת אורח משפט חו"מ, ב) ראה את היתרונות שבשיטה המפלגתית, שכן היא מביאה להזדהות של חלקים רחבים יותר בציבור עם החלטות המתקבלות על ידי השלטון. הרב קוק משווה את השיטה לדין זבל"א (ראשי תיבות: זה בורר לו אחד. כלומר שכל אחד מבעלי הדין בוחר דיין מטעמו). בדין זה, הלקוח מתחום המשפט הפרטי, מתאפשר לצדדים לבנות ביחד את ההרכב שידון בעניינם באופן הבא: כל אחד מהצדדים יבחר בדיין אחד לפי טעמו, ושני הדיינים יצרפו אליהם בהסכמה דיין שלישי. מלבד העובדה שהשיטה מאפשרת את עצם קיומו של הדיון, היא תסייע לצדדים לקבל על עצמם את פסק הדין ולבצעו מתוך הבנה והשלמה (רש"י סנהדרין כג, א ד"ה יצא). לדעת הרב קוק תוצאה דומה ואף טובה יותר מושגת באמצעות שיטת הבחירות המפלגתית: "שאינ לנו דרך יותר רצויה כי אם שתהיה כל מפלגה מפויסת על ידי מה שתדע

לראות לנגד עיניו בכל עת אך ורק את הוצאת הצדק לאור (רא"ש סנהדרין ג, ב), כך צריכים נציגי כל המפלגות לראות לנגד עיניהם את טובת הציבור כולו, גם אם הם חולקים בשאלה מהי טובת הציבור (על פי שו"ת תרומת הדשן סימן שדמ). לדוגמה, מפלגת החקלאים תסבור כי תמיכה של המדינה בחקלאות חשובה למדינה יותר מכול, מפלגה המייצגת קשישים תסבור כי אין חסד גדול יותר שהמדינה יכולה לעשות מאשר תמיכה בקשישים, ומפלגת לומדי התורה תהיה בטוחה בכך שעזרה כספית לציבור לומדי התורה תרים את קרן האומה כולה. כל מפלגה תמשוך לכיוון שלה וזה בסדר גמור, ובלבד שנציגי כל המפלגות חפצים בטובת הציבור כולו.

גם אם התקבל הנוהג כי נציגי המפלגות

פועלים למען האינטרסים הצרים של הציבור שבחר בהם, הרי שהדבר מבוסס על ההנחה שמאיוון כל הזוויות והאינטרסים עולה טובת הציבור כולו. התנהגות שאינה הנהגת ציבור אלא אך ורק ניסיון למשוך תקציבים מהקופה הציבורית לבוחריו המפלגה, בעבר או בעתיד, אינה שותפות בשלטון דמוקרטי אלא שתדלנות גלונית הנעשית על ידי מי שאין לו כל אחריות על הציבור בכללותו.

הבטחות לבוחר בגדר שוחד

בנוסף לכך בהתנהגות כזאת עולה חשש גדול לאיסור חמור של שוחד. אף שבתורה איסור שוחד נאמר ביחס לדיינים, נביאי ישראל התריעו מפני לקיחת שוחד גם על ידי מנהיגי ציבור (ישעיהו א, כג; מיכה ג, ט; רד"ק שם). לדעת החתם סופר (שו"ת חו"מ קס) מכיוון שבתהליך הבחירות הבוחר נדרש לקבל החלטה אשר תשפיע על הציבור כולו, איסור שוחד נכון גם ביחס אליו, ולכן קבלת שוחד בבחירות אסורה באיסור חמור, והיא אף מצדיקה את ביטול הליך הבחירות כולו. הבטחות לבוחר כי אם יבחר במועמד כזה או ברשימה אחרת הוא או קהילתו יקבלו תקציב נוסף או מבנה ציבורי לשימושם נגועות בשוחד והן אסורות. גם אם הדברים נאמרים רק במרומז באופן שלא יאפשר למשטרה לפתוח בהליך פלילי נגד נבחר הציבור בגין הבטחה למתן שוחד, אם הדבר היה ברור לבוחר ולנבחר, הדבר ברור גם לריבונו של עולם ולכן הוא אסור באיסור חמור.

בשעה שבה מתפרסמות שורות אלו תוצאות הבחירות לרשות המקומית כבר ידועות. ולכן ניתן לסיימן רק בקריאה לכל נבחריו הציבורי: כעת, אחרי שכבר נבחרתם, ראו לנגד עיניכם לא רק את טובת בוחרים אלא את טובת הציבור בכללו, לפי השקפת עולמכם. צרו שותפויות רחבות ככל האפשר אשר יביאו לידי ביטוי את צורכי המגזרים השונים, ובכל החלטה שתעמוד לפניכם יעמדו לנגד עיניכם דברי המהר"ם מרוטנבורג, אשר מבקש מכם לומר דעתכם אך ורק "לשם שמיים ולתקנת העיר". ■

הכותב הוא רב קהילת עוז והדר בפתח תקווה וחוקר במכון משפטי ארץ בעפרה, ספרו 'הרשות המקומית בהלכה' יצא לאור בהוצאת מכון כתר

שאל את הרב

בשיתוף: Yeshiva.org.il

פרנסת הבית

שאלה: שלום הרב, אני נשואה לאברך. מטבע הדברים צפוי שברגע שאסיים את הלימודים האקדמיים שלי אכנס למסלול העבודה. ובגלל שבעלי לומד בישיבה, העבודה שלי נהפכת להיות חובה, כי כרגע ההכנסה מהעבודות המודמנות של בעלי לא תספיק לנו לעוד הרבה זמן. אני יודעת שיש לי בחירה אם לחיות חיים כאלה, אבל רציתי יותר להבין.

אני מעריכה את הרבנים של בעלי וחושבת שהם אנשים גדולים, אבל אני לא מצליחה להבין למה נוצרת כזאת מציאות, שעל ידי זה שהאברכים לומדים הנשים שלהם צריכות לצאת לעבוד ולפרנס. אני מרגישה שזה מנוגד לטבע הנשי שלנו. אני מרגישה שיותר טבעי לי לרצות לעבוד בלי לחץ של צורך, ובצורת החיים הזאת יש צורך גדול. וקשה לי להבין למה בגלל הדבר הגדול הזה של לימוד תורה, אני צריכה לפעול אחרת ממה שטבעי לי. לפי הידע הלא גדול שלי אני מבינה שגם דרכה של תורה מכוונת אותנו כנשים להקשיב למה שטבעי לנו.

אני מתנצלת אם השאלה הזאת לא מנוסחת מספיק מכובד, אני כותבת אותה מתוך הערכה ללימוד התורה וללומדיה, וכדי לברר לעצמי את הנקודה הזאת.

תשובה: תחושתך אמיתית וישרה!

הרמב"ם הוא המתנגד הגדול לכך שאדם שלומד תורה צריך להתפרנס מהצדקה. כך הוא כותב בסוף הלכות תלמוד תורה, וביתר הרחבה בפירושו למשנה באבות: אל תעשם קרדום לחפור בו.

בסוגיית קבלת צדקה יש החולקים על הרמב"ם. אבל במקרה שלכם, בוודאי שכל בעל מתחייב לפרנס את משפחתו. זה מה שהוא מתחייב, בכתובה!

לצער, בדורות האחרונים נהפכה הקערה על פיה ותלמידי חכמים מורים לאברכים ללמוד ולחייב את נשותיהם לפרנס.

הרב אליקים לבנון

עשיית פעולות לפני התפילה בצבא

שאלה: אני משרת בצה"ל כטבח, ומתחיל את יום העבודה האינטנסיבי מוקדם בבוקר. המפקדים אינם מאפשרים לי להתפלל לפני העבודה (תחילת העבודה היא לפני הנץ, ככה שלקום מוקדם יותר לא אפשרי) אלא רק אחרי שעה או שעתיים של עבודה כשיורד הלחץ. רציתי לשאול, מה מותר לי לעשות לפני התפילה? האם מותר לי לאכול? האם מותר לי תוך כדי עבודה לשמוע שירים או פודקאסטים על נושאים שונים במטרה להקל את העבודה?

תשובה: אשרך שאתה עוסק בדברי מצווה על הבוקר! ההלכה היא כך: אף שאסור לאדם לעשות את מלאכתו וענייניו לפני התפילה, מכל מקום מותר לפני התפילה לעשות חפצי שמיים כלומר מצוות וצורכי ציבור, שאף צורכי ציבור נחשבים מצווה. על כן מותר לך לעבוד במטבח לפני התפילה, מפני שזה דבר מצווה. יש לקרוא קריאת שמע לפני העבודה אם יש חשש שלאחר העבודה כבר יעבור זמן קריאת שמע.

מותר לך לשמוע במהלך העבודה במטבח שירים ופודקאסטים. אומנם אסור לך לאכול עד שתתפלל, אך מותר לשתות מים לפני התפילה. ניתן גם לשתות כוס קפה או תה אם אתה צריך את זה כדי לעבוד כמו שצריך במטבח או כדי שתוכל להתפלל אחר כך כמו שצריך. במקרה שזה לא יספיק לך ואתה צריך לאכול משהו קטן שלא תהיה חלש בעבודה ובתפילה אחר כך, זה גם בסדר.

אומנם שים לב שאפשר בשעת הצורך להתפלל שחרית גם לפני הנץ - מעלות השחר. לברך על הטלית והתפילין ולקרוא קריאת שמע אפשר רק מהזמן שאדם יכול לראות את חברו ממרחק ארבע אמות (כ־50 דקות לפני הנץ).

הזמנים המדויקים מופיעים בלוחות.

מסתבר שאם תוכל להתפלל לפני העבודה לפני הנץ - זה עדיף מאשר להתפלל לאחר העבודה. כך תוכל להתחיל את היום בתפילה בצורה טובה, נקייה ורעננה לפני העבודה, ובכך גם תימנע ממצב שאתה אוכל או עושה פעולות שאינן חיוניות לפני התפילה. ועוד שבכך תימנע ממצב שאתה לא מספיק או זוכר להתפלל לאחר העבודה במטבח.

הרב דניאל קירש

ברוכה הבאה לחיבור האלוקי

"זה ממש נכון, אני מרגישה שלא משנה מה אני אבקש שהוא יעשה עבורי, אני לא מתמלאת מזה אף פעם אלא אפילו להפך, אני מרגישה שהחסרון שלי רק הולך וגדל"
"בשביל להחזיר לך את יכולת הקבלה, אנחנו ביחד נלמד איך לחזור לשהות במקומות בהם הרגשת שהקרקע נשמטה לך מתחת לרגליך"

מהכוח אל הפועל - איך מתקנים את תנועת הזרימה בחלל הפנוי?

"הפעולה הראשונה שצריך ללמוד הוא ראשית לזהות מתי מגיע המנגנון ההשרדתי שנובע מפחד ובהלה. להצליח לזהות את האוטומט למילוי החסרון. המקומות האלה זקוקים לנוכחות אלוקית וזה תנאי מקדים לעבודה."

המקומות ההישרדתיים והלא יעילים הללו הם מצבים בהם בעצם אני מנוהלת על ידי הילדה המבוהלת שמרגישה את התהום תחת רגליה. לכן, עליי להתקרב אליה לפגוש ולהרגיע אותה. עכשיו אני הבוגרת יכולה להיות בנוכחות איתה לתקן לה את החוויה .. היום, אור, את הלומדת הבוגרת יכולה להעניק לה מה שהיא לא קיבלה.

"את יכולה לחזור רגע שוב על המהלך? איך נעשה את זה בפועל?" שאלה מבולבלת
"העבודה תהיה באמצעות שיטת דמיונובע שתעזור לך להתחבר לשפה הפנימית של הנפש שלך ולזהות דרך הגוף את מה שהנפש רוצה לבטא. הדבר הזה יאפשר לך ללמוד להפסיק לפעול בצורה אוטומטית."

נוכל ביחד למצוא רגשות נוספים שקיימים בתוכך, כך שלא 'תיחטף' על ידי רגשות עוצמתיים אלא תהפכי להיות את הכוח השליט על הלב מתוך כבוד לכל סוגי הרגשות.

תצליחי לשאת רגשות כואבים שעד היום נמנעת מלפגוש ולצדדי הם המשיכו, ניהלו וצמצמו את החופש הפנימי שלך.

נלמד ליצור דיאלוג בין הצרכים השונים בתוכך ונמצא דרך לתת מקום גם לזה וגם לזה בלי לוותר על אף קול שלך.

נכון, יש בנו ריקנות ויש בנו גם את הכח הזה שיכול לפגוש את הריקנות.

מה שמיוחד בנוכחות האלוקית הזאת זו היכולת שלה להתבטא בגוף שלי וכך תוכלי לפגוש את הכח האלוקי שקיים בתוכך - "מבשרי אחזה אלוקה".

מנת להכניס חמצן, חסרים במזון, על מנת להכניס מזון, כך גם ברא אותנו חסרים רוחנית. אותו חיסרון, נועד כדי שדרכו נבטא את הקשר האלוקי עם כוחות הנפש שהקב"ה חנן אותנו. כל הנסיונות של מילוי בדרך אחרת מייצר סוג של מחלה אוטואימונית.

המילוי המדומיין הזה מייצר חיץ והוא עצמו חוסם ומנתק את החיישנים שלי לקליטה וקבלה רוחנית. במקום שאני אהפוך להיות צינור להעברת השפע האלוקי בעולם אני בעצם נסגרת ולא מצליחה לא לקבל ולא לתת..

אפשר לראות איך המנגנון הזה הורס לנו גם את הקשר הזוגי"
"את הקשר הזוגי?" שאלה אור

איך זה בא לידי ביטוי בזוגיות?

בדרך כלל, לא נמצא הרבה זוגות שחוו שניהם חסרון עמוק של תחושת נוכחות הורית והם ישארו יחד אחד עם השני.

לרוב, בן או בת הווג חסרי תחושת הנוכחות ההורית יימשכו לבן או בת הזוג שכן קיבלו תחושה כזאת, מתוך תקווה סמויה שהם גם יצליחו למלא לעצמם את המקום הזה"

"ברור מאוד שאני זו בקשר שלנו שהיה לה מחסור עמוק של תחושת נוכחות" אמרה אור
"הקושי שלך ליצור חיבור אמיתי נובע מזה שהחלל הפנוי שלך מלא בדינים, שיפוטיות וכל מיני מנגנונים שסיגלת ומונעים ממך להיות בתנועה של קבלה מיובל"

זה יכול להיות תנועות של מילוי תענוגים (התמכרויות למיניהן, קניות, אכילה רגשית, תאוות) וזה יכול להיות תנועות של דינים כמו שיפוטיות שנאה והרס עצמי. זה תלוי בהתנסויות שספגנו במסע חיינו מבית ילדותנו.

החלל שלא מתמלא

כשאני ממלאת את החלל הפנוי בדינים ותענוגות, נוצרת אצלי תחושת אשלייה של מילוי. בגלל שזו אשלייה ולא מילוי אמיתי, החלל כל פעם מתרחב יותר ויותר, מה שמאלץ אותי לצרוך יותר ויותר מאותו דבר.

ואכן, כך מתפתחת התמכרות. המרדף חוזר ונשנה אחר הפעם שבה אולי אתמלא הפעם, ולצדדנו זה לא באמת קורה. למרות שהאשלייה הזאת שוברת אותי כל פעם מחדש כשהיא מתנפצת, היא עדיין הופכת להיות עבורי כלי עבודה הישרדותי. בלעדי זה, אני אבודה. בלי האשלייה שאולי הפעם אתמלא לא אוכל להיות. בעצם זה המנוע לכל הפעולות שלי, מעין החיפוש אחר הגאולה.

התפקיד של החלל הפנוי

החלל הפנוי, הוא לא סתם פנוי. זה כמו צינורות בגוף שתפקידם להעביר חמצן, כדוריות וכו....כך גם לחלל הפנוי תפקיד מאוד משמעותי. כמו שהקב"ה ברא אותנו חסרים, חסרים בחמצן על

"מה שאני הולכת להגיד יכול להיות שיהיה קשה לעיכול, אבל לפחות עם זה נוכל להתחיל לעבוד" הסברתי לה

"מה הכוונה קשה לעיכול?" שאלה

"תחושת הניתוק שאת מרגישה, חוסר היכולת שלך להנות מהרגע וכל חיי הסבל שאת מרגישה שנידונת אליהם, את לא סתם מרגישה ככה.

בשביל להבין על מה אני מדברת, חשוב שקודם נייצר תמונה של המצב.

סיפרת שאבא שלך היה עסוק כל חייו בהתנדבות שלו וגם כאשר הוא הגיע הביתה הוא לא באמת היה נוכח וכל המחשבות שלו היו סביב מפעל החסד שלו מצד אחד, אמא שלך מאוד אהבה אותך.

מצד שני, את הרגשת שהיא משתמשת בך לפתור את הבדידות הגדולה שלה והרגשת שאת צריכה לפצות ולספק לה רגשות של גאווה שאת הילדה המצליחה.

הדבר הזה גרם לך להרגיש יותר שהיא משתמשת בך מאשר אוהבת אותך.

בעצם, את מספרת שלא קיבלת תחושה שההורים שלך רוצים ואוהבים אותך ללא שום תנאי" "נכון מאוד" ענתה אור

החלל הפנוי

"תהליך ירידת הנשמה לגוף מקביל בצורה הרוחנית שלו ללידה פיזיולוגית.

כמו שהעובר מחובר לאמו דרך חבל הטבור, כך גם הנשמה שירדה לגוף מחוברת עם חבל לאלוקות, לאותו כח אינסופי שבלעדיו לא היית יכולה להתקיים. בלידה הפיזיולוגית, גוזרים את חבל הטבור באופן יזום.

בלידה הנשמית, הגוף מייצר חיץ בין הנשמה לאלוקות ואז יש תחושה מאוד חזקה של נפרדות וחוסר אונים. כך נוצר מעין חלל פנוי בדיוק באיזור החיבור.

הגוף מאפיל על החיבור האלוקי ונוצרת תחושה מאוד קשה של נתק והסתרה.

הדבר הזה מייצר חרדה קיומית.

בגיל הילדות, ההורים ממלאים את החלל הזה על ידי זה שהם מאוד רוצים ואוהבים את הילד, נותנים לו תחושת נוכחות מאוד חזקה.

הם מספקים לו קרקע להתפתחות תקינה של הנפש וכך בעצם מתפתחת בו היכולת לשאת את החלל הריק הזה במהלך חייו.

אבל מה קורה בעצם כשילד לא חווה מספק חזק את תחושת הנוכחות של הוריו? הוא מרגיש שהמציאות שלו היא חסרת קרקע, מרגיש בדידות מלווה בחרדה קיומית.

העולם הופך להיות מקום מאיים.

הילד מרגיש שכל רגע נתון יכול לקרות משהו רע שעלול לקחת את כל מה שיש לו.

מילוי החלל הפנוי

על מנת לשרוד את החוויה הכואבת הזו של חוסר נוכחות, אותה תחושה שאנחנו מרגישים לבד תלושים וריקים.

התחושה הזו גרמה לנו לפתח מנגנון שבו אנחנו מנסים להתמלא על ידי הדבר הכי זמין לנו.

**חנה דיין - טיפול זוגי ופרטני (לנשים בלבד)
ליווי במשברי חיים**

על פי תורת הנפש היהודית

קליניקה פרטית בשפלה ניתן לתאם

גם בזום

054-4480705

מייל: hanna.tipul@gmail.com

לכל המאמרים: www.hannad.co.il

(טיפול פרטני לגברים ניתן על ידי מטפל)

קוראים על דברים שקורים

אליעד סעדה

צילום: איוון בוסאי

נכצע בעזה וירוך את מרתון ווינר ירושלים

המאמן ומפקד במגלן (מיל') איציק וקסלר (41) נשוי ואב ל- 5 ילדים, מירושלים, גויס ב9/10, נלחם בעזה 64 ימים עד שנפצע. במהלך ימי הלחימה בהיתקלות עם מחבלים בין מחנה הפליטים בג'בלייה לבין בית לאהיא חטף הרכב בו הוא ישב פגיעה ישירה של טיל קורנט. מעוצמת הפגיעה עף וקסלר מהרכב, נפצע באורח בינוני אך עוד הצליח לזחול חזרה לרכב, להשיב אש למחבלים ולטפל בפצועים. לאחר שיקום ארוך החליט וקסלר, בעל סטודיו לאימוני כושר אישיים (בירושלים ותל אביב) אשר מתמחה בתזונה ושיקום במקצועו, שירוך השנה את מקצה ה-5 ק"מ של מרתון ווינר ירושלים לאחר שבשנים הקודמות רץ 10 ק"מ יחד עם מתאמניו וראש העיר ירושלים, משה ליאון, שנמנה בין מתאמניו.

צילום: אשכולות

בחרו לטייל וללמוד בשומרון

ביום הבחירות לרשויות המקומיות שהתקיים השבוע גדשו המונים את אתרי התיירות ברחבי הארץ. בתוך כך, קיים מרכז הסיור ולימוד שומרון, מבית ארגון 'אשכולות' - מרכזי הסיור והתודעה של ישראל, טיולים ברמות קושי שונות, בהם השתתפו מאות משפחות וגם כמה מיטיבי לכת. מזג האוויר הנעים איפשר למשפחות רבות לבחור בטיול פריחה שעבר בכפר קדום מימי בית שני, הממוקם למרגלות היישוב שבי שומרון. אחרים, מיטיבי לכת בחרו בטיול לאורכו של ואדי א-זנייר שבבקעה הירוקה. לא חשוב במי בחרתם, העיקר שתבחרו לטייל.

צילום: דוברות

להעלות קצת חיוך

השבוע התקיים ביקב פסגות יום הפוגה מיוחד לנשים שפנו מהעוטף והצפון ובני זוגן גויסו בצו שמונה. האירוע אורגן ביוזמת מועצת יש"ע ובשיתוף פעולה עם ארגונים וגופים שונים, בהם ארגון ידידי יו"ש בארה"ב (AFJS), נשות קהילת קינגסטון בברוקלין (KWO), עמותת רעות שדרות, החברה לפיתוח בנימין ומרכזי החוסן בשדרות ובבנימין. עשרות נשים הגיעו לאירוע ונהנו ממגוון טיפולים של מטפלות הוליסטיות ונשות עסקים מרחבי יהודה ושומרון. שירה ליבמן, מנכ"לית מועצת יש"ע: "מטרת היום הייתה לחזק ולהוקיר את גיבורות העורף, שעומדות איתנות למרות המצב הקשה ומחזיקות לבדן את הבית רחוק מהבית בהיעדר בני הזוג. חיבור המטפלות והחוסן מיו"ש לנשים אלה היה טבעי ומתבקש עבורנו. התרגשנו לראות את ההיענות הגדולה מצד עסקים באזור שביקשו לתרום ולקחת חלק. אני מודה להם, לתורמים, למתנדבות ולכל מי שלקח חלק ואפשר לנשים המדהימות האלה כמה שעות של אור וחיוך".

צילום: דוברות

משאנן תצא בשורה לארה"ב

במכללה האקדמית להוראה שאנן יצאו לדרך עם פרויקט חדש: שיתופי פעולה חינוכיים עם קהילות יהודיות בארה"ב. השבוע שבה לארץ ד"ר כרמית פריש מהחוגים גיל הרך וחינוך מיוחד, לאחר סדרת הרצאות וסדנאות שהעבירה בבתי ספר יהודיים בניו יורק וניו ג'רזי. "המלחמה חידדה את הצורך בחיבור בין הקהילות היהודיות בתפוצות לבין ישראל והבנו שיש לנו ידע חינוכי רב שנוכל לחלוק", מסביר נשיא המכללה פרוש' אבי לוי, "בחרנו לפתוח במשלחת הראשונה עם ד"ר פריש ששיתפה את סגלי ההוראה ואת צוותי הפסיכולוגים בדרכי סיוע לתלמידים עם תסמיני ADHD בכדי להצליח בתפקודם במערכת החינוך וחלקה עם הצוות אסטרטגיות שונות ליישום עם ילדי גן ועם תלמידי בי"ס המבוססות על שיטה טיפולית מיוחדת שפיתחה כמרפאה בעיסוק שיישומה במערכת החינוך נחקר בימים אלו. התגובות היו ב"ה מצוינות ובימים אלו אנו מקדמים תוכנית להמשיך את הקשר בין המכללה לקהילות על ידי הרצאות

הָשֵׁב תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ

ראובן ישראלי, בן 50 מבאר שבע, הוא נהג אוטובוס בדן "באר שבע" כבר 4 שנים: "אנחנו משפחה של נהגים, אבא שלי בן 70 ועדיין עובד בתור נהג". מספר ראובן. בכל סיום נסיעה באוטובוס בו ראובן נוהג, הוא בודק שאין חפצים חשודים ושהאוטובוס ריק לפני הנסיעה הבאה. "לפני מספר ימים ביצעתי את הסקירה הקבועה ומצאתי טלפון שנשכח. לא הצלחתי להפעיל אותו כי הוא היה עם קוד והתחלתי את הנסיעה. התקשרו לטלפון מספר פעמים ולא יכולתי לענות כי אסור לדבר בטלפון בזמן נהיגה. בסיום הנסיעה חזרתי למספר האחרון שהתקשר, התחילו לחקור אותי, להבין מי אני והסברתי שרציתי לעשות מצוות השבת אבדה. מי ששוחחתי איתה קישרה אותי לאישה ששכחה את הטלפון, שמה תמר, ושאלתי אותה איפה היא גרה, נסעתי אליה והחזרתי לה אותו" משתף ראובן.

6 שנים

למדרשת "זושא"

מדרשת "זושא" של ארגון OU ישראל ציינה שש שנים להיווסדה. בין המשתתפים אמו של החטוף אליקים ליבמן ובתה ואחותו אוריה שהובילו תפילה מרגשת להשבת החטופים והחטופות. האירוע נערך במתחם הזולה במרכז העיר ובהובלת הרכזים יהודה והדר סיילס. עוד השתתפו: הרבנית ימימה, האמנית רותי בנאי, הראפר החסידי ויאיר אליצור, מנכ"ל OU ישראל הרב אבי ברמן, מנכ"ל OU העולמי הרב ד"ר ג'וש ג'וזף ונשיא OU ישראל סטיארט הרשקוביץ. הערב כלל פאנל מרגש ומעצים בין אבישג ליבמן לרבנית ימימה שדיברו על אמונה וביטחון בתקופות משבר. "בכל מקום שאני נמצאת אני רואה עד כמה החטופים נמצאים כל העת בלב של כולם", ציינה אבישג ליבמן, "אבל אני מבקשת מעם ישראל- אסור להיות בעצב תמיד, שעם ישראל יהיה שמח ועם רוח חזקה, זה החשוב לי ביותר".

omnitelecom

עלייה חדה בכמות השיחות לישראל

הקהילה החרדית נתקלה בקשיים לקבל עדכונים או מסרים למיניהם בשבועה באוקטובר עקב יום השבת. לאחר בדיקה מקיפה והצלבת נתוני מערכת, "אומניטלקום"- חברת שירותי תקשורת וטלפוניה בענן המתמחה גם בשירותי שיחות בינלאומיות מדווחת כעת לראשונה כי תעבורת השיחות הבינלאומיות של לקוחות החברה במגזר החרדי בחודש אוקטובר בלבד מטלפון ניח עלתה ביותר מ-50% כאשר עיקר השיחות הנכנסות היו מארה"ב. צוות האנליסטים של חברת "אומניטלקום" זיהה כי חרדים אשר גרים מחוץ למדינת ישראל, צורכים יותר חדשות אשר מושמעות ב-IVR קולי (קווי חדשות/רדיו) החל מה-7.10. מעיבוד הנתונים, ניכר כי, רוב העלייה בתעבורת השיחות היא לטלפונים הניידים לישראל. "אומניטלקום" מדווחת על עלייה חדה בחודש אוקטובר 23 בכמות הדקות בשיחות מטלפון נייד ונייח.

Argania GROUP

כל אחת והשיער שלה

מותג הטיפוח ARGANIA משיק פיצ'ר חדשני שיתאים ללקוחות את המוצרים הרלוונטיים לפי סוג השיער שלהן. מותג הטיפוח הישראלי המוביל עם למעלה מ-6,000 נקודות מכירה ברחבי הארץ מציע ללקוחותיו מגוון רחב של מוצרי טיפוח לגוף ולשיער במגוון קטגוריות. המותג משיק כעת פיצ'ר חדשני הבלעדי לאתר במטרה להתאים לכל לקוחה את המוצרים שהכי יתאימו לה באופן אישי, במטרה לחסוך זמן ולייצר חוויית משתמש נעימה ומועילה. מדובר במערכת סינון לפי סוג השיער בכ-10 קטגוריות שונות: שיער מתולתל, שיער צבוע, שיער שומני, שיער שעבר החלקה, שיער דק, עידוד צמיחת שיער, שיער יבש, שיער פגום\שיקום, לאחר לידה והתמודדות עם קשקשים. הפיצ'ר באתר ארגניה בכתובת www.argania-oil.co.il

נדל"ן

דירות

מכירה

גבעת שמואל

לתיכון KEN דל"ן דרושות דירות למכירה, ג. שמואל, לקונים רציניים אחרי מכירת דירה. להערכת נכס/פגישה יעוץ (ללא תשלום) התקשרו למשרד: 0508-755-755 חוקי ירט

הכי יפה בשכונה למכירה - יצחק שמיר, 3 חד', מרווחת, כ-90 מ"ר, משופצת ומשודרגת, חניה כפולה, בבלעדיות KEN דל"ן 0508-755-755 חוקי ירט

היתים - ג. שמואל, 4 חד', מרווחת, ק"ב, עורפית ושקטה, חניה ומחסן. בבלעדיות תיכון KEN דל"ן חוקי ירט: 0508-755-755

הכי יפה בשכונה! היתים - ג. שמואל, 5 חד', כ-140 מ"ר, מעוצבת ושמורה, בקרבת מרכז מסחרי, פארק לילדים צמוד לבניין, 2 חניות ומחסן, מרפסת לגוף מערב. בבלעדיות תיכון KEN דל"ן חוקי ירט: 0508-755-755

פתח תקוה

"הס נכסים" - למכירה בכפר גנים 1, ברחוב מסקין 2, קומה ראשונה, דירת 5 חדרים, גדולה ומסודרת. שטח הדירה הבני הוא 128 מ"ר + 14 מ"ר מרפסת. 3 כיווני איר. מזרח-צפון-מערב. מחסן גדול צמוד לדירה. 2 חניות + מעלית. יהודה הס: 050-3003455

נדל"ן ירושלים

דירות

מכירה

קרית יובל

בקריית יובל, ההודמונת לה חיותם: 3 חד' + מרפסת שמש, מחסן וחניה מקורה בטאבו בלעדי! "אנגלו סכסון" 053-2368124, 077-9973539 החיות, גישה וכלר בגין וכלל חלקי העיר וליציאה מהעיר. בלעדי! "אנגלו סכסון" 077-9973539, 053-2368124

קרית משה

בקריית משה הדתית, 2.5 חד' + גינה + תמ"א מאושרת לדירת 4 חד' + גינה. בלעדי לתיכון ת.ק.מ. חיים מדיצי: 052-4419402

קרית שמואל

בקריית שמואל, נדירה! בשמנוני, 4.5, מרווחת, ק-2, מרפסת לגוף + מרפסת שירות, מעלית, 2 חניות פרטיות ומחסן. מיקום מושלם: קרוב לפארקים, מרכז מסחרי, גני ילדים ובתי"ס, בתי כנסת ותח"צ. גישה מהירה ונוחה ליציאה מהעיר ולקמפוס גבעת רם. בלעדי! "אנגלו סכסון" 053-8674988, 077-9973539

שידוכים

שידוכים

בן זוג

מחפש בת זוג, עד גיל 67, שיהיה לנו טוב ביחד. 052-3374405

מכירות

כללי

התפנה מקום לנכה צה"ל בהוסטל, לבחור עם בעיות רגשיות. 054-6467516

דרושים

עבודה

הצעות עבודה

עבודה מהבית, הכנסה נוספת או עיקרית, קוסמטיקה ומוצרים טבעיים, בהכונה. גליה: 052-8739616, שמואל: 052-2506041

מקום זה יכול להיות שלך 03-9185553

מעוניין לקנות ספרי תורה ישנים (גם גניזה)

משלם מחיר טוב 054-6420392

לאור גידולה ב"ה ושגשוגה של ישיבתנו

ישיבת ההסדר שעלבים מחפשת עוזר לראש הישיבה לשנת הלימודים הבאה

ניהול פרויקטים ישיבתיים ויישומם

מועמדים מתאימים מוזמנים לשלוח קורות חיים למייל: aryey.shaalvim@gmail.com עד י"ז אדר ב (27/03/24)

מקום זה יכול להיות שלך 03-9185553

המנהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון מועצת התכנון העליונה ועדת משנה להתיישבות

הודעה על הפקדת יו"ש - תכנית מפורטת מספר יוש/ 117/8/21

סוג היחס: שניו לתכנית מתאר 117/מ שניו לתכנית מתאר 117/8

גושים חלקות: גושים פסקאלי 19 חלק ממאוקע סחלת טעימה באדמות הכפר: דיר אסתיא. מקום התכנית: ישוב קרני שומרון. מטרת התכנית: 1. שניו יעד ממבנים ומוסדות ציבור לשטח ציבורי פתוח. 2. קביעת השימוש המותרים ביעדי הקרקע. 3. קביעת זכויות, הוראות ומוגבלות בניה בתחום התכנית. 4. קביעת הוראות לפיתוח השטח. בהתאם לסעיף 24/20 לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים מס' 79 לשנת 1966, מודיעה בזה ועדת משנה להתיישבות על הפקדת תכנית מפורטת מס' 117/8/21 שניו לתכנית מפורטת מס' 117/8 ותכנית מתאר מ/117. התכנית נמצאת במשרדי לשכת התכנון המרכזית בבית אל ו/או משרדי מהנדס ויכול כל אחד לעיין בה ללא תשלום בימים ב, ד' בשעות 10:00-14:00. נוסח זה הינו הנוסח המחייב של התכנית. ברוס, ככלל, יפורסם עותק מן התכנית גם באתר האינטרנט של מנהל התכנון בישראל (www.mta.gov.il) ואולם אין מדובר בעותק מחייב ואין בפרסומו של עותק זה כדי להשפיע על מנין הימים לצורך הגשת ההתנגדות. ברוס, ככלל, יפורסם נוסח הודעה על הפרסום גם באתר האינטרנט של המנהל האזרחי ליהודה ושומרון (http://www.digialist.co.il). כל מי שיש לו עניין בתכנית ורוצה עצמו לפני מנהל, רשאי להגיש את התנגדותו המנומקת. התנגדות זו תוגש בכתב בצירוף כל המסמכים התומכים בהתנגדות, לרבות מפה או במסמכים אחרים המאפשרים זיהוי מיקומו של הנכס שבבעלות המתנגד וכן המוכיחים את זיקתו של המתנגד לתכנית. באזורים לא מוסדרים, לא יילקחו בחשבון נסחי ירושם של משרדי מס רכוש ללא צירוף מפה טופוגרפית מצבית הערכה בידי מרד מסמכן המתארת את הנכס, מיקומו, גודלו וכו'. וכן לא תילקח בחשבון התנגדות בלתי מנומקת ומגבלי שהוכחה זיקתו של המתנגד לתכנית המופקדת. כן יש לצרף תצהיר, המאמת ע"י עורך דין והמאמת את העובדות שליווהן ההתנגדות מסתמכת. רשאי המתנגד לפרט את הצעותיו לשניו התכנית או ברצונו לכך. על המתנגד לפרט א כתובתו הפרטית ומס' הטלפון שלו. את ההתנגדות יש לשלוח למשרד לשכת התכנון בבית אל, ת.ד. 16 או להגיש התנגדות לוועדה המחוזית גם בדואר אלקטרוני planningyoshi@iplan.gov.il או למשרד מהנדס הוועדה המיוחדת לתכנון ובנייה קרני שומרון בדון חודשים מתאריך פרסום ההודעה זו בעיתון. מ"י יוני שרון יו"ר ועדת משנה להתיישבות אזור יהודה ושומרון 59942

דרושים

לישיבת בני"ע מטה בנימין דרוש/ה

אנהל/ת כספים ותפעול

דרישות התפקיד:

- יחסי אנוש טובים
- מקצועיות וראש גדול
- ניסיון קודם רלוונטי
- היכרות עם מערכות ממשלתיות ומשרד החינוך - יתרון

קו"ח (לציין ציפיות שכר ושם משרה בגוף המייל) ניתן לשלוח למייל עד כז' אדר א' hr@yba.org.il | 7.3.24

בסביבת אכזבה תורנית, אצירה ודנאלית

דרישות התפקיד: תפיסה חינוכית, הובלת צוות, ראייה מערכתית, גמישות ויחסי אנוש טובים.

הקף משרה: 80%-100%

תינתן עדיפות לבעלות ניסיון ניהולי, בוגרות התנועה, ובעלות תואר ראשון.

העבודה ממשרדי התנועה בירושלים

להגשת קו"ח ופרטים נוספים נא לשלוח למייל: ariel@tarie.org.il

רק פניות מתאימות תיענינה-

דרושים

מחפשים מקום לגדול בו? להתפתח מקצועית?

בואו לעבוד איתנו!

לחטיבת בריאות הנפש ב'עזר מציון' דרושים:

מנהל מקצועי להובלת תהליכים בתחום התעסוקה בשוק הפתוח

תואר אקדמי באחד ממקצועות הטיפול ניסיון בתחום בריאות הנפש רכב – יתרון

מס' משרה: 1341

רכז מקצועי למרכז תעסוקה שיקומי, לבניית תוכניות שיקום, לריכוז ולהדרכת צוות

תואר אקדמי באחד מקצועות הטיפול ניסיון בתחום בריאות הנפש רכב – יתרון

משרת מ"מ

מס' משרה: 1403

רכז תעסוקה נתמכת לתפקיד הכוונה, הכנה וליווי של מתמודדים בעבודה בשוק הפתוח, וכן איתור, גיוס ושימור של מעסיקים

יכולות בין-אישיות טובות אוריינטציה שיווקית גבוהה היכרות וניסיון בתחום בריאות הנפש – יתרון רכב – יתרון

מס' משרה: 1393

העבודות באזור המרכז יינתנו ליווי והדרכה מקצועיים עבודה באווירה משפחתית

קו"ח שלחו לדוא"ל: Job.me@ami.org.il נא ציינו מספר משרה.

”כי תשא

אישה ותבוא חמותך כל שבת לטל מנשה

טל מנשה - לגור בבית פרטי
וליהנות מחיים תורניים

wave

הטבת הזהב!

נפתח לשיווק שלב ב'
החל מ- 2,150,000 ₪

משלמים רק 15% ויכולים
לקבל משכנתא מבנק לאומי
לרכישת בית בטל מנשה

פרסום זה אינו מהווה הצעה ו/או התחייבות להעמדת אשראי. העמדת ההלוואה כפופה לקריטריונים הנהוגים בבנק, לשיקול דעתו ובהתאם להוראות הרגולציה. אי עמידה בפירעון ההלוואה עלול לגרור חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל.

לפרטים חייגו 076.5997812
או חפשו בגוגל 'טל מנשה הרי זהב'